

อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงาน
บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

INFLUENCE OF PERCEPTION AND PARTICIPATION
ON PEOPLE'S ACCEPTANCE OF ACADEMIC SERVICES
FOR THE SOCIETY OF HIGHER EDUCATION INSTITUTES
IN PATHUM THANI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

อิทธิพลของการรับรู้ และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชน
ในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชน
ในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดพทุมธานี
Influence of Perception and Participation on People's Acceptance of
Academic Services for the Society of Higher Education Institutes in
Pathum Thani Province

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

วิชาเอก

การจัดการทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ดวงพร พุทธวงศ์, ปร.ด.

ปีการศึกษา

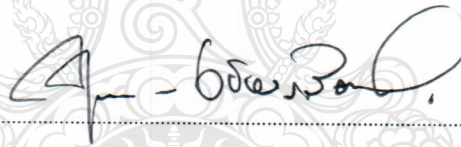
2560

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(พันเอกหญิง ธมนพัชร สีมากร, ปร.ด.)

..... กรรมการ

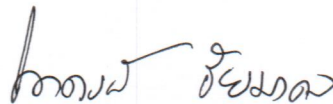
(อาจารย์กฤษดา เขียววัฒนสุข, D.B.A.)

..... กรรมการ

(อาจารย์ดวงพร พุทธวงศ์, ปร.ด.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายกรพี ชัยมงคล, ปร.ด.)

วันที่ 5 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2561

หัวข้อวิทยานิพนธ์	อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชน ในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์
วิชาเอก	การจัดการทั่วไป
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ดวงพร พุทธวงศ์, ปร.ค.
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี และ 3) ศึกษาอิทธิพลระหว่างการรับรู้ การมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 500 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้มีผลต่อการยอมรับของประชาชน 2) การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับในงานบริการวิชาการแก่สังคมในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง และพบว่า 3) การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยสามารถทำนายค่าสมการในการวิเคราะห์ได้ $[Adjust R^2]$ เท่ากับร้อยละ 80.6

ผลการศึกษาทำให้ได้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อาทิ การวางแผน การปฏิบัติงาน การตัดสินใจ และการติดตามประเมินผล ตลอดจนการเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนได้รับรู้กันอย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดการยอมรับในการปฏิบัติงานด้านบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การรับรู้ การมีส่วนร่วม การยอมรับ งานบริการวิชาการแก่สังคม

Thesis Title Influence of Perception and Participation on People's Acceptance of Academic Services for the Society of Higher Education Institutes in Pathum Thani Province

Name - Surname Miss Khwanrat Paoram

Major Subject General Management

Thesis Advisor Miss Duangporn Puttawong, Ph.D.

Academic Year 2017

ABSTRACT

This research aimed to investigate 1) personal factors affecting people's perception, participation and acceptance of academic services for the society of higher education institutes in Pathum Thani Province, 2) the relationship between perception, participation and acceptance of people towards academic services for the society of higher education institutes in Pathum Thani Province, and 3) the influence of perception and participation of people's acceptance towards academic services for the society of higher education institutes in Pathum Thani Province. The sample in this study consisted of 500 people living in Pathum Thani. A questionnaire was used to collect the data. Descriptive statistics used for data analysis included Percentage, Mean, Standard Deviation, Pearson product moment correlation coefficient, and a multiple linear regression with stepwise.

The results revealed that 1) personal factors with respect to income influenced the acceptance of people, 2) perception of people was correlated with the acceptance of academic services for the society with moderate-to-slightly-high levels, and participation of people was correlated with the acceptance of academic services for the society of the higher education institutes in Pathum Thani Province with the high level, and 3) perception and participation of people was an influential variable towards the acceptance of academic services for the society of the higher education institutes in Pathum Thani Province and could be predictors of the acceptance of the academic services at 80.6% (Adjusted R²).

Recommendations resulting from these research findings for the development of the higher education institutes are proposed. Should provide the public with the participation in planning, performance, decision making and evaluation of performance. Also, they should provide public relations for the public in order to understand and accept the implementation of the academic services for the society of higher education institutes.

Keywords: perception, participation, acceptance, academic services

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ของ อาจารย์ดวงพร พุทธิวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัย ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณพันเอกหญิง ดร.ธมนพัชร์ สิมากร ประธานกรรมการสอบ และอาจารย์ กฤษดา เขียววัฒนสุข ที่ได้ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละ เวลาในการเป็นกรรมการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม อันเป็นผลให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความชัดเจน ครบถ้วนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้จริง

ขอขอบพระคุณและขอมอบความดีทั้งหมดให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ทุนการศึกษาปริญญาโท ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษา หัวหน้า และเพื่อนร่วมงานของกลุ่มบริการและเผยแพร่งานวิจัย ตลอดจนหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สถาบันวิจัยและ พัฒนา ที่ให้การสนับสนุน คอยให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ ที่ให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี และที่สำคัญขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ที่ นื่องทั้งหลายที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดช่วงเวลาของ การศึกษา ทำให้ผู้ศึกษาสามารถทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง หากงานวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่อง หรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยขอกราบขอภัย มา ณ โอกาส นี้ด้วย

ขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญรูป.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	13
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	13
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	16
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	16
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	16
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	18
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	20
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการรับรู้.....	21
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	29
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการยอมรับ.....	34
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการวิชาการแก่สังคม.....	37
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	58
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	108
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	116
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	126
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	128
บรรณานุกรม.....	129
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	136
ภาคผนวก ข ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา.....	145
ภาคผนวก ค ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	149
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล.....	153
ประวัติผู้เขียน.....	161

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	ตารางสรุปการทบทวนวรรณกรรมของแต่ละตัวแปร.....	49
ตารางที่ 3.1	การแบ่งช่วงชั้นภูมิของประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่อาศัยอยู่ใน จังหวัดปทุมธานี.....	51
ตารางที่ 4.1	จำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	59
ตารางที่ 4.2	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชน ด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล.....	62
ตารางที่ 4.3	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชน ด้านการเลือกให้ความสนใจ.....	63
ตารางที่ 4.4	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชน ด้านการเลือกรับรู้ และตีความหมาย.....	64
ตารางที่ 4.5	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชน ด้านการเลือกจดจำ.....	65
ตารางที่ 4.6	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชน โดยรวม.....	65
ตารางที่ 4.7	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน.....	66
ตารางที่ 4.8	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ.....	67
ตารางที่ 4.9	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	68
ตารางที่ 4.10	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล.....	69
ตารางที่ 4.11	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนโดยรวม.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.12	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับด้านขั้นรับรู้.....	71
ตารางที่ 4.13	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับ ของประชาชนด้านขั้นจูงใจหรือสนใจ.....	72
ตารางที่ 4.14	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับ ของประชาชนด้านขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า.....	73
ตารางที่ 4.15	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับ ของประชาชนด้านขั้นนำไปใช้.....	74
ตารางที่ 4.16	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับ ของประชาชนด้านขั้นยืนยันหรือการยอมรับ.....	75
ตารางที่ 4.17	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับ ของประชาชนโดยรวม.....	76
ตารางที่ 4.18	การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้ของประชาชน.....	77
ตารางที่ 4.19	การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการรับรู้ของประชาชน.....	78
ตารางที่ 4.20	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวมจำแนกตามอายุ.....	79
ตารางที่ 4.21	การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ของประชาชน.....	80
ตารางที่ 4.22	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวมจำแนกตามอายุ.....	81
ตารางที่ 4.23	การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการรับรู้ของประชาชน.....	82
ตารางที่ 4.24	การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการรับรู้ของประชาชน.....	83
ตารางที่ 4.25	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวมจำแนกตามรายได้.....	84
ตารางที่ 4.26	การทดสอบความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ ปัจจุบันกับการรับรู้ของประชาชน.....	85
ตารางที่ 4.27	การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	86
ตารางที่ 4.28	การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.29 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วม ของประชาชน.....	88
ตารางที่ 4.30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	89
ตารางที่ 4.31 การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	90
ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมจำแนกตามรายได้.....	92
ตารางที่ 4.33 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน กับการมีส่วนร่วม ของประชาชน.....	93
ตารางที่ 4.34 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการยอมรับของประชาชน.....	94
ตารางที่ 4.35 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการยอมรับของประชาชน.....	95
ตารางที่ 4.36 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการยอมรับ ของประชาชน.....	96
ตารางที่ 4.37 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการยอมรับของประชาชน.....	98
ตารางที่ 4.38 การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการยอมรับของประชาชน.....	99
ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการยอมรับของประชาชน โดยรวม จำแนกตามรายได้.....	100
ตารางที่ 4.40 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน กับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	101
ตารางที่ 4.41 สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับ การยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี.....	102
ตารางที่ 4.42 สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชน กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี.....	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.43 สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างการรับรู้ของประชาชน การมีส่วนร่วม ของประชาชน กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี.....	104
ตารางที่ 4.44 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้ บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี.....	105
ตารางที่ 4.45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของ ประชาชนต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี.....	105
ตารางที่ 4.46 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ของการยอมรับ ของประชาชน.....	106

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
ภาพที่ 2.1 แสดงกระบวนการรับรู้.....	25
ภาพที่ 2.2 แสดงกระบวนการเลือกรับข่าวสารของมนุษย์.....	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 3 ให้อำนาจคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานด้านพันธกิจหลักของการบริหารการอุดมศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม โดยสถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดทิศทางการพัฒนา และการดำเนินงานให้ สอดคล้องกับปรัชญา พันธกิจ และอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีการจัดตั้งโดย จะต้องคำนึงถึงกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการ ศึกษาของชาติ มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ รวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ มีความเป็นสากล สามารถตอบสนองสังคมใน ทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม (โสภิตา เลิศสุบิน และคณะ, 2554)

จากข้อกำหนดดังกล่าว ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเชื่อมโยงพันธกิจหลักแบบบูรณาการอย่าง เป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาความรู้ และประสบการณ์แบบองค์รวมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาระบบ บริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการวิจัยที่ต้องใช้สังคม หรือชุมชนเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของ พันธกิจด้านการบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเชี่ยวชาญของสถาบันอุดมศึกษา นั้น ๆ บนพื้นฐานการนำความรู้ทางวิชาการสู่การพัฒนา เพื่อผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่ง อ้างอิงทางวิชาการ และเป็นที่ยอมรับกับชุมชน ตลอดจนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็ง พัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จึงมีนโยบายการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมแบบบูรณาการ โดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งองค์กร ส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานด้านสังคม โดยมุ่งหวังให้ปฏิบัติการแบบองค์รวม ร่วมคิดร่วมทำแบบพันธมิตร ตลอดจนช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่น ๆ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชน ซึ่งนำมาสู่ประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อีกทั้งยังเป็นการ

ตอบสนองนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา และตรงกับความต้องการของชุมชนที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนยกระดับงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งเป็นอีกหนึ่งภารกิจหลักที่เป็นข้อกำหนดในการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยได้กำหนดองค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นข้อกำหนดในการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

จะเห็นได้ว่าการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษานั้น มีบทบาทสำคัญเท่าเทียมภารกิจหลักด้านอื่น ๆ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วสถาบันอุดมศึกษายังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการ เพื่อใช้ประโยชน์ทางการจัดการเรียนการสอน การวิจัย พัฒนาคำแนะนำทางวิชาการของอาจารย์ หรือสร้างเครือข่ายให้กับหน่วยงานแล้ว ยังเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงเจตนาที่ดีของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อสังคม โดยการนำการเรียนการสอน และงานวิจัยมาบูรณาการร่วมกับการให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อช่วยบรรเทา และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน หากจะให้การดำเนินงานตามพันธกิจด้านการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาสอดคล้องตามกระแสความต้องการของสังคม จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งปัจจุบันกระแสข้อมูลข่าวสารก็มีอิทธิพลสำคัญต่อการดำรงอยู่ของคนในสังคม และทำให้เกิดการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น (วิศรา ทาทอง, 2550)

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ปัญหา และอุปสรรคของการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านมา คือ เรื่องของการริเริ่มและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง ทำให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ขาดการวางแผนและการดำเนินงานที่เป็นระบบ จึงทำให้ขาดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน การจำกัดด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ทำให้การจัดกิจกรรมอยู่ในขอบเขตที่จำกัด ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และอุทิศตนในด้านการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างแท้จริงและต่อเนื่อง เนื่องจากขาดจิตสำนึกและขาดระบบการจูงใจที่เหมาะสม ขาดความร่วมมือและประสานงานกันระหว่างหน่วยงานภายในด้วยตนเองและหน่วยงานภายนอก ดังนั้น ทำให้ไม่สามารถระดมทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ขาดกลไกและมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพในการติดตาม กำกับ และประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง จึงไม่สามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพได้ (เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง, 2557) และจากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดการหาแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติ ซึ่งผล

การศึกษาของคณะแพทย ศาสตร์ศิริราชพยาบาล ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการกำหนดนโยบายในการบริการวิชาการแก่สังคมควรชัดเจน เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ และควรแจ้งบุคลากรทุกภาคส่วน ได้รับรู้ถึงแนวทาง การปฏิบัติงานที่ชัดเจน ตลอดจนให้โอกาสบุคลากรทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานบริการวิชาการ อีกทั้งยังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรเพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (วริศรา ทาทอง, 2560)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการบริการวิชาการแก่สังคม มีความสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง หากสถาบันอุดมศึกษาเข้าใจในปัญหา และอุปสรรคที่เป็นช่องว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับภาคประชาชนอย่างถ่องแท้ นั้น ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการนำปัญหา และอุปสรรคนั้นมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา ดังนั้น หากประชาชนรับรู้กระบวนการปฏิบัติงานด้านบริการวิชาการแก่สังคมที่ไม่ชัดเจน อีกทั้งประชาชนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมแล้วนั้น อาจทำให้เป็นอุปสรรคที่ทำให้เกิดการยอมรับของประชาชนต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษา ฉะนั้นหากสถาบันอุดมศึกษามีแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนได้เกิดการรับรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ตลอดจนให้โอกาสประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานบริการวิชาการแก่สังคมในสถาบันอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น ก็จะทำให้สถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นที่ยอมรับในชุมชน สังคม ซึ่งจะทำให้งานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องอิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี เพื่อหาแนวทางในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และผู้ศึกษาหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการวางแผน นโยบาย และกลยุทธ์ในการพัฒนาองค์กร ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การพัฒนา ปรับปรุง ส่งเสริมงานในด้านต่าง ๆ หรือหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ตรงตามพันธกิจ และเป้าประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลระหว่างการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม ที่มีต่อการยอมรับของประชาชนต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

1.3.4 การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.3.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.3.6 การรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งจังหวัดปทุมธานีมีอำเภอทั้งสิ้น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอธัญบุรี อำเภอลดทอนหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกา อำเภอเมือง อำเภอสามโคก และอำเภอลาดหลุมแก้ว

1.4.2 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ช่วงเวลาที่ศึกษา และเก็บข้อมูลช่วงเดือน มีนาคม - ธันวาคม 2560

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

การศึกษาวิจัยนี้ จำกัดขอบเขตการศึกษาตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล
 - (1) เพศ
 - (2) อายุ
 - (3) ระดับการศึกษา
 - (4) อาชีพ
 - (5) รายได้
 - (6) เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน

1.4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) การรับรู้ของประชาชน
 - (1) การเลือกเปิดรับข้อมูล
 - (2) การเลือกให้ความสนใจ
 - (3) การเลือกรับรู้และตีความหมาย
 - (4) การเลือกจดจำ
- 2) การมีส่วนร่วมของประชาชน
 - (1) ส่วนร่วมในการวางแผน
 - (2) ส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ
 - (3) ส่วนร่วมในการตัดสินใจ
 - (4) ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล
- 3) การยอมรับของประชาชน
 - (1) ชื่นรับรู้
 - (2) ชื่นจูงใจ หรือสนใจ
 - (3) ชื่นตัดสินใจ หรือประเมินค่า
 - (4) ชื่นนำไปใช้
 - (5) ชื่นยืนยันทน หรือการยอมรับ

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

การบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการทางวิชาการเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะให้บริการแก่ประชาชนในสังคม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของคนในชาติโดยส่วนรวม ตลอดจนพัฒนาช่วยเหลือสังคม และหาทางแก้ไขข้อขัดปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมให้น้อยลงไป (สุชาติ วัฒนชัย, 2548)

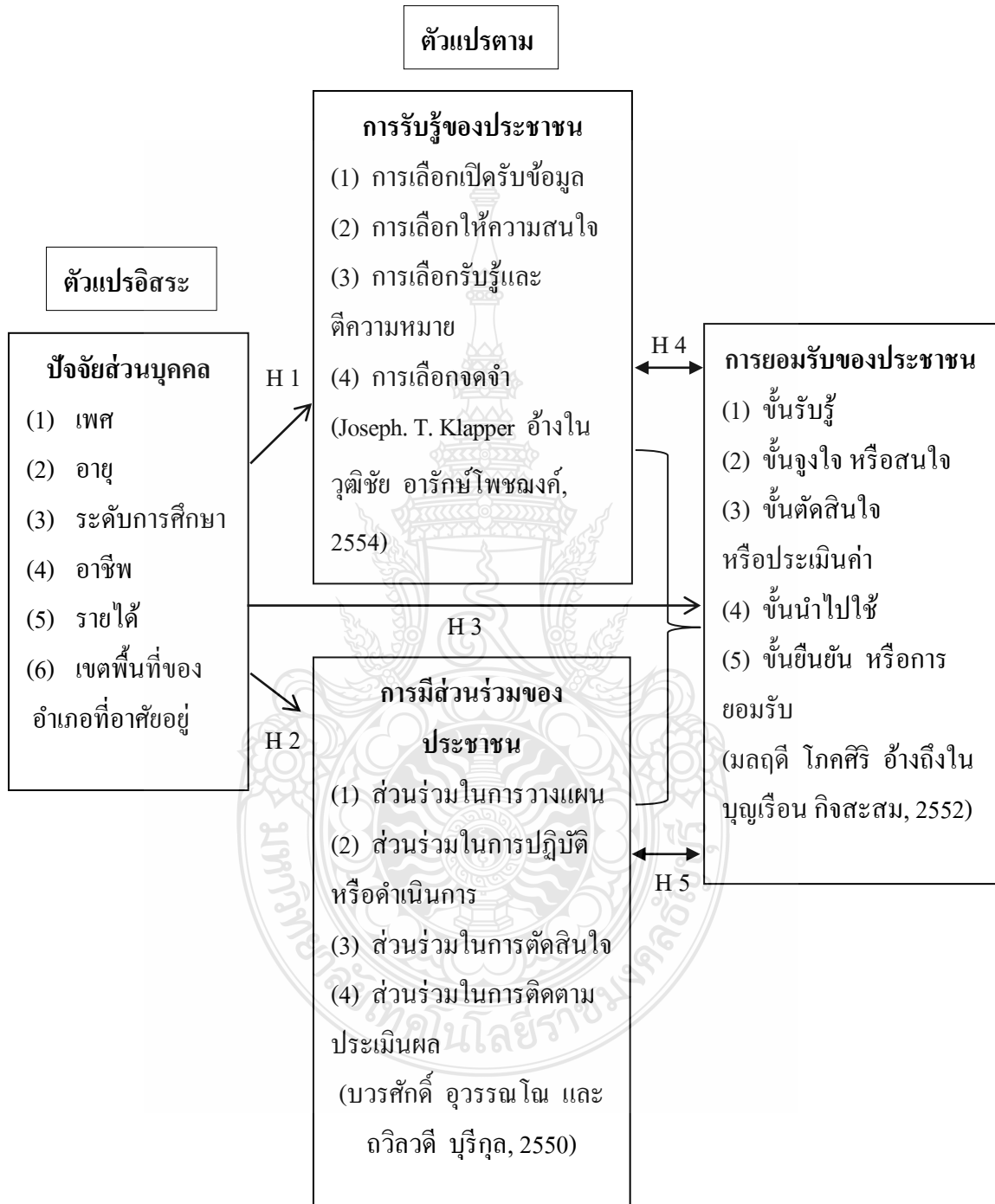
การรับรู้ หมายถึง กระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งการรับรู้ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจของมนุษย์ ในการเลือกรับข่าวสารที่ตรงกับความต้องการ และประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีกระบวนการรับรู้ใน 4 แนวทาง คือ 1. การเลือกเปิด รับข้อมูล 2. การเลือกให้ความสนใจ 3. การเลือกกรับรู้และตีความ 4. การเลือกจดจำ (วุฒิชัย อารักษ์โพชนวงศ์, 2554)

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้เสียแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อหาทางเลือก และการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน โดยมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1. ส่วนร่วมในการวางแผน 2. ส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ 3. ส่วนร่วมในการตัดสินใจ 4. ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล, 2550)

การยอมรับ หมายถึง จากแนวคิดทฤษฎีการยอมรับ ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การยอมรับของประชาชน เป็นกระบวนการตัดสินใจของบุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการยอมรับของบุคคลเกิดขึ้นจากการที่บุคคลได้รับรู้เรื่องราวจากการสัมผัส การสนใจให้ยอมรับ การตัดสินใจยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีกระบวนการยอมรับอยู่ 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นรับรู้ 2. ขั้นสนใจ หรือสนใจ 3. ขั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า 4. ขั้นนำไปใช้ 5. ขั้นยืนยัน หรือการยอมรับ (บุญเรือน กิจสะสม, 2552)

สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี หมายถึง มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (อำเภอคลองหลวง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต (อำเภอคลองหลวง) และ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (อำเภอคลองหลวง) มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต (อำเภอเมืองปทุมธานี) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต (อำเภอคลองหลวง) มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย (อำเภอธัญบุรี) มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต (อำเภอธัญบุรี) มหาวิทยาลัยปทุมธานี (อำเภอเมืองปทุมธานี) มหาวิทยาลัยชินวัตร วิทยาเขตปทุมธานี (อำเภอสามโคก) และมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตปทุมธานี (อำเภอลำลูกกา) (ข้อมูลใน website www.lovethailand.org)

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

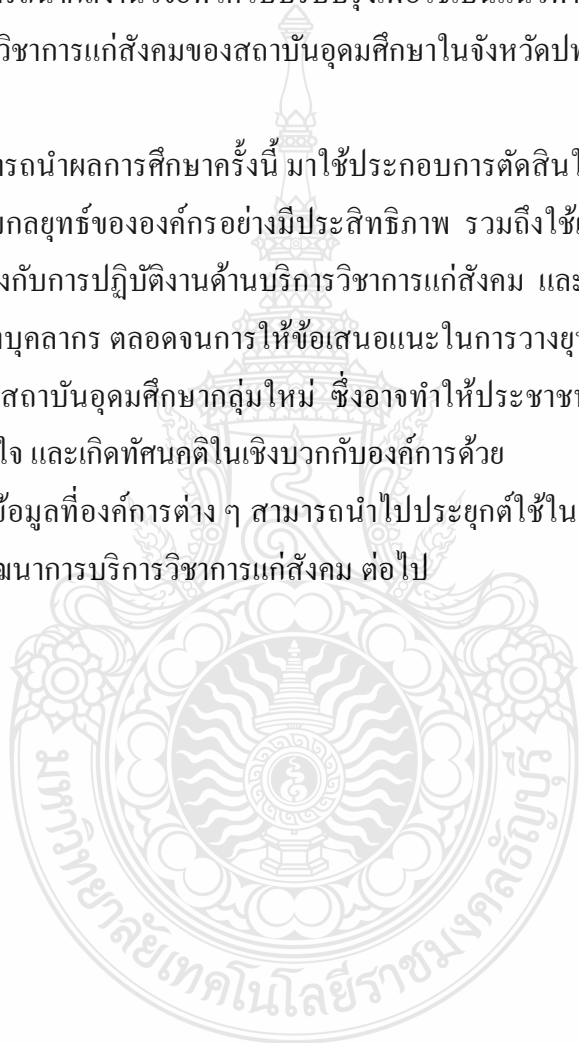
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 สามารถใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการวิจัยสำหรับผู้สนใจทำการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวทางในการเพิ่มองค์ความรู้ ความเข้าใจ สามารถที่จะช่วยอธิบายการแสดงถึงอิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

1.7.2 สามารถนำผลงานวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานวางแผนส่งเสริมการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

1.7.3 สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารองค์กร เพื่อการวางแผน และปรับกลยุทธ์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงใช้แนวทางการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม และการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากร ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะในการวางยุทธศาสตร์เพื่อการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ ซึ่งอาจทำให้ประชาชนที่มาใช้บริการขององค์กรนั้น ๆ เกิดความพึงพอใจ และเกิดทัศนคติในเชิงบวกกับองค์กรด้วย

1.7.4 เป็นข้อมูลที่องค์กรต่าง ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมและกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรพัฒนาการบริการวิชาการแก่สังคม ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการวิชาการแก่สังคม
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

การรับรู้ (Perception) เป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ของมนุษย์ ที่จะช่วยทำให้เข้าใจในตัวบุคคล อีกทั้งยังทำให้เข้าใจพฤติกรรมที่หลากหลายในองค์การรวมทั้งยังมีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมทัศนคติของมนุษย์

2.1.1 ความหมายของการรับรู้

มีผู้ให้ความหมายของการรับรู้ (Perception) ไว้หลายท่าน ดังนี้

จิตรลดา ตรีสาร (2555, น.78) กล่าวว่า “การรับรู้ ก็คือ การที่ได้มีสิ่งเร้า และสถานการณ์เข้ามากระทบกับประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง ตัวกระตุ้นเหล่านี้จะถูกรับรู้ และถูกแปลความหมายกลายเป็นผลลัพธ์ก่อให้เกิดการรับรู้ขึ้นมา ซึ่งการรับรู้จะแตกต่างกันไปนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และภูมิหลังในอดีตแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันไป การรับรู้นอกจากจะขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าหรือลักษณะของตัวกระตุ้น แล้วยังอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลที่จะมีความเข้าใจในการรับรู้ และมีการแปรข้อมูลเป็นไปตามโครงสร้างความเข้าใจแต่ละบุคคล”

สุพานี สฤณภูวนิช (2552, น.116) อธิบายว่า “การรับรู้ คือการที่บุคคลเห็น หรือสัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ ผ่านสัมผัสทั้ง 5 จากนั้นก็เลือกเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในจิตใต้สำนึก แล้วแปลความหมายสิ่งเหล่านั้นด้วยความรู้สึกของตน ฉะนั้น การรับรู้จึงส่งผลกระทบต่อทัศนคติ (attitude) แรงจูงใจ (motivation) และอารมณ์ (emotion) ของคนคนนั้น ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรม (behavior) ที่แสดงออกแบบเปิดเผย และแบบซ่อนเร้น”

วัยพจน์ ดิวังศ์ (2552, น.7) กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่คนเรามีประสบการณ์กับวัตถุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยอวัยวะสัมผัส

สมฤดี ชูขวัญ (2550, น.18) กล่าวว่า “การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลได้รับข่าวสาร จากสิ่งรอบตัว และวิเคราะห์ตีความข้อมูล จนเกิดความเข้าใจในข้อมูลนั้น

ประสิทธิ์ มะลิสด (2552, น.13) อธิบายว่า “การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่เปิดรับข้อมูล ที่ได้มา โดยความตั้งใจที่จะรับข้อมูลนั้น เพื่อทำความเข้าใจในความหมายของข้อมูล หรือสิ่งที่รับรู้”

ศิริธร อรไชยา (2552, น.11) อธิบายว่า “การรับรู้ คือ การรวบรวม และการตีความหมาย ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลได้ประสบ โดยผ่านประสาทสัมผัสว่าสิ่งนั้นเป็นอย่างไร อาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิม เกิดเป็นความรู้สึกแล้วแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลเพื่อโต้ตอบความรู้สึกนั้น

โสภิตา เปรมพงษ์ (2556, น.33) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า การรับรู้ คือ กระบวนการ การจัดระเบียบ การตัดสินใจ การเลือกรับรู้ข้อมูล โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยจะมีการรับรู้จะเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละคน โดยเลือกข้อมูลที่ผ่านเข้ามา ส่งผลต่อความคิด และพฤติกรรม ของบุคคล

วิภาส ทองสุทษ์ (2552, น.100) กล่าวถึงการรับรู้ไว้ว่า “เป็นกระบวนการที่บุคคลจัดระเบียบ และตีความความรู้สึกของตนเองให้มีความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม แต่การรับรู้ของคน ๆ หนึ่ง สามารถตีความให้แตกต่างจากความเป็นจริงได้อย่างมากมาย”

ณัฐพันธ์ เขจรันันท์ (2551, น.58) กล่าวว่า “การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลรวบรวม และเปลี่ยนแปลงความประทับใจของตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อให้ความหมายกับสภาพแวดล้อม หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเขา ซึ่งการรับรู้เป็นการทำงานขั้นแรกของการในการติดต่อกับ สภาพแวดล้อมภายนอก โดยผ่านประสาทสัมผัสทางตา หู จมูก ลิ้น และทางผิวหนัง ทำให้ร่างกาย เรียนรู้ต่อบรรดาสัตว์ต่าง ๆ โดยบุคคลจะให้ประสบการณ์ที่สะสมมาแปลความหมายของสิ่งเร้าผ่านทางประสาทสัมผัส และเกิดความรู้สึก ระลึก หรือรู้ความหมาย”

สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ (2550, น.59) กล่าวถึงการรับรู้ไว้ว่า “การที่มนุษย์ รู้สึกในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส (สัมผัสทั้ง 5) ได้ ซึ่งสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีสิ่งเร้า ภายนอก และสิ่งเร้าภายใน การที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวก็เท่ากับว่าความรู้สึกนั้น ได้ส่งข้อมูลดิบเข้ามาสู่ประสาทสัมผัสทั้ง 5 จากนั้นก็เป็นการตีความในข้อมูลดิบเหล่านั้นแล้วจึงเกิดการรับรู้”

ธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์ศิริ (2550, น.97) อธิบายว่า “การรับรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความรู้สึกประทับใจของตนเอง เพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม การรับรู้ของบุคคลอาจตีความได้แตกต่างจากความเป็นจริง แต่ความเป็นจริงอาจจะไม่เป็นไปตามที่รับรู้ก็ได้”

พิบูล ทีปะปาล (2550, น.59) กล่าวถึงการรับรู้ไว้ว่า “บุคคลจะมีกระบวนการรับรู้เหมือนกัน แต่อาจจะแปลความหมายสิ่งรับรู้สิ่งเดียวกันแตกต่างจากความเป็นจริงได้มากมาย แต่คงจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนหน้ามากที่ทุกคนจะมีความเห็นตรงกัน”

พัชนี นนทศักดิ์ (2549, น.274) กล่าวว่า “การรับรู้ คือ กระบวนการทางจิตวิทยาในการที่บุคคลประสบกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งถือเป็นสิ่งเร้า และเลือกที่จะรับเอาสิ่งเร้านั้นเข้ามาในระบบความนึกคิดพร้อมกับจดจำสิ่งที่รับรู้ไว้ จากนั้นจึงพิจารณาตีความสิ่งนั้น”

วันชัย มีชาติ (2548, น.36) กล่าวถึงการรับรู้ไว้ว่า “ธรรมชาติการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น จะกระทำโดยผ่านกระบวนการของการรับรู้เสมอ เพราะพฤติกรรมที่บุคคลแสดงจะเป็นเรื่องของการสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ซึ่งแต่ละคนจะสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับว่าเขารับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเขาอย่างไรบ้าง การรับรู้จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์และพฤติกรรมองค์กร”

Don Hellriegel อังใน วิเชียร วิทยอุดม (2547, น.97) ได้อธิบายว่า “การรับรู้ คือประสบการณ์ด้านการแปลความหมายที่เกิดขึ้นจากการเลือกสรรและจัดระเบียบของสิ่งเร้าภายนอก รวมถึงการค้นหาการได้รับ และกระบวนการจัดหาข้อมูล ซึ่งเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาของมนุษย์ในการรับรู้ข้อมูลจากแวดล้อมภายนอก และสร้างโลกแห่งความคิดตนเอง”

Gregory อังใน วิเชียร วิทยอุดม (2547, น.97) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลจัดระเบียบและตีความรู้สึกประทับใจของตนเองเพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

Robert อังใน วิเชียร วิทยอุดม (2547, น.97) อธิบายว่า “การรับรู้ หมายถึง ขบวนการด้านความคิด และจิตใจ ที่ทำให้พวกเราสามารถที่จะแปลความ และเข้าใจสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเรา”

Robbins อังใน สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552, น.116) กล่าวว่า “การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้จัดระบบ และแปลความหมาย ความรู้สึก ความเข้าใจต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นมีต่อสภาพแวดล้อม โดยจะเป็นไปตามสิ่งที่เขาได้ยิน หรือตามความเชื่อ ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามความเป็นจริงของสิ่งนั้น ๆ ก็ได้”

Greenberg and Baron อังใน พิบูล ทีปะปาล (2550, น.59) กล่าวว่า “การรับรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งบุคคลเลือกรับ จัดองค์ประกอบ และแปลข้อมูลนั้นออกมาเพื่อให้เข้าใจได้”

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นขอสรุปว่า การรับรู้ คือ กระบวนการตอบสนองของร่างกาย ต่อสิ่งเร้าทั้งภายนอก และสิ่งเร้าภายใน โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 จากนั้นก็ประมวล วิเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ และตีความความรู้สึกของตนเอง ซึ่งการรับรู้ของคนแต่ละคนนั้น จะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการเลือกรับรู้ข้อมูลที่ตรงตามความต้องการ ความพึงพอใจ รวมทั้งประสบการณ์เดิมของผู้รับ โดยข้อมูลที่ได้อธิบายความนั้นจะถูกแสดงออกมาทางพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจ

2.1.2 ความสำคัญของการรับรู้

มีผู้ให้ความสำคัญของการรับรู้ (Perception) ไว้หลายท่าน ดังนี้

วิเชียร วิทย์อุดม (2547, น.101) ได้อธิบายว่า “การรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมองค์กร เพราะว่าพฤติกรรมของคนเราส่วนใหญ่มีพื้นฐานมาจากการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นจริงต่าง ๆ จนมีคำกล่าวว่าการรับรู้เกี่ยวกับโลก คือพฤติกรรมที่สำคัญของโลก”

วิภาส ทองสุทนต์ (2552, น.100) ได้ให้ความเห็นว่า “การรับรู้มีความสำคัญต่อการศึกษาพฤติกรรมองค์กร เพราะว่าพฤติกรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับการรับรู้ในสภาพความเป็นจริงว่าคืออะไร ไม่ใช่ตัวความเป็นจริงเอง ดังคำกล่าวที่ว่า “โลกในแบบที่เรามองเห็น หรือรับรู้ คือโลกที่มีความสำคัญในเชิงพฤติกรรม”

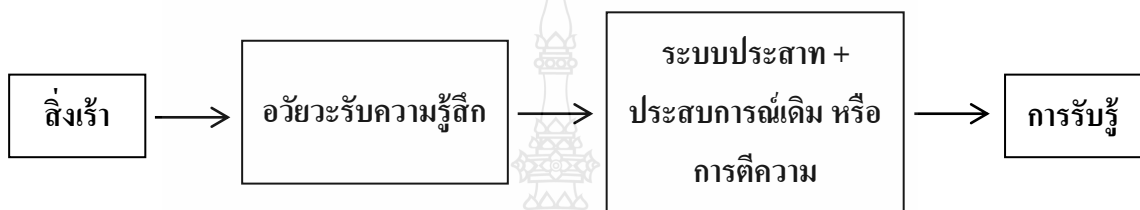
พิบูล ทีปะปาล (2550, น.94) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการรับรู้มีความสำคัญในการศึกษา Organization Behavior เพราะว่าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมามีพื้นฐานมาจากการรับรู้จากสิ่งที่เป็นจริง ซึ่งสิ่งที่เกิดจากการรับรู้กับสิ่งที่เป็นจริงอาจจะแตกต่างกัน เมื่อบุคคลเกิดการรับรู้อย่างไร ก็จะเป็นพื้นฐานให้บุคคลยึดถือปฏิบัติไปตามที่รับรู้ นั้น บางครั้งอาจจะผิดพลาดก็ได้

จิตรลดา ศรีสาคร (2555, น.79-80) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการรับรู้ว่า “เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้พฤติกรรมองค์กร เพราะว่าพฤติกรรมของมนุษย์จะมีพื้นฐานมาจากการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นจริง ซึ่งการตีความของสมองมนุษย์แต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป สำหรับสถานการณ์หนึ่ง ๆ โดยใช้ความรู้สึกของตนตีความในสิ่งที่ตนรับรู้ได้ การที่คนเรามองเห็นสิ่งเดียวกัน แต่กลับเห็นไม่เหมือนกัน เนื่องจากแต่ละคนมีการเรียนรู้ และประสบการณ์ต่างกัน ซึ่งการรู้เท่าทันความแตกต่างระหว่าง “โลกของการรับรู้” กับ “โลกของความเป็นจริง” มีผลสำคัญต่อการศึกษาพฤติกรรมขององค์กร และการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ที่เข้าร่วมในองค์กร”

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

กระบวนการรับรู้

สุวรี ศิวะแพทย์ อ่างใน วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2554, น.33-34) ได้อธิบายว่าการรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากการรู้สึก เมื่อประสาทรับความรู้สึก ได้รับการกระตุ้นและส่งผ่านข้อมูลนั้นไปยังระบบประสาทที่เกี่ยวข้องเพื่อแปลความซึ่งในส่วนตัวนี้อาจมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมในส่วนของความจำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อันส่งผลต่อการรับรู้ดังกล่าว

ภาพที่ 2.1 แสดงกระบวนการรับรู้ ของรองศาสตราจารย์สุวรี ศิวะแพทย์
ที่มา : สุวรี ศิวะแพทย์ (2549, น.99)

การรับรู้ข่าวสาร

สุวรี ศิวะแพทย์ อ่างใน วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2554, น.33-34) กล่าวว่า การรับรู้ข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยในการตัดสินใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่สามารถรับรู้ข่าวสารได้ทั้งหมด จึงเลือกเฉพาะข่าวสารที่ตรงกับความต้องการ และเกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด ดังนั้น โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Joseph. T. Klapper) ได้เสนอทฤษฎีกระบวนการเลือกรับข่าวสารของมนุษย์ ดังนี้

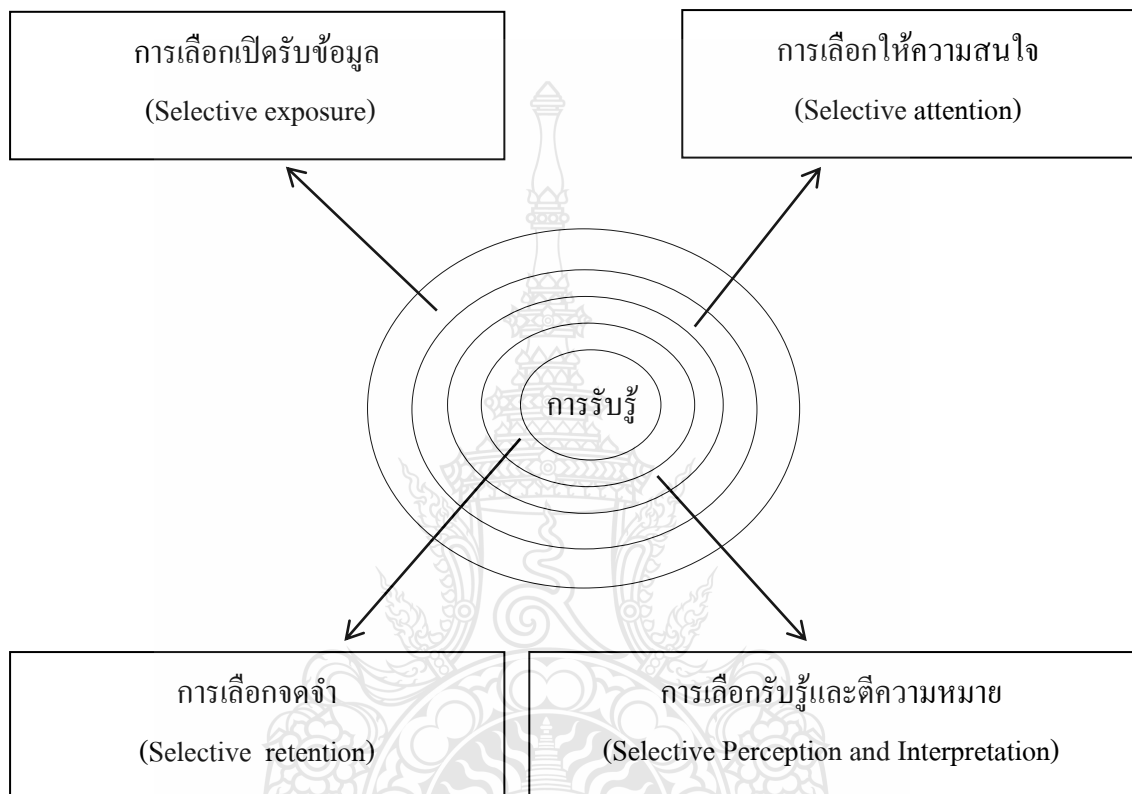
1. การเลือกเปิดรับข้อมูล (Selective exposure) เป็นการเลือกเปิดรับข้อมูลหรือข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางช่องทางที่หลากหลาย เช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ ตามความสนใจและความชำนาญในการรับรู้และเข้าใจข่าวสารของบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น บางคนเลือกเปิดรับข่าวสารผ่านช่องทางหนังสือพิมพ์มากกว่าทางคูโทรทัศน์ เป็นต้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective attention) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลเลือกที่จะตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการของตนเอง

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) เมื่อเลือกให้ความสนใจ หรือตั้งใจรับข่าวสารที่ได้รับ แต่มิได้หมายความว่าข่าวสารนั้นถูกตีความไปในทางที่ถูกต้อง ดังนั้นการแปรความหมาย หรือการตีความหมายข้อมูลที่ได้รับเข้ามาว่ามีความเข้าใจตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ แรงจูงใจ และประสบการณ์ของบุคคลนั้น

4. การเลือกจดจำ (Selective retention) คือการที่บุคคลเลือกจดจำข้อมูลบางส่วนที่ได้เห็น ได้อ่าน ได้ยิน หลังจากเกิดการเปิดรับ และเกิดความเข้าใจแล้ว

จากกระบวนการเลือกรับข่าวสารของมนุษย์ นำมาเขียนแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงกระบวนการเลือกรับข่าวสารของมนุษย์ ของเสรี วงษ์มณฑา

ที่มา : เสรี วงษ์มณฑา (2548, น.88)

ขั้นตอนของการรับรู้ และองค์ประกอบพื้นฐาน

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552, น.117-121) ได้กล่าวถึงขั้นตอน และองค์ประกอบที่สำคัญ และมีผลต่อการรับรู้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นแรก คือ เริ่มจากมีสิ่งเร้าจากภายนอก ซึ่งทำให้เกิดขั้นตอนที่ 2 คือ

ขั้นตอนที่ 2 การสังเกต คือ การสังเกตโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกที่จะรับรู้ คือ การ เลือกที่จะรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการความคิดของเราแล้ว และเราไม่สามารถรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ทั้งหมด เนื่องมาจากปัจจัย 2 กลุ่ม คือ

3.1 ปัจจัยในตัวผู้รับรู้ ได้แก่

3.1.1 บุคลิกภาพ : บางคนมีบุคลิกภาพชอบเก็บตัว บางคนชอบเข้าสังคม อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้น ความสนใจในการรับรู้สิ่งแวดล้อมภายนอกก็จะแตกต่างกัน

3.1.2 การเรียนรู้และประสบการณ์เก่า : การเรียนรู้ทำให้มีข้อมูล หรือประสบการณ์ มาก่อน ทำให้เกิดการรับรู้ ความเข้าใจได้รวดเร็วกว่าการที่ไม่มีข้อมูล หรือไม่เคยรับรู้รับทราบข้อมูล มาก่อน

3.1.3 แรงจูงใจ และความสนใจ : การมีแรงจูงใจ และความสนใจ จะทำให้เกิดการรับรู้ได้มากกว่าการที่ขาดแรงจูงใจ หรือขาดความสนใจในเรื่องนั้น

3.1.4 ความคาดหวัง : เราจะสนใจในเรื่องที่ตรงกับความคาดหวัง และจะเกิดการรับรู้ในทางบวก แต่ถ้าไม่เป็นไปตามความคาดหวัง เราจะผิดหวัง ก็จะเกิดรับรู้ในทางลบต่อการรับรู้ได้

3.1.5 ทักษะคิด : หากมีทักษะคิดที่ดีจะมีผลต่อการรับรู้ คือ พร้อมที่จะรับรู้จะเชื่อถือ แต่ถ้ามีทักษะคิดที่ไม่ดีต่อเรื่องนั้น ๆ จะมีผลต่อการรับรู้ คือ จะต่อต้านไม่เชื่อถือ ไม่ยอมรับ

3.1.6 ความสามารถ : คนเรามีความสามารถในการจำ การเข้าใจ การรับรู้ที่ต่างกัน บางคนรับรู้ได้เร็ว บางคนรับรู้ได้ช้าต้องค่อย ๆ ฟัง ค่อย ๆ คิด

3.1.7 แรงขับ และความต้องการ : แรงขับ จากมีสิ่งเร้าภายนอกที่มากระตุ้นในขณะนั้น ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนความสนใจ เบี่ยงเบนการรับรู้ไปจากความเป็นจริงได้

3.2 ปัจจัยภายนอก จะเป็นมิติของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการรับรู้ ได้แก่

3.2.1 ขนาด (size) : สิ่งใด ๆ ที่มีขนาดใหญ่ จะทำให้เกิดการรับรู้ได้ง่ายกว่าสิ่งที่มีขนาดเล็ก เพราะจะเด่น จะสะดุดตากว่า

3.2.2 ความเข้มข้น (intensity) : สิ่งใด ๆ ที่มีแสงจ้ามีปริมาณกระจุกตัวอยู่มาก หรือ มีเสียงดัง จะมีผลต่อการรับรู้มากกว่า

3.2.3 ความตรงกันข้าม (contrast) : ข้อมูลที่มีมาก่อนแต่มีลักษณะตรงกันข้ามกับ สิ่งที่เป็นเป้าหมายของการรับรู้จะทำให้เกิดการเปรียบเทียบ และทำให้การรับรู้ในเป้าหมายนั้น ผิดพลาดไปจากความเป็นจริง

3.2.4 องค์กรประกอบต่าง ๆ (background) : การจัดองค์ประกอบแวดล้อมในลักษณะต่าง ๆ อาจทำให้เกิดภาพลวงตาได้ในหลายลักษณะ

3.2.5 การเคลื่อนไหว (motion) : วัตถุที่มีการเคลื่อนไหว จะก่อให้เกิดความสนใจ เกิดการรับรู้ได้ดีกว่าภาพนิ่ง

3.2.6 การซ้ำ (repetition) : การเน้นย้ำจะก่อให้เกิดการรับรู้ได้ดี เพราะจะทำให้มีการตระหนัก (awareness) และจำได้ (recognition) ดีขึ้น

3.2.7 ความแปลกใหม่ (novelty) : ความแปลกใหม่จะเรียกร้อยความสนใจได้

3.2.8 ความคุ้นเคย (familiarity) : ความคุ้นเคย ก็เรียกร้อยความสนใจได้

ขั้นตอนที่ 4 การจัดกลุ่ม จัดระเบียบการรับรู้ ซึ่งอาจเป็นลักษณะ ดังนี้

4.1 ความต่อเนื่อง (continuity) : เป็นความโน้มเอียงที่จะรับรู้วัตถุในรูปแบบของความ ต่อ เนื่องจากของเดิมที่เป็นมา

4.2 การปิดให้เต็ม (closure) : เป็นความโน้มเอียงที่จะรับรู้ให้สมบูรณ์ โดยการเติมข้อมูล หรือเติมภาพให้เต็มเป็นภาพรวม เนื่องจากประสบการณ์เก่า หรือ การมีจินตนาการมาช่วยให้เต็ม

4.3 ความใกล้เคียง (proximity) : ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ เป็นความโน้มเอียงที่จะรับรู้ว่าเป็นเรื่องเดียวกัน หรือเป็นพวกเดียวกัน เนื่องจากวัตถุอยู่ใกล้กัน

4.4 ความเหมือน (similarity) : เป็นความโน้มเอียงที่จะจัดวัตถุที่มีสี สัน ขนาด ที่เหมือนกัน เข้าพวกเดียวกัน ถ้าต่างสี ต่างขนาดจะเป็นคนละพวก

ขั้นตอนที่ 5 เป็นขั้นตอนการแปลความ (interpretation) เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งในการแปลความนี้เราต้องระมัดระวังความผิดพลาดในการรับรู้ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552, น.123-124) ได้กล่าวสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. เป้าหมาย หรือสิ่งที่รับรู้ (target) : คุณลักษณะของเป้าหมายบางอย่างจะเรียกร้อยความสนใจ และการรับรู้ได้ดี เช่น ขนาดที่ใหญ่จะเรียกร้อยความสนใจได้ดีกว่าขนาดเล็ก ความเข้มข้น ความตรงกันข้าม การเคลื่อนไหว ความแปลกใหม่ และความคุ้นเคย ดังที่กล่าวมาแล้ว

2. ตัวผู้รับรู้ (perceivers) : นอกเหนือจากตัวเป้าหมายที่จะเรียกร้อยความสนใจ หรือ การรับรู้ได้แล้ว คุณลักษณะบางอย่างของตัวผู้รับรู้ก็จะมีผลต่อการรับรู้ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น บุคลิกภาพ ถ้ามีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ก็จะไม่ค่อยสนใจรับรู้โลกภายนอก แต่ถ้าเป็นคนชอบเข้าสังคมก็จะสนใจรับรู้โลกภายนอกได้มาก ประสบการณ์ถ้ามีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาก่อน ก็จะทำให้มีความสนใจมีการรับรู้ได้ดีกว่า แรงจูงใจ ถ้าผู้รับรู้อมีแรงจูงใจที่จะรับรู้รับทราบก็จะทำให้รับรู้ได้มาก และความสนใจของผู้รับรู้ ถ้าผู้รับรู้อมีความสนใจในเป้าหมายนั้น ๆ การรับรู้ก็จะเกิดขึ้นได้ง่าย

3. สถานการณ์ (situations) : ปัจจัยสถานการณ์ก็จะมีผลต่อการรับรู้ได้ เช่น

3.1 สถานการณ์ที่ได้มีการพบเจอในครั้งแรก แล้วเกิดความประทับใจที่ดี (first impression) หรือ ไม่ประทับใจ (ความรู้สึกเชิงลบ) ก็ตาม จะส่งผลต่อการรับรู้ในครั้งแรก และครั้งต่อไป

3.2 ความกดดัน (stress) ข้อมูลมักจะถูกบิดเบือน หรือถูกละเลย เมื่อบุคคลผู้นั้นอยู่ภายใต้ภาวะความกดดัน ซึ่งความกดดันอาจเกิดจากใกล้ถึงกำหนดเวลา (deadlines) หรือภายใต้ภาวะวิกฤต (crisis) หรือภายใต้ความกดดันของเวลา

3.3 จังหวะเวลา (timing) จังหวะเวลาการรับรู้ก็มีผลต่อการรับรู้เช่นกัน ถ้าเราได้รับข้อมูลข่าวสารในช่วงเวลาปกติที่เราคุ้นเคย กับช่วงยามวิกาล ผลการรับรู้จะแตกต่างกัน

3.4 สภาพที่ผิดปกติของงาน เช่น สถานที่ปฏิบัติงานเปลี่ยนไปจากเดิม กลุ่มคนที่เปลี่ยนไปจากเดิม เวลาที่เปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งทำให้เกิดการตระหนักรู้ และการรับรู้ได้มากขึ้น

จากที่ทบทวนทฤษฎีข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การรับรู้ของประชาชนเป็นกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยผ่านประสามสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งการรับรู้ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจของมนุษย์ ในการเลือกรับข่าวสารที่ตรงกับความต้องการ และประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีกระบวนการรับรู้ใน 4 แนวทาง คือ

1. การเลือกเปิดรับข้อมูล
2. การเลือกให้ความสนใจ
3. การเลือกรับรู้และตีความ
4. การเลือกจดจำ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

2.2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

พลศักดิ์ ชูพาณิชย์สกุล (2550, น.7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในการคิด ปฏิบัติ และประเมินผลในกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งร่วมดำเนินการทุกขั้นตอนด้วยความรับผิดชอบ และมีผลประโยชน์จากการดำเนินงานอย่างเท่า ๆ กัน”

สมพิศ สุขแสน (2552, น.12) อธิบายว่า “การมีส่วนร่วม คือ พฤติกรรมร่วมกันของประชาชนในกิจกรรมต่าง ๆ ในลักษณะร่วมคิด ตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติ เพื่อดำเนินกิจกรรมในชุมชน รวมทั้งร่วมติดตาม ประเมินผล และรับผลประโยชน์ที่จะมุ่งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของตนเอง หรือสังคม โดยผ่านกลุ่มหรือองค์การด้วยความสมัครใจ”

เศรษฐไชย หทัยวรรณ (2551, น.7) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เพื่อแสวงหาทางเลือก และการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เพราะฉะนั้นทุกคนที่เกี่ยวข้องจึง

ควรเข้าร่วมกระบวนการนี้ตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งการติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และการรับรู้ เรียนรู้การปรับเปลี่ยนกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทุก ๆ คน”

นพดล ทะนิตะ (2551, น.9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดกิจกรรม เช่น ร่วมกันค้นหาปัญหา วางแผน ตัดสินใจ ระดมทรัพยากร และเทคโนโลยีในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตาม การประเมินผล รวมทั้งการรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น โดยกิจกรรมดังกล่าวต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมชุมชน”

สุริยวัลย์ เทิกขุนทด (2551, น.32) ได้กล่าวไว้ว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลในสถานการณ์หนึ่ง โดยการมีส่วนร่วมมีกันทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ เพื่อให้บรรลุจุดหมายของกลุ่ม และเกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบ และมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชุมชน”

วุฒิชัย อารักษ์โพชฌงค์ (2554, น.36) ได้ให้คำอธิบายว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคลากรภายในองค์การ ที่เกี่ยวข้องทางจิตใจของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การในระดับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อกิจกรรมที่ร่วมมือกันดำเนินการ”

ประดับ ยอดป่องเทศ (2551, น.39) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลหรือองค์กรเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของอีกองค์กรหนึ่งในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผล โดยมีเป้าหมายร่วมกัน”

ปิติ เดิมสมบุญ (2550, น.22) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วม คือ การที่กลุ่มของประชาชนร่วมตัวที่จะกระทำการตัดสินใจใช้ทรัพยากร และมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่กระทำในกลุ่ม”

Cohen and Uphoff (อ้างถึงใน พิชาขย รัตนดิถก ณ ฎเกิด, 2552, น.269) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การมีส่วนร่วม คือกระบวนการที่ใช้สมรรถภาพของบุคลากร เพื่อส่งเสริมความผูกพันต่อความ โดยให้อิสระในการปฏิบัติงาน และลดการควบคุมการปฏิบัติงานจะทำให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงาน มีความผูกพันต่อองค์กร มีความพึงพอใจในการทำงาน และส่งผลให้บุคลากรมีผลิตภาพสูงขึ้น”

White (อ้างถึงใน วิไลวัลย์ เจริญทรัพย์, 2554, น.23) ให้ความหมายของการร่วมมือว่าต้องประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่

1. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะไรควรทำ และทำอย่างไร
2. มีส่วนร่วมในการเสียสละในการลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ
3. มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่บุคคลหรือองค์กรเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยความสมัครใจ ทั้งในรูปแบบร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติ เพื่อแสวงหาทางเลือก และการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเข้าร่วมกระบวนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งร่วมกันติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การรับรู้ การเรียนรู้ และการพัฒนาการดำเนินงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์การดำเนินงาน และผู้เกี่ยวข้องในงานนั้น ๆ

2.2.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

ปริศนา โกลละสุต (อ้างถึงใน จลวิทย์ คิวชัย, 2545, น.11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

1. จะทำให้ประชาชนยอมรับกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน

2. ประชาชนจะมีความรู้สึกผูกพัน และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจกรรมมากขึ้น

3. การดำเนินกิจกรรมจะราบรื่น ได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น

4. จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนมากขึ้น

5. ให้ประโยชน์แก่ประชาชน มีการระดมทรัพยากรเพื่อการดำเนินกิจกรรมมากขึ้น

2.2.3 แนวทางการมีส่วนร่วมในองค์กรแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

พิชาย รัตนคิลก ณ ภูเก็ต (2550, น.266) กล่าวว่า แนวทางการมีส่วนร่วมในองค์กรมี ดังนี้

1. **การมีในการจัดการ (Participative Management)** การได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งบุคลากรมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจตัดสินใจร่วมกับผู้บังคับบัญชา แต่การมีส่วนร่วมในการจัดการก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่บุคลากรสนใจ และอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่บุคลากรนั้นมีสมรรถภาพ และความรู้เพียงพอ เพื่อจะได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งจะต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วม สำหรับบุคลากรใหม่ หรือบุคลากรที่มีศักยภาพจำกัด การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือการแสดงความคิดเห็นเป็นสิ่งที่ยังไม่เหมาะสม การมีส่วนร่วมที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลเหล่านั้นคือ การให้ข้อมูลข่าวสาร และการพัฒนาศักยภาพที่องค์กรควรให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดการ มี 3 ประการแรก คือ ลักษณะของงานที่มีความซับซ้อน ซึ่งการมีส่วนร่วมช่วยให้บุคลากรผู้มีความรู้ดีที่สุดมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่องาน และจะส่งผลให้การตัดสินใจที่มีคุณภาพ ประการที่ 2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำให้ผู้เข้าร่วมมีความผูกพันกับการตัดสินใจ หากให้บุคลากรที่มีแนวโน้มว่าจะต่อต้านเข้าร่วมตัดสินใจก็จะช่วยลดการต่อต้านในการนำเรื่องดังกล่าวไปปฏิบัติ และประการ 3 การมีส่วนร่วมเป็น

เหมือนการให้รางวัลด้านจิตใจแก่บุคลากร เพราะทำให้เขารู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ได้รับการยอมรับ เห็นความสำคัญ ซึ่งจะทำให้เขาสนใจในงานมากขึ้น

2. การมีส่วนร่วมแบบตัวแทน (Representative Participation) เป็นการให้บุคลากรมีตัวแทน ในการตัดสินใจขององค์กร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการตัดสินใจในระดับการบริหารที่กำหนดนโยบาย หรือ ทิศทางขององค์กร

3. วงจรคุณภาพ (Quality Circle) เป็นทีมงานที่มีบุคลากร 8 ถึง 10 คน กับหัวหน้าทีม ซึ่ง ร่วมกันรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน สมาชิกในวงจรคุณภาพมีการจัดการประชุมเป็นประจำโดยปกติ สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง เพื่ออภิปรายปัญหาคุณภาพ วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เสนอแนะแนวทางแก้ไข แนะนำแนวทางไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา โดยฝ่ายจัดการจะส่งวนการตัดสินใจในขั้นสุดท้ายสำหรับการ เลือกว่าจะใช้แนวทางที่เสนอแนะโดยทีมไปแก้ปัญหาหรือไม่

4. การมีส่วนร่วมเป็นเจ้าขององค์กร (Stock Ownership) คือการที่สมาชิกผู้ปฏิบัติงาน งาน ขององค์กรเป็นหุ้นส่วนขององค์กร ซึ่งทำให้สมาชิกมีความผูกพันกับองค์กร และทุ่มเทให้กับการ ปฏิบัติงานมากขึ้น เพราะว่าผลประโยชน์ของตนเองมีความเชื่อมโยงกับผลประโยชน์ขององค์กร

กระบวนการมีส่วนร่วม

บวรศักดิ์ อูรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล (2550, น.32) ได้แบ่งกระบวนการมีส่วนร่วมไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 มีส่วนร่วมในการวางแผน ประกอบด้วย การรับรู้ การเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผน และร่วมวางแผนกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 2 มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับดำเนินการใน กิจกรรมต่าง ๆ และการตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 3 มีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ หรือผลของกิจกรรม และผลของ การตัดสินใจที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล เกี่ยวข้องกับการพยายามที่จะประเมิน ประสิทธิภาพของกิจกรรมต่าง ๆ และพิจารณาวิธีการที่จะดำเนินต่อไป ประชาชนจะเข้ามาเกี่ยวข้อง กับการคิดเกณฑ์ในการประเมินกิจกรรม ซึ่งผลของกระบวนการประเมินนี้ จะกลาย เป็นปัจจัยนำเข้า ในกระบวนการมีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนของการวางแผนต่อไป

ระดับการมีส่วนร่วม

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล (2550 : 38-33) กล่าวว่าวิธีการแบ่งระดับสามารถแบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และความละเอียด ซึ่งการแบ่งระดับขึ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจากระดับต่ำสุดไปหาระดับสูงสุด ได้แก่

1. **ระดับการให้ข้อมูล** เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนกิจกรรม แต่ไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับใด ๆ
2. **ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน** เป็นระดับขั้นสูงกว่าระดับแรก คือ ผู้วางแผนกิจกรรมเชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น และประเด็นในการประเมินข้อดีข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น
3. **ระดับการปรึกษาหารือ** เป็นระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจกันอย่างเป็นทางการระหว่างผู้วางแผนกิจกรรมกับประชาชน เพื่อประเมินความก้าวหน้า หรือประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ
4. **ระดับการวางแผนร่วม** เป็นระดับขั้นสูงกว่าการปรึกษาเป็นการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากยิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนเตรียมกิจกรรม และผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรม เหมาะสมที่จะใช้ในการพิจารณาประเด็นที่ยุ่ยากซับซ้อน และมีข้อโต้แย้งมาก
5. **ระดับการร่วมปฏิบัติ** เป็นระดับขั้นที่สูงถัดจากระดับการวางแผนร่วมมือ เป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบกิจกรรมกับประชาชนในพื้นที่ร่วมกันดำเนินกิจกรรมเป็นขั้นการนำกิจกรรมไปปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
6. **ระดับการควบคุมโดยประชาชน** เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกระบวนการที่ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้เสียแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อหาทางเลือก และการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน โดยมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ส่วนร่วมในการวางแผน
2. ส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ
3. ส่วนร่วมในการตัดสินใจ
4. ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ

แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ มีนักวิชาการให้แนวคิดของการยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจที่จะนำแนวทาง หรือวิธีการนั้นไปใช้ เพราะสิ่งนั้นเป็นวิธีที่ดีกว่า ซึ่งจะส่งผลถึงการยอมรับ หรือไม่ยอมรับ นอกจากการศึกษาแนวทางทฤษฎีการยอมรับแล้ว ผู้ศึกษาได้ศึกษาหัวข้อที่สำคัญเกี่ยวกับการยอมรับ ดังมีหัวข้อย่อยต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของการการยอมรับ

กันยัทธิดา พรหมมี (2551, น.9) กล่าวว่า “การยอมรับ หมายถึง การที่บุคคลได้รับรู้ต่อสิ่งที่เกิดขึ้น และได้ทำความเข้าใจจนเกิดความรู้ ความเข้าใจนั้นอาจเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือสภาพแวดล้อม จนทำให้ตนเองตัดสินใจได้ว่าสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ สนใจ จนเกิดความรู้ แล้วนำไปประเมิน ทดลอง เพื่อเป็นการยืนยันว่าควรเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ซึ่งจะส่งผลถึงการยอมรับ หรือไม่ยอมรับในสิ่งนั้น”

บุญเรือน กิจสะสม (2552, น.11) ได้อธิบายว่า “การยอมรับเป็นกระบวนการทางจิตใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยบุคคลได้สัมผัส เรียนรู้ ปฏิบัติ และทดลองจนแน่ใจว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีความสามารถนำไปใช้ได้จริง จึงตัดสินใจที่จะแสดงออกมาว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย”

เบญจวรรณ เปรมพงษ์ (2548, น.9) อธิบายว่า “การยอมรับว่า เป็นกระบวนการทางจิตใจที่ผ่านการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ และทดลองนำไปปฏิบัติ เมื่อเห็นว่าเป็นผลดี และมีประโยชน์จึงเกิดการยอมรับในสิ่งนั้น ๆ โดยระยะเวลาในการตัดสินใจยอมรับอาจต้องใช้เวลา”

ทวีศักดิ์ อินทรรักษา (2549, น.10) กล่าวว่า “การยอมรับว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจของแต่ละบุคคลที่ต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ จนทำให้เกิดการรับรู้ในสิ่งใหม่ ๆ และสิ่งที่ทำให้เกิดผลดี ซึ่งจะทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งนั้น อาจต้องใช้เวลาในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น”

นิภาพร เจริญผ่อง (2550, น.8) ได้ให้ความหมายว่า “การยอมรับ คือ กระบวนการตัดสินใจในการนำสิ่งใหม่ ๆ ไปใช้ ซึ่งการยอมรับของบุคคลเกิดขึ้นเป็นกระบวนการเริ่มจากการสัมผัส การจูงใจให้ยอมรับ การตัดสินใจยอมรับ หรือปฏิเสธ การตัดสินใจการยืนยันปฏิบัติตาม จะใช้เวลาช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ตัวบุคคล และลักษณะของสิ่งใหม่ ๆ”

ศิริมา สารนันท์ (2548, น.10) อธิบายว่า “การยอมรับ คือ กระบวนการที่บุคคลได้รับรู้เรื่องราวใหม่ ๆ ผ่านขั้นตอนการตัดสินใจในเรื่องรานั้น ๆ ว่าเป็นประโยชน์ หรือเหมาะสมหรือไม่ ถ้าเกิดการยอมรับได้ก็จะมี การนำไปปฏิบัติต่อ”

Foster (1973) (อ้างถึงใน เบญจวรรณ เปรมพงษ์. 2548, น.9) ได้ให้ความหมายของการยอมรับ หมายถึง การที่ประชาชนได้เรียนรู้ผ่านการศึกษาโดยผ่านขั้นการเรียนรู้ การยอมรับจะเกิดขึ้นได้หากมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้นั้นจะได้ผลดีต่อเมื่อบุคคลนั้นได้ทดลองปฏิบัติ เมื่อแน่ใจแล้วว่าสิ่งนั้นสามารถใช้ประโยชน์ได้แน่นอน จึงลงทุนทำกับสิ่งนั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การยอมรับ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจของบุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ และทดลองปฏิบัติจนแน่ใจว่าสิ่งนั้นเกิดผลดีมากกว่าผลเสีย แล้วนำไปประเมินเพื่อเป็นการยืนยันว่าควรจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ซึ่งจะส่งผลถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งนั้น

2.3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับ

ขั้นตอนของการยอมรับ

มลฤดี โภคศิริ (2549) (อ้างถึงใน บุญเรือน กิจสะสม, 2552, น.13) ได้แบ่งการยอมรับไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นรับรู้ เป็นขั้นแรกที่จะนำไปสู่การยอมรับ หรือปฏิเสธสิ่งใหม่ ๆ เป็นขั้นที่ได้รู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแต่ยังได้ข่าวสารไม่ครบถ้วน การรับรู้มักเป็นการเรียนรู้โดยบังเอิญซึ่งอาจจะทำให้เกิดการอยากรู้ต่อไป เนื่องจากมีความต้องการวิทยาการใหม่ ๆ ไปแก้ปัญหาที่ตนมีอยู่โดยการวางแผนในการทำงาน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ในการทำงาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสนใจ หรือสนใจ เป็นขั้นที่เริ่มมีความสนใจแสวงหารายละเอียดเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มเติม พฤติกรรมนี้เป็นลักษณะที่บุคคลเกิดความตั้งใจแน่ชัด และใช้กระบวนการคิดมากกว่าขั้นแรก ซึ่งขั้นนี้จะทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่มากขึ้น บุคลิกภาพ และค่านิยม ตลอดจนบรรทัดฐานทางสังคม หรือประเพณีเก่า ๆ จะมีผลต่อบุคคลนั้น และมีผลต่อการติดตามข่าวสาร เพื่อเผยแพร่ หรือค้นหารายละเอียดของสิ่งใหม่ ๆ นั้นด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า เป็นขั้นที่ใคร่ครวญว่าจะลองใช้วิธีการใหม่ดีหรือไม่ ด้วยการวิเคราะห์ระหว่างข้อดี และข้อเสีย หากรู้ว่าข้อดีมากกว่าจึงตัดสินใจ ขั้นนี้จะแตกต่างจากขั้นอื่น ๆ ตรงที่เกิดการตัดสินใจที่จะลองความคิดใหม่ ๆ โดยบุคคลมักคิดว่าการใช้วิทยาการใหม่ ๆ นั้นเป็นการเสี่ยงไม่แน่ใจผลที่จะได้รับ ดังนั้นขั้นนี้จึงต้องการแรงเสริมเพื่อให้เกิดความแน่ใจยิ่งขึ้นว่าสิ่งที่เขาตัดสินใจนั้นถูกต้องหรือไม่ โดยการให้คำแนะนำให้ข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่บุคคลทดลองใช้วิทยาการใหม่กับสถานการณ์ของตน ซึ่งเป็นการทดลองเพื่อดูว่าได้ผลหรือไม่ และประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากพอที่จะยอมรับปฏิบัติอย่างเต็มที่

ขั้นนี้ บุคคลจะแสวงหาข่าวสารที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวิทยาการใหม่นั้น โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย ซึ่งผลจากการทดลองจะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจที่จะปฏิเสธ หรือยอมรับต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นยืนยัน หรือการยอมรับ เป็นขั้นที่บุคคลยอมรับวิทยาการใหม่ ๆ นั้นไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมของตนอย่างเต็มที่หลังจากที่ได้ทดลองปฏิบัติ และเห็นประโยชน์แล้วมีการนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ เพื่อพัฒนาคุณภาพกิจกรรมของตนต่อไป

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับ

กันยัทธิตา พรหมมี. (2551, น.11) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับซ้ำ หรือ เร็ว ดังนี้

1. ความรู้ของบุคคล คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับกระบวนการและการใช้ข้อมูล
2. บุคลิกภาพของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่ส่งผลต่อการยอมรับ
3. ข้อมูลประชากร คือ อายุ ระดับการศึกษาของบุคคล
4. คุณสมบัติเฉพาะบุคคล คือ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ

ศิริมา สาระนั้นันท์ (2548, น.11) ได้กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลของการยอมรับเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. **ปัจจัยด้านลักษณะส่วนตัว** ประกอบด้วย อายุ สถานภาพ ฐานะเศรษฐกิจ รวมไปถึงรายได้ ขนาดของที่ดินถือครอง ทรัพย์สินต่าง ๆ ความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง รวมถึงระดับการศึกษา

2. **ปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร** ประกอบด้วยพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ซึ่งมีทั้งข่าวสารที่มาจากแหล่งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับข่าวสาร ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวนี้ ช่องทางการศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่เป็นตัวกำหนดว่าข่าวสารประเภทใดที่ผู้ส่งข่าวสารจะใช้เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จที่จะทำให้เกิดความรู้ ทักษะคิด พฤติกรรมใหม่ ๆ แก่ผู้รับข่าวสารในทิศทางที่ผู้ส่งข่าวสารต้องการ แบ่งประเภทของช่องทางการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ช่องทางการสื่อสารมวลชน เป็นการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชนทั้งหมด

2.2 ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการติดต่อระหว่างบุคคลที่มีจำนวนไม่มาก และยังหมายถึงการติดต่อกับผู้นำท้องถิ่น ญาติ เพื่อน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

องค์ประกอบของการยอมรับ

ศิริมา สาระนั้นันท์ (2548, น.12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการยอมรับ 4 ประการ ดังนี้

1. **ความรู้ หรือเทคโนโลยี** ที่จะนำไปทำให้เกิดการยอมรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเป็นสิ่งใหม่ หรือความรู้เดิมแต่นำมาปรับใหม่ ลักษณะของเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการยอมรับต่างกัน ได้แก่ ลักษณะภายในและภายนอกของเทคโนโลยี หรือสิ่งที่นำไปใช้

2. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง การที่กลุ่มเป้าหมายยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดขึ้นตลอดจนหลักการในการถ่ายทอดความคิดของผู้นำด้วย

3. สถานการณ์ หรือสภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องมีผลทำให้การยอมรับต่างกันได้ อาทิ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่อาจควบคุมได้

4. กลุ่มเป้าหมาย หรือองค์กรเป้าหมาย ปัจจัยที่มีผลทำให้การยอมรับต่างกันได้ คือ วัตถุประสงค์ในการยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย

จากแนวคิดทฤษฎีการยอมรับ ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การยอมรับของประชาชน เป็นกระบวนการตัดสินใจของบุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการยอมรับของบุคคลเกิดขึ้นจากการที่บุคคลได้รับรู้เรื่องราวจากการสัมผัส การสนใจให้ยอมรับ การตัดสินใจยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีกระบวนการยอมรับอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรับรู้
2. ขั้นสนใจ หรือสนใจ
3. ขั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า
4. ขั้นนำไปใช้
5. ขั้นยืนยัน หรือการยอมรับ

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการวิชาการแก่สังคม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการอุดมศึกษา กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษาขึ้น 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม จากข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทำให้หน่วยงานประเมินการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนัก งานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ได้กำหนดองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินสถาบันอุดมศึกษา ที่ครอบคลุมพันธกิจทั้ง 4 ด้าน โดยให้สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินงานตามพันธกิจที่ สกอ. และสมศ. กำหนด

พันธกิจที่ถือว่าสำคัญอีก 1 ด้านก็คือ พันธกิจด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ชุมชน และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเชี่ยวชาญของสถาบัน รวมถึงศักยภาพของบุคคลกร และ

ทรัพยากรของสถาบันที่เพียงพอ และเป็นเรื่องที่ทันสมัย เหมาะสม หรือสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคม เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนของชุมชน สังคม และประเทศชาติ

การให้บริการวิชาการแก่สังคม อาจดำเนินการในลักษณะให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรือคิดค่าใช้จ่าย เพื่อสร้างรายได้ให้กับสถาบันอุดมศึกษาตามความเหมาะสม โดยให้บริการครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน ประชาชน และสังคม ผ่านรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย เช่น การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้สังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ การจัดประชุม หรือการสัมมนาทางวิชาการ

จากรูปแบบการให้บริการวิชาการ ถือได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม และในทางกลับกันสถาบันยังได้รับประโยชน์ในลักษณะการได้ข้อมูลเพื่อกลับมาพัฒนา และปรับปรุง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งเป็นการช่วยเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของอาจารย์ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ได้มีโอกาสสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย (โสภิตา เลิศสุบิน และคณะ, 2554)

2.4.1 ความหมายการบริการวิชาการแก่สังคม

การบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง สถาบันการศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของชุมชน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนาด้านวิชาการ หรือพัฒนาความรู้ ตลอดจนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ทำให้ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพ (โสภิตา เลิศสุบิน และคณะ, 2554)

การบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของชุมชน หรือ เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชน หรือพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน (ศิโรจน์ ผลพันธิน และคณะ, 2552)

การบริการวิชาการแก่สังคม (สกอ., 2553) หมายถึง กิจกรรม หรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการบริการที่จัดในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีบุคคลกรภายนอกเข้ามาให้บริการ (ศูนย์บริการวิชาการ, ม.ป.ป.)

ลักษณะของการบริการวิชาการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดลักษณะ และขอบเขตของการบริการวิชาการและวิชาชีพ ดังนี้ (บังอร เบ็ญจาธิกุล และคณะ, 2553)

1. บริการวิเคราะห์ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม
2. บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางการศึกษา
3. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
4. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
5. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
6. บริการสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. บริการศึกษา วิจัย ดำเนินการวางแผน การจัดการ
8. บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
9. บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์และผลิต

ลักษณะของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการแก่สังคม

1. กิจกรรม / โครงการที่ขอใช้งบประมาณบริการทางวิชาการ ต้องเป็นกิจกรรม / โครงการที่มีลักษณะตามนิยามที่ สมศ. และสกอ. กำหนด
2. กลุ่มเป้าหมายของการให้บริการวิชาการ ได้แก่ กลุ่มลูกค้า หรือเรียกว่า ผู้มีส่วนได้เสียของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ 7 กลุ่มได้แก่
 - 2.1 นักศึกษาปัจจุบัน
 - 2.2 บุคลากรภายใน
 - 2.3 ศิษย์เก่า
 - 2.4 ตลาดแรงงาน
 - 2.5 รัฐบาล
 - 2.6 สังคม และชุมชน
 - 2.7 ผู้ให้การสนับสนุนด้านการเงิน
3. มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่เน้นการบริการวิชาการแบบบูรณาการให้การบริการวิชาการมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4. สถานที่จัดกิจกรรม / โครงการ อาจจัดในมหาวิทยาลัย หรือจัดในพื้นที่ใดก็ได้
5. การจัดโครงการบริการวิชาการ ควรศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายก่อน เพื่อให้โครงการต่าง ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง
6. กิจกรรม / โครงการบริการวิชาการ อาจเป็นโครงการแบบให้เปล่า โครงการที่เก็บค่าลงทะเบียนบางส่วน หรือเป็นโครงการที่เก็บค่าลงทะเบียนเต็มจำนวน เป็นโครงการที่ก่อให้เกิดรายได้

เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัย หรือเป็นโครงการที่เป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรหน่วยงานภายนอกก็ได้

ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นอีกหนึ่งภารกิจหลักที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงกำหนดหลักเกณฑ์ และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบัน เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อน ซึ่งการให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน และการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ (ศูนย์บริการวิชาการ, ม.ป.ป.)

1. Plan (P) คือ การกำหนดแนวทางในการให้บริการตามนโยบายของคณะ/หน่วยงาน และวางแผนจัดทำโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ

2. Do (D) คือ ดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้

3. Check (C) คือ ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานตามภารกิจ

4. Act (A) คือ พัฒนา ปรับปรุงระบบและกลไกในการดำเนินงาน

แนวปฏิบัติในการบริหารโครงการ/กิจกรรมการบริการวิชาการ

1. การให้บริการวิชาการแก่หน่วยงาน และบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา จะต้องผ่านกลไกการบริหาร และกระบวนการดำเนินงานของหน่วยงาน ซึ่งมีผู้รับผิดชอบในรูปแบบคณะกรรมการบริหารที่เรียกว่า คณะกรรมการบริหารโครงการบริการวิชาการ

2. การพิจารณารับงาน ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 เป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบ และอยู่ในวิสัยและความสามารถที่หน่วยงานจะดำเนินการให้ลุล่วงสำเร็จได้

2.2 เป็นงานที่อยู่ในแผนการดำเนินงาน หรือมีความสอดคล้อง

2.3 เป็นงานที่ได้รับค่าตอบแทน หรือค่าบริการเพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ หรือเป็นงานที่อธิการบดีสั่งการ หรืออนุมัติให้ดำเนินการเป็นกรณีพิเศษ

2.4 การจัดทำโครงการบริการแก่สังคม จะต้องจัดทำเป็นโครงการเสนอต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

2.5 โครงการบริการวิชาการใดที่จัดทำต่อเนื่อง โดยมีอัตราจัดเก็บค่าบริการ และการบริหารงบประมาณ การกำหนดค่าใช้จ่าย และการแบ่งสัดส่วนรายได้ตอบแทนไม่เปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญให้ขออนุมัติอธิการบดีเพียงครั้งแรกรั้งเดียว

แนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

1. ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการ

1.1 มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด มีการวางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ของการให้บริการวิชาการด้านต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของสถาบัน มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคคลทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งบริการ (service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน กำหนดภาระงานของอาจารย์และบุคลากรให้ชัดเจน โดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสนใจในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม ตามความถนัดและจุดเน้นของสถาบัน ในการให้บริการทางวิชาการนี้ ควรมีการวางแผน ตรวจสอบ ติดตาม ประเมิน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่น ๆ ของอาจารย์ และบุคลากร เช่น การกำหนดให้นักศึกษานำความรู้ไปจัดทำเป็น โครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

1.3 มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริงที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ และนำความรู้ ประสบการณ์จากการให้บริการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่าน

1.4 มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน การสอน และการวิจัย จัดให้มีระบบติดตาม ประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษา ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของสถาบัน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดไว้

1.5 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยสถาบันนำผลการประเมินไปพัฒนาแผน พัฒนาระบบการ และผลสัมฤทธิ์ที่ได้อย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม

2. กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

2.1 มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของสถาบัน

2.2 มีความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ สถาบันมีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการมาร่วมมือร่วมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้น หรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรมหรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ในชุมชน

2.3 มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมว่า สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม มีการประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษา อาจารย์และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ ไปใช้ประโยชน์การสื่อสาร การชี้แจงแนะนำให้ผู้รับ บริการและประชาชน

2.4 มีการนำผลการประเมินในข้อ 2.3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการมีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการ ไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ มีระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่ายระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาการบริการ ซึ่งรวมทั้งการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ โดยจัดให้มีระบบให้ข้อมูลที่ชัดเจน มีความเป็นธรรมโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

2.5 มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน สถาบันมีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่บุคลากรภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อ

การเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่ ผู้สาธารณะชนในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพสังคม ได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ ความรู้นั้นภายในและภายนอกสถาบัน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุติ ศิริวงศ์พากร (2556) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพึ่งตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัย พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับผู้สูงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่เปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ เปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงนาน ๆ ครั้ง เปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์นาน ๆ ครั้ง เปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตนาน ๆ ครั้ง เปิดรับสื่อกิจกรรม นาน ๆ ครั้ง และเปิดรับสื่อบุคคลบ่อยครั้ง และมีความสามารถในการพึ่งตนเองของผู้สูงอายุในภาพรวมระดับปานกลางบุคลากร

อิศเรศ คำแหง (2553) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาลของมูลนิธิเมาไม่ขับ” ผลจากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะคิด และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาล อีกทั้งทักษะคิดเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาล

ยุทธภูมิ สุวรรณเวช (2551) ศึกษาเรื่อง “ความคาดหวัง และความพึงพอใจ ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาและบุคลากร” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ เพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครไม่แตกต่างกัน แต่สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีความคาดหวัง และมีความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน

วิทย์พนธ์ ดิวังศ์ (2552) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขต 2 อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับรู้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านนโยบายการสร้างเสริมเข้มแข็งในภาคเกษตรกรรมด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการ

อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านหัตถกรรม อุตสาหกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น จากการพบเห็นด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมาได้ไ้จากสื่อต่าง ๆ ส่วนด้านการท่องเที่ยวรับรู้จากสื่อต่าง ๆ รองลงมาได้แก่การพบเห็นด้วยตนเอง และด้านคุณภาพชีวิตและการสร้างสังคมที่เข้มแข็งในชุมชน รับรู้จากการพบเห็นด้วยตนเอง รองลงมาได้แก่การใช้บริการ แต่ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญว่า ควรปรับปรุงซ่อมแซมถนนโดยเฉพาะถนนที่เข้าสู่พื้นที่การเกษตร ควรพัฒนาแหล่งน้ำ ให้ความรู้แก่เกษตรกร สนับสนุนเทคโนโลยีที่เหมาะสมมากที่สุด จัดตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตร แก้ไขราคาผลผลิตการเกษตร ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ขยายโอกาสการศึกษาให้คนด้อยโอกาส ส่งเสริมการศึกษา วัสดุอุปกรณ์การศึกษา อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้าน ส่งเสริมให้เยาวชนรักษาสีสิ่งแวดล้อม การปลูกป่า พัฒนาคลอง เป็นต้น

สมฤดี ชูขวัญ (2550) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน อี 85 ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในเขตจตุจักร เป็นเพศชาย 37 คน เป็นเพศหญิง 63 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี และมีสภาพโสด มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพรับราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักน้ำมันเบนซิน อี 85 ร้อยละ 70 ในส่วนร้อยละ 30 รู้จักผ่านสื่อโทรทัศน์ โดยทราบว่าน้ำมันราคาแพงทำให้คนหันมาให้ความสำคัญกับพลังงานทดแทนมากขึ้น ความคาดหวังของประชาชนพบว่า โดยทั่วไปแล้วมีความไม่แน่ใจว่าน้ำมันเบนซินอี 85 จะให้คุณภาพเทียบเท่าน้ำมันเบนซินที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่ทราบว่าน้ำมันเบนซินอี 85 จะเป็นพลังงานทางเลือกใหม่ใช้ทดแทนน้ำมันเบนซินได้โดยไม่ต้องตัดแปลงเครื่องยนต์จากการศึกษาสมมติฐานพบว่า เพศ และความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน อี 85 ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ประสิทธิ์ มะลิสด (2552) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัส-ซิกรอ” ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ต่อภาพลักษณ์โดยรวมของโรงเรียนอัส-ซิกรอ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกภาพลักษณ์แต่ละด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ด้านวุฒิการศึกษา มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ต่อภาพลักษณ์ในการบริหารจัดการของโรงเรียนอัส-ซิกรอตามปัจจัยส่วนตัว พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส มีระดับการรับรู้ต่อภาพลักษณ์ในการบริหารจัดการของโรงเรียนอัส-ซิกรอ ไม่แตกต่างในภาพรวม ยกเว้นด้านประสิทธิภาพการทำงาน และรายได้ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมภาพลักษณ์ในการบริหารจัดการโรงเรียนอัส-ซิกรอ มีดังนี้ สร้างความเข้มแข็งของมูลนิธิ สร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ ปรับปรุงภูมิทัศน์ของโรงเรียน สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

สร้างธรรมาภิบาล การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการโรงเรียน ส่วนข้อเสนอแนะของประชาชน ต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัส-ซุกรอ ที่ระดับมากที่สุด คือ การจัดทัศนศึกษา และรองลงมาคือ เพิ่มมาตรการความปลอดภัย และน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมเรียนต่อต่างประเทศ

ศิริธร อรไชยา (2552) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของประชาชน ต่อการพัฒนาชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนตลาดสามชุกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อศึกษารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนตลาดสามชุกทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมากตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกันศึกษารับรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนต่างกัน มีความคิดเห็นก่อนการพัฒนาชุมชนตลาดสามชุกในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .001 และ .01 ตามลำดับ ส่วนประชากรที่มีอายุ อาชีพ รายได้ ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกันมีความเห็นต่อการพัฒนาชุมชนตลาดสามชุกในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

โศภิตา เปรมพงษ์ (2556) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การมีส่วนร่วมกับการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์การ : กรณีศึกษา ธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่” ผลการศึกษาพบว่า อายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์การ ด้านโครงสร้างองค์การแตกต่างกัน ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์การด้านโครงสร้างองค์การ ด้านบริหารบุคลากรและโดยภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนด้านอายุการทำงานและอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์การ โดยภาพรวมแตกต่างกัน และพบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับการรับรู้การปรับโครงสร้างองค์การโดยภาพรวม ($r = 0.42$) การรับรู้การปรับโครงสร้างองค์การโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์การโดยรวม ($r = 0.64$) และการมีส่วนร่วมการปรับโครงสร้างองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์การโดยรวม ($r = 0.80$)

วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2554) ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพการศึกษา” ผลการศึกษาพบว่า ระดับการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพภายในในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับการดำเนินงาน หรือประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ใน

ทางบวก ซึ่งสามารถนำไปหาความสัมพันธ์เชิงอิทธิพลระหว่างตัวแปรด้านการรับรู้ด้านการทำความเข้าใจทัศนคติด้านความเข้าใจ และความรู้สึกมีอิทธิพลในทางบวกต่อการมีส่วนร่วม การรับรู้ด้านการรับทราบ ทัศนคติด้านพฤติกรรมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน และการมีส่วนร่วมด้านการสนับสนุนข้อมูล และด้านการติดตามประเมินผลมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน

เศรษฐไชย หทัยวรรณ (2551) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และมีข้อเสนอแนะว่า ผู้กรอกแบบสอบถามต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

พลศักดิ์ ชูพาณิชย์สกุล (2550) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมการพัฒนาของเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์” จากกาวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและการบริหารในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมด้านการเมือง และการบริหารอยู่ในระดับต่ำสุด ระดับการมีส่วนร่วมด้านกายภาพ และสิ่งแวดล้อม และระดับการมีส่วนร่วมด้านสังคม และเศรษฐกิจมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ จากมากไปน้อยตามลำดับ ข้อเสนอแนะของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้เทศบาลอุตรดิตถ์ดูแลปรับปรุงด้านกายภาพและสภาพแวดล้อม และด้านสังคมเศรษฐกิจ เป็นลำดับแรก รองลงมาคือต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการบริหารงานของเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์

นิภาพร เจริญผ่อง (2550) ศึกษาเรื่อง “การยอมรับของนักศึกษาต่อการประชาสัมพันธ์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการยอมรับของนักศึกษาต่อการประชาสัมพันธ์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐานการยอมรับของนักศึกษาต่อการประชาสัมพันธ์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความแตกต่างกันตามเพศ อายุ ระดับชั้น ภาควิชาที่ศึกษา และชุมชนที่เป็นสมาชิกที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บุญเรือน กิจสะสม (2552) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการยอมรับการจัดการความรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2” พบว่าการยอมรับการจัดการความรู้ของผู้บริหารสถาบันศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ทั้ง 3 ขนาดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ 0.5 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการยอมรับการจัดการความรู้ในระดับมากที่สุดอยู่ 2 ชั้น คือ ชั้นความรู้ และชั้นนำไปใช้ ส่วนการเปรียบเทียบการยอมรับการจัดการความรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละชั้นในภาพรวมมีความแตกต่างกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการยอมรับการจัดการความรู้แตกต่างจากผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาขนาดใหญ่มีอัตรากำลังในการปฏิบัติงานสามารถระดมความรู้ที่มีอยู่ในสถานศึกษา และนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ได้มากกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก อีกทั้งสถานศึกษาขนาดใหญ่ยังมีปัจจัยเกื้อหนุนในด้านอื่น ๆ เข้ามาสนับสนุนในการจัดการความรู้ของสถานศึกษา

ชมัยภรณ์ หยุตแก้ว (2549) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับของผู้ประกอบการร้านอินเทอร์เน็ตต่อโครงการส่งเสริมอินเทอร์เน็ต Goodnet ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และพบว่ากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เพื่อพัฒนาตนเองและจะได้มีความรู้ ความเข้าใจในโครงการฯ มากขึ้น ในส่วนของผู้ประกอบการที่มีอายุในช่วง 21-30 ปี เป็นวัยที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ควรส่งเสริมด้านความสำคัญ และประโยชน์ของโครงการฯ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลประโยชน์กับทุก ๆ ฝ่าย ทั้งผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ

ปราโมทย์ ลือนาม (2554) นำเสนอบทความเรื่อง “แนวความคิด และวิวัฒนาการของแบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยี” เพื่อศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการของแบบจำลองที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา และทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการยอมรับ และพบว่า Technology acceptance model (TAM) เป็นแบบจำลองการยอมรับระบบเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ทำนายการยอมรับระบบ หรือปฏิเสธการใช้ระบบ บนพื้นฐานของทฤษฎีการกระทำอย่างมีเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ของ Fishbein และ Ajzen ซึ่งมีการนำไปใช้ในงานศึกษาวิจัยกันอย่างแพร่หลาย และ TAM ก็ได้มีการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สะดวกในการนำมาใช้งาน

ญาณินท์ ชีวาสุขถาวร (2555) ศึกษาเรื่อง “ลักษณะประชากรศาสตร์และความฉลาดทางอารมณ์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน” พบว่าลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ และอายุการทำงานที่แตกต่างกันมีผลปฏิบัติงานที่ไม่แตกต่างกัน โดยให้เหตุผลว่า เพศชาย และเพศหญิงต่างได้รับการฝึกฝนอบรม ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานในทุกๆระดับชั้น ใส่ใจในงาน และหมั่นฝึกฝนค้นหาความรู้อยู่เสมอก็สามารถปฏิบัติงานได้ไม่แตกต่างกัน แต่ผลการศึกษาทางด้านการศึกษา พบว่าระดับ

การศึกษาที่แตกต่างกันมีผลการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เพราะระดับการศึกษา มีผลต่อการเรียนรู้ ความเข้าใจของบุคคล

อรทัย เลื่อนวัน (2555) นำเสนอการค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ : กรณีศึกษากรมการพัฒนาชุมชน ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ” เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยเกี่ยวกับงานที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน พบว่าเพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีในภาพรวม ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับงาน ไม่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีทุกด้าน

Legris, Ingham & Collette (2003) ศึกษาเรื่อง “ทำไมผู้คนจึงใช้ IT เป็นมุมมองที่สำคัญของโมเดลการยอมรับเทคโนโลยี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ และเพิ่มคุณค่าให้กับ TAM โดยอธิบายการใช้ระบบ พบว่า TAM เป็นโมเดลที่มีประโยชน์ แต่ต้องมีการบูรณาการให้กว้างขึ้น รวมไปถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งด้านบุคลากร และด้านสังคมที่เปลี่ยนแปลงการประมวลผล เพื่อที่จะประยุกต์ใช้โมเดลการยอมรับนวัตกรรม

Dulcic, Pavlic & Silic (2012) ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลความตั้งใจใช้ระบบ DSS โดยประยุกต์โมเดลการยอมรับเทคโนโลยี Technology acceptance model (TAM) ในองค์กรธุรกิจของ Croatia” เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ DSS ภายในองค์กรขนาดกลาง และขนาดใหญ่ในโครเอเชีย ด้วยการปรับแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ TAM วิธีการศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแจกไปยังกลุ่มเป้าหมาย แล้วใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสำคัญของการรับรู้ถึงประโยชน์ และการรับรู้ความยากต่อการใช้งานเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการใช้งานจริงของระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS)

Park, Son & Kim (2012) ศึกษาเรื่อง “ตรวจสอบการยอมรับเทคโนโลยีการฝึกอบรมผ่านเว็บของผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ด้วยแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี TAM” เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการฝึกอบรมผ่านเว็บของผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมก่อสร้าง เพื่อทดสอบความสัมพันธ์กับสมมติฐานตามรูปแบบของ TAM โดยแจกแบบสอบถาม online ไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 408 คน พบว่า การฝึกอบรมผ่านเว็บของผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมก่อสร้างได้ประสบความสำเร็จ เพราะผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมมีความรู้และความเข้าใจในระบบการฝึกอบรมผ่านเว็บตามรูปแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี

ตารางที่ 2.1 ตารางสรุปการทบทวนวรรณกรรมของแต่ละตัวแปร

แหล่งอ้างอิง	ตัวแปร		
	การรับรู้	การมีส่วนร่วม	การยอมรับ
Joseph. T. Klapper อ้างใน วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	✓		
Klapper อ้างใน อิศเรศ คำแหง	✓		
De Fleur อ้างใน วรวุฒิ ภัคดีบุรุษ	✓		
เสรี วงษ์มณฑา อ้างใน วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	✓		
พีระ จิระโสภณ อ้างใน อรพรรณ ถาวรายุศม์ และชวนพบ เอี่ยมสาธุรักษ์	✓		
บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล		✓	
John M. Cohen และ Norman T. Uphoff อ้างใน วิษพจน์ ดีวงศ์		✓	
Cohen and Uphoff อ้างใน วิไลวัลย์ เจริญทรัพย์		✓	
ชญญา อุ่นศรีสง อ้างใน โสภิตา เปรมพงษ์		✓	
อัสรา สว่างศรี อ้างใน เศรษฐไชย หทัยวรรณ		✓	
มลฤดี โภคศิริ อ้างถึงใน บุญเรือน กิจสะสม			✓
Everett Roger อ้างใน โสภิตา เปรมพงษ์			✓
ธีระพร อุวรรณโณ อ้างใน เบญจวรรณ เปรมพงษ์			✓
Rogers อ้างใน นิภาพร เจริญผ่อง			✓
บุญธรรม จิตต์อนันต์ อ้างใน บุญเรือน กิจสะสม			✓

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากประชากรเป้าหมาย และใช้วิธีการทางสถิติ (Statistical) ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อหาข้อสรุปจากผลการศึกษา โดยมีขั้นตอนในดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไป โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง โดยศึกษาเพียงประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งจังหวัดปทุมธานีมีทั้งหมด 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอชัยบุรี อำเภอลองหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอเมือง อำเภอลำลูกกา อำเภอสามโคก และอำเภอลาดหลุมแก้ว จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 749,037 คน (ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนและบัตรของแต่ละอำเภอในจังหวัดปทุมธานี)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการเก็บกลุ่มตัวอย่างที่มาจากประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานีซึ่งมีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 500 คน ซึ่งกำหนดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 ในระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยคำนวณกลุ่มประชากรได้ ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

- เมื่อ
- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 - N = จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา (N = 749,037)
 - e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05

คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = \frac{749,037}{1 + (749,037)(.05)^2} = 400 \text{ คน}$$

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาข้างต้น จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการเก็บกลุ่มตัวอย่างที่มาจากประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 500 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 การแบ่งช่วงชั้นภูมิของประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี

อำเภอในจังหวัดปทุมธานี	จำนวนประชากร	จำนวนประชากรตัวอย่าง
1. อำเภอธัญบุรี	198,966	133
2. อำเภอลองหลวง	131,219	87
3. อำเภอหนองเสือ	49,382	33
4. อำเภอลำลูกกา	133,322	89
5. อำเภอเมือง	138,749	93
6. อำเภอสามโคก	43,789	29
7. อำเภอลาดหลุมแก้ว	53,610	36
รวม	749,037	500

ที่มา: ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนและบัตรของแต่ละอำเภอในจังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่นำเข้ามาศึกษามีทั้งหมด 4 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล 2) ตัวแปรด้านการรับรู้ของประชาชน 3) ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และ 4) ตัวแปรด้านการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีรายละเอียดทั้งหมดของตัวแปร มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้ และ 6) เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน ใช้แบบวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

2. ตัวแปรด้านการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การเลือกเปิดรับข้อมูล 2) การเลือกให้ความสนใจ 3) การเลือกรับรู้และตีความหมาย และ 4) การเลือกจดจำ ใช้แบบวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

3. ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ส่วนร่วมในการวางแผน 2) ส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ 3) ส่วนร่วมในการตัดสินใจ และ 4) ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ใช้แบบวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

4. ตัวแปรด้านการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ชั้นรับรู้ 2) ชั้นงูใจ หรือสนใจ 3) ชั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า 4) ชั้นนำไปใช้ และ 5) ชั้นยืนยัน หรือการยอมรับ ใช้แบบวัดมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามลักษณะนี้ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเขตพื้นที่ของอำเภอที่

อาศัยอยู่ปัจจุบันเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close – Ended Questions) ที่มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามลักษณะนี้ประกอบไปด้วย (1) การเลือกเปิดรับข้อมูล (2) การเลือกให้ความสนใจ (3) การเลือกรับรู้และตีความหมาย และ (4) การเลือกจดจำ คำถามมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามลักษณะนี้ประกอบไปด้วย (1) ส่วนร่วมในการวางแผน (2) ส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ (3) ส่วนร่วมในการตัดสินใจ และ (4) ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล คำถามมีจำนวนทั้งสิ้น 18 ข้อ

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามลักษณะนี้ประกอบไปด้วย (1) ขันรับรู้ (2) ขันสนใจ หรือสนใจ (3) ขันตัดสินใจ หรือประเมินค่า (4) ขันนำไปใช้ และ (5) ขันยืนยัน หรือการยอมรับ คำถามมีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม ในส่วนที่ 2 – 4 เป็นแบบลักษณะปลายปิด มีคำถามเป็นแบบสเกล (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งเป็นมาตรวัดตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยได้กำหนดระดับความคิดเห็นตามค่าน้ำหนักมีคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ออกหนังสือราชการไปยังหน่วยงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์และร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนการวิจัย

3.3.2 ประสานหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อขอแจกแบบสอบถามออกไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 ชุด และรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง และส่งกลับทางไปรษณีย์

3.3.3 ประสานหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเก็บรวบรวมและติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับ และแจกแบบสอบถามอีกครั้งในรายที่ทำแบบสอบถามหาย หรือกรอกข้อมูลไม่สมบูรณ์

3.3.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด และทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วจึงอภิปรายผลการวิจัย

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ตารางการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการ กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- คะแนน 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามข้อนั้นวัดวัตถุประสงค์/เนื้อหานั้น
- คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามข้อนั้นวัดวัตถุประสงค์/เนื้อหานั้น
- คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามข้อนั้น ไม่ได้วัดวัตถุประสงค์/เนื้อหานั้น

2. นำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective หรือ IOC)

จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตาม เนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ซึ่งจากผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) ได้ผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เฉลี่ยทุกคำถามที่ใช้ได้ เท่ากับ 0.93 โดยข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) น้อยกว่า 0.50 ผู้วิจัยได้เปลี่ยนแปลงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและส่งให้ผู้ทรงวุฒิพิจารณาข้อคำถามนั้นอีกครั้ง

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ภาษาเข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปสำรวจกับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่ประชากร จำนวน 30 ชุด เพื่อไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยวิธีหาค่าโดยรวมตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งเกณฑ์ที่ยอมรับได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.70 จากการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.981

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอสถิติที่เกี่ยวข้องมาใช้ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 มาวิเคราะห์สถิติพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามในการเลือกตอบ เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์จะใช้สถิติพื้นฐานบรรยายเพื่อให้ทราบค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2 - 4 มาวิเคราะห์สถิติพื้นฐานเกี่ยวกับตัวแปรด้านการรับรู้ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว โดยใช้สถิติพื้นฐานบรรยายเพื่อให้ทราบค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยกำหนดระดับออกเป็น 5 ระดับ จากการคำนวณสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(5-1)}{5} = 0.8\end{aligned}$$

ดังนั้นจึงได้เกณฑ์ในการแปลผลซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Samples t-test ใช้ทดสอบสมมติฐานของตัวแปรที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่อิสระต่อกัน ได้แก่ เพศ แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชากรแตกต่างกัน สถิติ One-way ANOVA ใช้ในการทดสอบสมมติฐานความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชากรแตกต่างกัน ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (0.05) ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS การแปลความระดับความสัมพันธ์ ซึ่งพิจารณาว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และมีความสัมพันธ์กันในระดับใด จะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2549)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.81 - 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงหรือสูงมาก
0.61 - 0.80	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง
0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างปานกลาง
0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างค่อนข้างต่ำ
0.01 - 0.20	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5. ใช้การวิเคราะห์สถิติแบบการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) วิเคราะห์หาอิทธิพลและการพยากรณ์เกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้และการมีส่วนร่วมต่อการยอมรับของประชาชน การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

2.1 การวิเคราะห์สถิติในการทดสอบค่า t (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 - 3 คือ

ข้อ 1 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ข้อ 2 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ข้อ 3 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับการบริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

2.2 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 4-5 คือ

ข้อ 4 การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ข้อ 5 การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

2.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 6 คือ การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งในครั้งนี้นำโปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลแบบสอบถาม จำนวน 500 ชุด จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์และแปลผลของข้อมูลได้มีการกำหนดคสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแบบ F-test
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
df	แทน	องศาแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
LSD	แทน	Least Significant Difference
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหพันธ์
r ²	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน
Y	แทน	การยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
X ₁	แทน	การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
X ₂	แทน	การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
β_0	แทน	ค่าคงที่ของสมการ
β_1	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของการยอมรับของประชาชน
β_2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของการรับรู้ของประชาชน

4.1 การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของประชาชน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การยอมรับของประชาชน

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	196	39.2
หญิง	304	60.8
รวม	500	100.0
2. อายุ		
20 - 29 ปี	77	15.4
30 - 39 ปี	206	41.2
40 - 49 ปี	146	29.2
50 - 59 ปี	51	10.2
60 ปีขึ้นไป	20	4.0
รวม	500	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	27	5.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	29	5.8

ตารางที่ 4.1 จำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา (ต่อ)		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	64	12.8
ปวส.	91	18.2
ปริญญาตรี	251	50.2
สูงกว่าปริญญาตรี	38	7.6
รวม	500	100.0
4. อาชีพ		
รับจ้าง	154	30.8
รับราชการ	154	30.8
พนักงานบริษัทเอกชน	64	12.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	48	9.6
นักเรียน / นักศึกษา	8	1.6
อาชีพอื่นๆ	72	14.4
รวม	500	100.0
5. รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	35	7.0
5,001 - 15,000 บาท	183	36.6
15,001 - 25,000 บาท	193	38.6
25,001 - 35,000 บาท	64	12.8
35,001 - 45,000 บาท	25	5.0
รวม	500	100.0

ตารางที่ 4.1 จำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน		
อำเภอชัยบุรี	120	24.0
อำเภอลาดหลุมแก้ว	50	10.0
อำเภอหนองเสือ	39	7.8
อำเภอสสามโคก	47	9.4
อำเภอคลองหลวง	81	16.2
อำเภอเมืองทุมชานี	83	16.6
อำเภอลำลูกกา	80	16.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 ตามด้วยเพศชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา อายุ 40 - 49 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และน้อยที่สุด อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 251 คนคิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมา ปวส. จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และน้อยที่สุด ประถมศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 อาชีพ ส่วนใหญ่รับราชการมีจำนวนเท่ากับรับจ้าง จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมา อาชีพอื่น ๆ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และน้อยที่สุด นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 รายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 25,000 บาท จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา 5,001 - 15,000 บาท จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และน้อยที่สุด 35,001 - 45,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.0 เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอชัยบุรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมา อำเภอเมืองปทุมธานี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และน้อยที่สุด อำเภอหนองเสือ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ของประชาชนมี 4 ด้าน ได้แก่ การเลือกเปิดรับข้อมูล การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้และตีความหมาย และการเลือกจดจำ ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.2-4.6

ตารางที่ 4.2 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล

การเลือกเปิดรับข้อมูล	ระดับการรับรู้ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์	38.8	36.2	21.8	2.0	1.2	4.09	0.887	มาก	1
สื่อสิ่งพิมพ์	9.6	46.4	35.6	6.2	2.2	3.55	0.835	มาก	2
การจัดนิทรรศการ	6.2	26.8	48.6	16.6	1.8	3.19	0.848	ปานกลาง	5
บุคคลใกล้ชิด	12.8	36.6	32.6	16.4	1.6	3.43	0.962	มาก	3
หนังสือเชิญ	9.4	33.8	36.0	17.6	3.2	3.29	0.969	ปานกลาง	4
ภาพรวม	9.4	42.6	37.6	9.6	0.8	3.51	0.671	มาก	

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล พบว่า ในภาพรวมประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (SD = 0.671) ในรายชื่อ พบว่า อันดับ 1 สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (SD = 0.887) อันดับ 2 สื่อสิ่งพิมพ์ ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (SD = 0.835) อันดับ 3 บุคคลใกล้ชิด ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.962) อันดับ 4 หนังสือเชิญ ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (SD = 0.969) อันดับสุดท้าย คือ การจัดนิทรรศการ ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (SD = 0.848)

ตารางที่ 4.3 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือก
ให้ความสนใจ

การเลือกให้ความสนใจ	ระดับการรับรู้ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ความสนใจทุกครั้งที่สถาบันฯ ได้จัด ให้การบริการวิชาการในพื้นที่	9.4	41.2	42.6	6.0	0.8	3.52	0.779	มาก	4
จะเลือกให้ความสนใจเฉพาะหัวข้อ ที่เป็นประโยชน์กับชุมชนของท่าน เท่านั้น	11.4	42.4	40.0	5.4	0.8	3.58	0.793	มาก	1
ความสนใจข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ การให้บริการของแต่ละสถาบันฯ เพื่อจะได้เลือกรับบริการของสถาบันฯ นั้น ๆ	10.0	39.8	44.4	5.0	0.8	3.53	0.773	มาก	3
เลือกให้ความสนใจเกี่ยวกับความ สามารถของบุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการ ของสถาบันฯ	11.4	41.4	41.0	4.8	1.4	3.57	0.809	มาก	2
ภาพรวม	14.4	43.0	37.0	4.2	1.4	3.55	0.675	มาก	

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกให้ความสนใจ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (SD = 0.675) ในรายข้อพบว่า ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนจะเลือกให้ความสนใจเฉพาะหัวข้อที่เป็นประโยชน์กับชุมชนของตนเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 (SD = 0.73) อันดับ 2 ประชาชนเลือกให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการของสถาบันฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.809) อันดับ 3 ประชาชนมีความสนใจข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการของแต่ละสถาบันฯ เพื่อจะได้เลือกรับบริการของสถาบันฯ นั้น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.773) อันดับสุดท้ายคือ ประชาชนมีความสนใจทุกครั้งที่สถาบันฯ ได้จัดให้การบริการวิชาการในพื้นที่ของประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 (SD = 0.779)

ตารางที่ 4.4 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย

การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ระดับการรับรู้ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ติดตามข้อมูลข่าวสาร การให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เป็นประจำสม่ำเสมอ	11.4	37.0	44.0	5.6	2.0	3.50	0.843	มาก	2
นำความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ไปถ่ายทอดสู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง	10.4	39.2	44.8	4.0	1.6	3.53	0.797	มาก	1
ประยุกต์ หรือต่อยอดความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่เสมอ	9.4	38.6	44.8	5.4	1.8	3.48	0.809	มาก	3
ภาพรวม	15.2	34.6	44.8	3.4	2.0	3.50	0.731	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้ และตีความหมาย พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (SD = 0.731) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการรับรู้ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนนำความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ไปถ่ายทอดสู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.797) อันดับ 2 ประชาชนติดตามข้อมูลข่าวสารการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เป็นประจำสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (SD = 0.843) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนประยุกต์หรือต่อยอดความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.809)

ตารางที่ 4.5 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือก
จดจำ

การเลือกจดจำ	ระดับการรับรู้ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ช่วยแก้ปัญหาความเดือนร้อนของคนในชุมชน	11.4	41.4	41.2	5.2	0.8	3.57	0.791	มาก	1
พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น	10.6	41.0	42.6	5.0	0.8	3.56	0.780	มาก	3
ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ของคนชุมชน	10.2	41.2	44.0	3.8	0.8	3.56	0.758	มาก	3
คิดว่าทำให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะทำให้เกิดเครือข่ายและสร้างความร่วมมือในชุมชน	11.0	42.8	39.6	5.2	1.4	3.57	0.809	มาก	1
ภาพรวม	15.6	42.8	35.8	4.8	1.0	3.57	0.693	มาก	

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ห้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเลือกจดจำ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.693) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ช่วยแก้ปัญหาความเดือนร้อนของคนในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.791) เท่ากับข้อประชาชนคิดว่าทำให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะทำให้เกิดเครือข่าย และสร้างความร่วมมือในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.809) อันดับสุดท้าย คือ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 (SD = 0.780) เท่ากับข้อช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ของคนชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (SD = 0.758)

ตารางที่ 4.6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้ของประชาชนโดยรวม

การรับรู้ของประชาชน	ระดับการรับรู้ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
การเลือกเปิดรับข้อมูล	9.4	42.6	37.6	9.6	0.8	3.51	0.671	มาก	3
การเลือกให้ความสนใจ	14.4	43.0	37.0	4.2	1.4	3.55	0.675	มาก	2
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	15.2	34.6	44.8	3.4	2.0	3.50	0.731	มาก	4
การเลือกจดจำ	15.6	42.8	35.8	4.8	1.0	3.57	0.693	มาก	1
ภาพรวม	12.4	44.6	38.8	3.8	0.4	3.53	0.590	มาก	

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของประชาชนโดยรวมในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.590) ในรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยอันดับ 1 ด้านการเลือกจดจำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.693) อันดับ 2 ด้านการเลือกให้ความสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (SD = 0.675) อันดับ 3 ด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (SD = 0.671) อันดับสุดท้าย คือ ด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (SD = 0.731)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนมี 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.7 - 4.11

ตารางที่ 4.7 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน

การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระดับการมีส่วนร่วม (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สํารวจและเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการให้บริการวิชาการแก่สังคม	9.4	33.4	48.0	7.6	1.6	3.41	0.825	ปานกลาง	1
ส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม	7.6	31.4	51.2	8.2	1.6	3.35	0.801	ปานกลาง	3
ส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนางานดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม	7.6	29.8	50.0	11.2	1.4	3.31	0.822	ปานกลาง	4
ส่วนร่วมกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม	8.2	34.2	44.4	11.6	1.6	3.36	0.850	ปานกลาง	2
ส่วนร่วมวางแผน การดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม	7.6	31.0	46.4	13.6	1.4	3.30	0.848	ปานกลาง	5
ภาพรวม	10.4	27.4	49.0	11.6	1.6	3.35	0.738	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.738) ในรายชื่อ พบว่า ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สำรวจ และเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาในการให้ บริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (SD = 0.825) อันดับ 2 ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (SD = 0.850) อันดับ 3 ประชาชนมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.801) อันดับ 4 ประชาชนมีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนางานดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (SD = 0.822) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (SD = 0.848)

ตารางที่ 4.8 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ

การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ระดับการมีส่วนร่วม (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ส่วนร่วมในการประสานงานหรือชักชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม	8.2	35.6	46.4	7.8	2.0	3.40	0.826	ปานกลาง	1
อำนวยความสะดวกด้านสถานที่ วัสดุ/อุปกรณ์ หรือสนับสนุนเงิน ในการปฏิบัติกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม	10.0	30.6	45.4	11.0	3.0	3.34	0.908	ปานกลาง	5
ส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆ	9.8	34.2	43.2	11.0	1.8	3.39	0.874	ปานกลาง	2
ส่วนร่วมในการเสนอความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานด้านบริการวิชาการแก่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	8.4	34.2	46.8	8.4	2.2	3.38	0.840	ปานกลาง	3
ส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม	11.2	32.0	43.4	10.2	3.2	3.38	0.926	ปานกลาง	3
ภาพรวม	10.8	31.8	44.0	10.2	3.2	3.38	0.769	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 (SD = 0.769) ในรายชื่อ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนมีส่วนร่วมในการประสานงานหรือชักชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (SD = 0.826) อันดับ 2 ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.874) อันดับ 3 ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานด้านบริการวิชาการแก่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (SD = 0.840) เท่ากับข้อประชาชนมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (SD = 0.926) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ วัสดุ/อุปกรณ์ หรือสนับสนุนเงินในการปฏิบัติกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (SD = 0.908)

ตารางที่ 4.9 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระดับการมีส่วนร่วม (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ส่วนร่วมในการให้ข้อมูลของชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคำเนินกิจกรรมที่เหมาะสม	9.2	33.4	46.6	8.6	2.2	3.39	0.853	ปานกลาง	1
ส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม	9.4	29.4	47.6	10.6	3.0	3.32	0.893	ปานกลาง	2
ส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในจัดกิจกรรมจากงานบริการวิชาการแก่สังคม	7.2	32.6	45.8	11.6	2.8	3.30	0.869	ปานกลาง	3
ส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดการคัดเลือกบุคลากรในการเข้าร่วมกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม	8.0	30.8	46.4	12.4	2.4	3.30	0.873	ปานกลาง	3
ภาพรวม	12.2	33.0	40.0	11.8	3.0	3.32	0.800	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.800) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลของชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.853) อันดับ 2 ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.893) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในจัดกิจกรรมจากงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (SD = 0.869) เท่ากับข้อประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดการคัดเลือกบุคลากรในการเข้าร่วมกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (SD = 0.873)

ตารางที่ 4.10 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

การมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผล	ระดับการมีส่วนร่วม (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
มีส่วนร่วมเป็นกรรมการดำเนินการติดตามการดำเนินกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม	9.2	33.4	46.6	8.6	2.2	3.33	0.912	ปานกลาง	2
มีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม	9.4	29.4	47.6	10.6	3.0	3.32	0.903	ปานกลาง	3
มีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระบวนการติดตามหลังการรับบริการ หรือดำเนินกิจกรรม ๆ ที่เกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม	7.2	32.6	45.8	11.6	2.8	3.35	0.912	ปานกลาง	1
มีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการนำไปใช้ประโยชน์ หรือข้อยอดของชุมชนในการรับบริการวิชาการแก่สังคม	8.0	30.8	46.4	12.4	2.4	3.32	0.891	ปานกลาง	3
ภาพรวม	12.0	34.2	38.0	13.2	2.6	3.33	0.842	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (SD = 0.842) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระบวนการติดตามหลังการรับบริการหรือดำเนินกิจกรรม ๆ ที่เกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.912) อันดับ 2 ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการดำเนินการติดตามการดำเนินกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (SD = 0.912) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.903) เท่ากับข้อประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการนำไปใช้ประโยชน์ หรือต่อ ยอดของชุมชนในการรับบริการวิชาการแก่สังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.891)

ตารางที่ 4.11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวม

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับการมีส่วนร่วม (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	10.4	27.4	49.0	11.6	1.6	3.35	0.738	ปานกลาง	2
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	10.8	31.8	44.0	10.2	3.2	3.38	0.769	ปานกลาง	1
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	12.2	33.0	40.0	11.8	3.0	3.32	0.800	ปานกลาง	4
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	12.0	34.2	38.0	13.2	2.6	3.33	0.842	ปานกลาง	3
ภาพรวม	12.0	33.8	42.8	9.0	2.4	3.35	0.732	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.732) ในรายด้าน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยอันดับ 1 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (SD = 0.769) อันดับ 2 ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.738) อันดับ 3 ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 (SD = 0.842) อันดับสุดท้าย คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.800)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การยอมรับของประชาชน

ผลการวิเคราะห์การยอมรับของประชาชนมี 5 ด้าน คือ **ขั้นรับรู้** **ขั้นจงใจหรือจูงใจ** **ขั้นตัดสินใจ** หรือประเมินค่า **ขั้นนำไปใช้** **ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ** สรุปผลได้ดังตารางที่ 4.12 - 4.17

ตารางที่ 4.12 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับด้านขั้นรับรู้

ขั้นรับรู้	ระดับการยอมรับ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
คิดว่าประโยชน์ในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะช่วยพัฒนาสังคมได้	11.4	38.4	45.2	3.6	1.4	3.55	0.796	มาก	1
ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ มีกระบวนการดำเนินงานที่มีคุณภาพ	8.6	38.0	47.4	4.6	1.4	3.48	0.774	มาก	2
ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ บุคลากรที่ให้บริการเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ	9.2	35.6	44.8	9.0	1.4	3.42	0.833	มาก	3
ภาพรวม	13.4	35.2	46.4	3.6	1.4	3.48	0.733	มาก	

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับด้านขั้นรับรู้ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.733) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนคิดว่า ประโยชน์ในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะช่วยพัฒนาสังคมได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (SD = 0.796) อันดับ 2 ทุกครั้งที่ประชาชนรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ประชาชนคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ มีกระบวนการดำเนินงานที่มีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.774) อันดับสุดท้าย คือ ทุกครั้งที่ประชาชนรับบริการ วิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ประชาชนคิดว่า สถาบันฯ นั้น ๆ บุคลากรที่ให้บริการเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.833)

ตารางที่ 4.13 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับของประชาชนด้านชั้น
 จูงใจ หรือสนใจ

ชั้นจูงใจหรือสนใจ	ระดับการยอมรับ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ให้ความสนใจเข้าร่วมงานบริการวิชาการ เพราะมีแรงจูงใจมาจากเพื่อนหรือคนรอบข้างในสังคม	9.0	32.2	49.0	8.4	1.4	3.39	0.772	ปานกลาง	2
ให้ความสนใจเข้าร่วมงานบริการวิชาการ เพราะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในเชิงธุรกิจ หรือพัฒนาสินค้า/บริการของตน	7.6	33.0	52.0	6.0	1.4	3.39	0.779	ปานกลาง	2
เห็นถึงประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจึงชักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ	9.2	37.2	47.8	4.4	1.4	3.48	0.779	มาก	1
ภาพรวม	10.6	31.8	51.6	4.6	1.4	3.42	0.708	มาก	

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับด้านชั้นจูงใจหรือสนใจ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการยอมรับด้านชั้นจูงใจหรือสนใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.708) ในรายชื่อ พบว่า อันดับ 1 ประชาชนเห็นถึงประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจึงชักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ประชาชนมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.779) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนให้ความสนใจเข้าร่วมงานบริการวิชาการ เพราะมีแรงจูงใจมาจากเพื่อนหรือคนรอบข้างในสังคม ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.772) เท่ากับข้อประชาชนให้ความสนใจเข้าร่วมงานบริการวิชาการ เพราะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในเชิงธุรกิจ หรือพัฒนาสินค้า / บริการของตน ประชาชนมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.779)

ตารางที่ 4.14 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับของประชาชนด้านขั้น
 ตัดสินใจ หรือประเมินค่า

ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ระดับการยอมรับ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
นำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มาวิเคราะห์หา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของชุมชนได้	8.8	33.4	51.2	4.6	2.0	3.42	0.796	มาก	4
คิดว่าจะนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และสังคม	8.8	35.0	50.8	4.0	1.4	3.46	0.768	มาก	2
สามารถนำความรู้ ไปแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับชุมชนของตนได้	8.0	36.8	48.2	5.6	1.4	3.44	0.777	มาก	3
สามารถต่อยอด หรือประยุกต์ความรู้ ให้เป็นความรู้ใหม่ได้	11.8	33.0	48.2	5.0	2.0	3.48	0.841	มาก	1
ติดตามประเมินผล และพัฒนาความรู้ อย่างต่อเนื่อง	8.6	32.2	49.0	8.0	2.2	3.37	0.836	มาก	5
ภาพรวม	11.4	31.4	48.6	6.6	2.0	3.43	0.707	มาก	

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับของประชาชนด้านขั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.707) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนสามารถต่อยอด หรือประยุกต์ความรู้ให้เป็นความรู้ใหม่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.841) อันดับ 2 ประชาชนคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 (SD = 0.768) อันดับ 3 ประชาชนสามารถนำความรู้ไปแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับชุมชนของตนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.777) อันดับ 4 ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มาวิเคราะห์หา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของชุมชนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.796) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนติดตามประเมินผล และพัฒนาความรู้ อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 (SD = 0.836)

ตารางที่ 4.15 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับของประชาชนด้านขั้น
นำไปใช้

ขั้นนำไปใช้	ระดับการยอมรับ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
นำความรู้ที่ได้รับไปช่วยในการแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน	9.2	34.6	46.8	7.2	2.2	3.41	0.839	มาก	5
นำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่สู่ชุมชน	10.2	34.0	46.6	7.0	2.2	3.43	0.850	มาก	3
นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน	12.6	29.4	51.6	4.4	2.0	3.46	0.843	มาก	1
นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	3.43	0.894	มาก	3
นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อให้มีมูลค่ามากยิ่งขึ้น	12.6	31.8	45.4	8.2	2.0	3.45	0.886	มาก	2
ภาพรวม	14.2	30.0	43.8	9.8	2.2	3.44	0.784	มาก	

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับของประชาชนด้านขั้นนำไปใช้ ในภาพรวม พบว่า ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นนำไปใช้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.784) ในรายข้อ พบว่า ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นนำไปใช้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 (SD = 0.843) อันดับ 2 ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อให้มีมูลค่ามากยิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.886) อันดับ 3 ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่สู่ชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.850) เท่ากับข้อประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.894) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปช่วยในการแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (SD = 0.839)

ตารางที่ 4.16 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับของประชาชนด้านขั้น
ขั้นยืนยันทหรือการยอมรับ

ขั้นยืนยันทหรือการยอมรับ	ระดับการยอมรับ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ยอมรับนโยบายของงานบริการวิชาการ แก่สังคมของสถาบันฯ	9.0	35.8	48.6	4.4	2.2	3.45	0.805	มาก	2
ยอมรับกระบวนการดำเนินงานบริการ วิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ	9.6	36.6	47.4	4.2	2.2	3.47	0.805	มาก	1
นำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุง และต่อ ยอดให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ	11.0	34.4	44.8	7.4	2.4	3.44	0.872	มาก	4
สามารถประยุกต์ทฤษฎีและหลักการ วิชาการ เพื่อใช้ในการพัฒนาวิธีการ ทำงานให้มีประสิทธิภาพได้	10.8	33.6	47.2	6.4	2.0	3.45	0.844	มาก	2
ภาพรวม	13.0	39.0	39.8	6.0	2.2	3.45	0.751	มาก	

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับของประชาชนด้านขั้นขั้นยืนยันทหรือการยอมรับ ในภาพรวม พบว่า ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นขั้นยืนยันทหรือการยอมรับอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.751) ในรายชื่อ พบว่า ประชาชนมีการยอมรับด้านขั้นขั้นยืนยันทหรือการยอมรับอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ประชาชนยอมรับกระบวนการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (SD = 0.805) อันดับ 2 ประชาชนยอมรับนโยบายของงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.805) เท่ากับข้อ ประชาชนสามารถประยุกต์ทฤษฎีและหลักการวิชาการ เพื่อใช้ในการพัฒนาวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.844) อันดับสุดท้าย คือ ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุง และต่อ ยอดให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.872)

ตารางที่ 4.17 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการยอมรับของประชาชนโดยรวม

การยอมรับของประชาชน	ระดับการยอมรับ (ร้อยละ)					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ขั้นรับรู้	13.4	35.2	46.4	3.6	1.4	3.48	0.733	มาก	1
ขั้นสนใจหรือสนใจ	10.6	31.8	51.6	4.6	1.4	3.42	0.708	มาก	5
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	11.4	31.4	48.6	6.6	2.0	3.43	0.707	มาก	4
ขั้นนำไปใช้	14.2	30.0	43.8	9.8	2.2	3.44	0.784	มาก	3
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	13.0	39.0	39.8	6.0	2.2	3.45	0.751	มาก	2
ภาพรวม	13.0	33.8	47.2	4.0	2.0	3.44	0.687	มาก	

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับของประชาชนโดยรวมในภาพรวม และรายด้าน พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.687) ในรายด้าน พบว่า ประชาชนมีการยอมรับอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยอันดับ 1 ด้านขั้นรับรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.733) อันดับ 2 ด้านขั้นยืนยันหรือการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.751) อันดับ 3 ด้านขั้นนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.784) อันดับ 4 ด้านขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.707) อันดับสุดท้าย คือ ด้านขั้นสนใจหรือสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.708)

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 (H₁) ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H₀: เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a: เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ของประชาชน	เพศ	\bar{X}	SD	t	df	p-value
การเลือกเปิดรับข้อมูล	ชาย	3.49	0.686	0.519	498	0.604
	หญิง	3.52	0.662			
การเลือกให้ความสนใจ	ชาย	3.55	0.692	0.067	498	0.946
	หญิง	3.55	0.665			
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ชาย	3.52	0.668	0.428	498	0.669
	หญิง	3.49	0.770			
การเลือกจดจำ	ชาย	3.49	0.713	0.454	498	0.698
	หญิง	3.62	0.676			
ระดับการรับรู้โดยรวม	ชาย	3.51	0.599	0.706	498	0.481
	หญิง	3.55	0.584			

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในรายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การเลือกเปิดรับข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	10.497	4	2.624	0.064	0.094
	ภายในกลุ่ม	214.221	495	0.433		
	รวม	224.718	499			
การเลือกให้ความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	8.057	4	2.014	0.544	0.061
	ภายในกลุ่ม	219.393	495	0.443		
	รวม	227.450	499			
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	1.430	4	0.357	0.667	0.615
	ภายในกลุ่ม	265.115	495	0.536		
	รวม	266.545	499			
การเลือกจดจำ	ระหว่างกลุ่ม	2.991	4	0.748	1.564	0.183
	ภายในกลุ่ม	236.646	495	0.478		
	รวม	239.638	499			
ระดับการรับรู้โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.395	4	1.099	3.216	0.013*
	ภายในกลุ่ม	169.131	495	0.342		
	รวม	173.526	499			

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 [$F = 3.216, p = 0.013$] ในรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) ดังตารางแสดงผลที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวมจำแนกตามอายุ

อายุ		20 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 - 59 ปี	60 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.58	3.61	3.44	3.49	3.26
20 - 29 ปี	3.58	-	0.303 (0.698)	0.142 (0.086)	0.942 (0.372)	0.328 (0.026*)
30 - 39 ปี	3.61	-	-	0.172 (0.044*)	0.125 (0.174)	0.358 (0.009*)
40 - 49 ปี	3.44	-	-	-	0.048 (0.617)	0.187 (0.182)
50 - 59 ปี	3.49	-	-	-	-	0.234 (0.130)
60 ปีขึ้นไป	3.26	-	-	-	-	-

* p-value < 0.05

จากตาราง 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวม จำแนกตามอายุโดยวิธีการ LSD พบว่า กลุ่มที่มีอายุ 30 - 39 ปี มีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 40 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.044 และ 0.009 ตามลำดับ กลุ่มที่มีอายุ 20 - 29 ปี มีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.026

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การเลือกเปิดรับข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	15.184	5	3.037	0.160	0.087
	ภายในกลุ่ม	209.533	494	0.424		
	รวม	224.718	499			
การเลือกให้ความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	5.994	5	1.199	0.674	0.081
	ภายในกลุ่ม	221.455	494	0.448		
	รวม	227.450	499			
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3.359	5	0.672	1.261	0.280
	ภายในกลุ่ม	263.186	494	0.533		
	รวม	266.545	499			
การเลือกจดจำ	ระหว่างกลุ่ม	1.828	5	0.366	0.759	0.580
	ภายในกลุ่ม	237.810	494	0.481		
	รวม	239.638	499			
ระดับการรับรู้โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.082	5	1.016	2.981	0.012*
	ภายในกลุ่ม	168.444	494	0.341		
	รวม	173.526	499			

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 [$F = 2.981, p = 0.012$] ในรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) ดังตารางแสดงผลที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวมจำแนกตามอายุ

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ประถมศึกษา	\bar{X}	3.23	3.47	3.46	3.49	3.62	3.45
	3.23	-	0.231 (0.138)	0.230 (0.087)	0.258 (0.044*)	0.384 (0.001*)	0.215 (0.144)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.47	-	-	0.002 (0.990)	0.026 (0.833)	0.152 (0.184)	0.017 (0.909)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	3.46	-	-	-	0.028 (0.770)	0.154 (0.060)	0.015 (0.901)
ปวส.	3.49	-	-	-	-	0.126 (0.078)	0.042 (0.705)
ปริญญาตรี	3.62	-	-	-	-	-	0.169 (0.097)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.45	-	-	-	-	-	-

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาโดยวิธีการ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับปวส.และระดับปริญญาตรี โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.044 และ 0.001 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การเลือกเปิดรับข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	0.382	5	0.076	0.168	0.974
	ภายในกลุ่ม	224.335	494	0.454		
	รวม	224.718	499			
การเลือกให้ความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.388	5	0.478	1.048	0.388
	ภายในกลุ่ม	225.061	494	0.456		
	รวม	227.450	499			
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	0.705	5	0.141	0.262	0.934
	ภายในกลุ่ม	265.840	494	0.538		
	รวม	266.545	499			
การเลือกจดจำ	ระหว่างกลุ่ม	2.200	5	0.440	0.915	0.471
	ภายในกลุ่ม	237.438	494	0.481		
	รวม	239.638	499			
ระดับการรับรู้โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.801	5	0.160	0.458	0.807
	ภายในกลุ่ม	172.725	494	0.350		
	รวม	173.526	499			

จากตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ในรายด้าน พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสรุปว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การเลือกเปิดรับข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	12.642	4	3.160	0.377	0.600
	ภายในกลุ่ม	212.076	495	0.428		
	รวม	224.718	499			
การเลือกให้ความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	9.054	4	2.263	0.130	0.710
	ภายในกลุ่ม	218.396	495	0.441		
	รวม	227.450	499			
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	4.825	4	1.206	1.282	0.060
	ภายในกลุ่ม	261.719	495	0.529		
	รวม	266.545	499			
การเลือกจดจำ	ระหว่างกลุ่ม	2.319	4	0.580	1.209	0.306
	ภายในกลุ่ม	237.319	495	0.479		
	รวม	239.638	499			
ระดับการรับรู้โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.189	4	1.547	4.577	0.001*
	ภายในกลุ่ม	167.337	495	0.338		
	รวม	173.526	499			

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้กับการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 [$F=4.577, p=0.001$] ในรายด้าน พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนทุกด้านไม่

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) ดังตารางแสดงผลที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนโดยรวมจำแนกตามรายได้

รายได้	ต่ำกว่า	5,001 - 15,000	15,001 - 25,000	25,001 - 35,000	35,001 - 45,000	
	ต่ำกว่า	บาท	บาท	บาท	บาท	
	5,000 บาท					
	\bar{X}	3.33	3.58	3.56	3.59	3.13
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.33	-	0.251 (0.020*)	0.226 (0.035*)	0.260 (0.034*)	0.198 (0.194)
5,001 - 15,000 บาท	3.58	-	-	0.026 (0.670)	0.008 (0.923)	0.449 (0.000*)
15,001 - 25,000 บาท	3.56	-	-	0.034 (0.687)	0.424 (0.001*)	
25,001 - 35,000 บาท	3.59	-	-	-	0.457 (0.001*)	
35,001 - 45,000 บาท	3.13	-	-	-	0.457 (0.001*)	

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนโดยรวม จำแนกตามรายได้โดยวิธีการ LSD พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.020, 0.035 และ 0.034 ตามลำดับ กลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000, 0.001 และ 0.001 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.6 เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันกับการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การเลือกเปิดรับข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	21.523	6	3.587	0.703	0.914
	ภายในกลุ่ม	203.195	493	0.412		
	รวม	224.718	499			
การเลือกให้ความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	13.984	6	2.331	0.383	0.378
	ภายในกลุ่ม	213.465	493	0.433		
	รวม	227.450	499			
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	20.386	6	3.398	0.805	0.834
	ภายในกลุ่ม	246.159	493	0.499		
	รวม	266.545	499			
การเลือกจดจำ	ระหว่างกลุ่ม	7.100	6	1.183	0.509	0.371
	ภายในกลุ่ม	232.537	493	0.472		
	รวม	239.638	499			
ระดับการรับรู้โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	14.016	6	2.336	0.220	0.707
	ภายในกลุ่ม	159.511	493	0.324		
	รวม	173.526	499			

จากตารางที่ 4.26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันกับการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในรายด้าน พบว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบัน อุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 (H₂) ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H₀: เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a: เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	เพศ	\bar{X}	SD	t	df	p-value
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ชาย	3.38	0.741	0.733	498	0.464
	หญิง	3.33	0.736			
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ชาย	3.37	0.734	0.082	498	0.935
	หญิง	3.38	0.791			
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ชาย	3.31	0.769	0.384	498	0.701
	หญิง	3.34	0.820			
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ชาย	3.33	0.808	0.083	498	0.934
	หญิง	3.33	0.864			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ชาย	3.35	0.705	0.109	498	0.913
	หญิง	3.34	0.751			

จากตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในรายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	1.384	4	0.346	0.634	0.639
	ภายในกลุ่ม	270.220	495	0.546		
	รวม	271.604	499			
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	2.784	4	0.696	1.180	0.319
	ภายในกลุ่ม	291.974	495	0.590		
	รวม	294.758	499			
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.105	4	0.526	0.822	0.512
	ภายในกลุ่ม	317.057	495	0.641		
	รวม	319.162	499			
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.333	4	0.333	0.468	0.759
	ภายในกลุ่ม	352.422	495	0.712		
	รวม	353.755	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.602	4	0.401	0.746	0.561
	ภายในกลุ่ม	265.997	495	0.537		
	รวม	267.599	499			

จากตารางที่ 4.28 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในรายด้านพบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ สรุปว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	3.198	5	0.640	1.177	0.319
	ภายในกลุ่ม	268.406	494	0.543		
	รวม	271.604	499			
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	1.707	5	0.341	0.575	0.719
	ภายในกลุ่ม	293.051	494	0.593		
	รวม	294.758	499			
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	4.940	5	0.988	1.553	0.172
	ภายในกลุ่ม	314.222	494	0.636		
	รวม	319.162	499			
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	5.051	5	1.010	1.431	0.211
	ภายในกลุ่ม	348.703	494	0.706		
	รวม	353.755	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.101	5	0.620	1.158	0.329
	ภายในกลุ่ม	264.499	494	0.535		
	รวม	267.599	499			

จากตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และในรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	0.972	5	0.194	0.355	0.879
	ภายในกลุ่ม	270.632	494	0.548		
	รวม	271.604	499			
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	3.829	5	0.766	1.300	0.262
	ภายในกลุ่ม	290.929	494	0.589		
	รวม	294.758	499			
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.006	5	0.601	0.940	0.455
	ภายในกลุ่ม	316.156	494	0.640		
	รวม	319.162	499			
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4.607	5	0.921	1.304	0.261
	ภายในกลุ่ม	349.148	494	0.707		
	รวม	353.755	499			

ตารางที่ 4.30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการมีส่วนร่วมของประชาชน (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.408	5	0.482	0.897	0.483
	ภายในกลุ่ม	265.191	494	0.537		
	รวม	267.599	499			

จากตารางที่ 4.30 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และในรายด้าน พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5 รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	5.994	4	1.499	0.793	0.069
	ภายในกลุ่ม	265.609	495	0.537		
	รวม	271.604	499			
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	5.464	4	1.366	1.337	0.054
	ภายในกลุ่ม	289.294	495	0.584		
	รวม	294.758	499			

ตารางที่ 4.31 การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการมีส่วนร่วมของประชาชน (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	10.359	4	2.590	0.151	0.073
	ภายในกลุ่ม	308.803	495	0.624		
	รวม	319.162	499			
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	6.082	4	1.521	1.165	0.072
	ภายในกลุ่ม	347.672	495	0.702		
	รวม	353.755	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.417	4	1.604	3.040	0.017*
	ภายในกลุ่ม	261.182	495	0.528		
	รวม	267.599	499			

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.31 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้กับการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 [$F = 3.040, p = 0.017$] และในรายด้าน พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันจึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) ดังตารางแสดงผลที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมจำแนกตาม รายได้

รายได้		ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 - 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,001 - 45,000 บาท
ต่ำกว่า 5,000 บาท	\bar{X}	3.28	3.46	3.31	3.32	2.97
	3.28	-	0.184 (0.171)	0.028 (0.833)	0.045 (0.788)	0.304 (0.110)
5,001 - 15,000 บาท	3.46	-	-	0.155 (0.039*)	0.139 (0.190)	0.488 (0.002*)
15,001 - 25,000 บาท	3.31	-	-	-	0.016 (0.872)	0.333 (0.032*)
25,001 - 35,000 บาท	3.32	-	-	-	-	0.350 (0.042*)
35,001 - 45,000 บาท	2.97	-	-	-	-	-

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวม จำแนกตามรายได้โดยวิธีการ LSD พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.002, 0.032 และ 0.042 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.6 เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	17.639	6	2.940	0.707	0.069
	ภายในกลุ่ม	253.965	493	0.515		
	รวม	271.604	499			
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	20.440	6	3.407	0.122	0.088
	ภายในกลุ่ม	274.318	493	0.556		
	รวม	294.758	499			
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	25.399	6	4.233	0.104	0.097
	ภายในกลุ่ม	293.764	493	0.596		
	รวม	319.162	499			
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	30.053	6	5.009	0.629	0.232
	ภายในกลุ่ม	323.701	493	0.657		
	รวม	353.755	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	22.031	6	3.672	0.372	0.111
	ภายในกลุ่ม	245.568	493	0.498		
	รวม	267.599	499			

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงกับการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และในรายด้าน พบว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้ บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 (H₂) ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการยอมรับของประชาชน

การยอมรับของประชาชน	เพศ	\bar{X}	SD	t	df	p-value
ขั้นรับรู้	ชาย	3.49	0.681	0.133	498	0.894
	หญิง	3.48	0.766			
ขั้นจงใจหรือสนใจ	ชาย	3.41	0.633	0.411	498	0.681
	หญิง	3.43	0.752			
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ชาย	3.45	0.652	0.448	498	0.655
	หญิง	3.42	0.741			
ขั้นนำไปใช้	ชาย	3.46	0.748	0.591	498	0.555
	หญิง	3.42	0.807			
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	ชาย	3.45	0.721	0.096	498	0.924
	หญิง	3.46	0.770			
ระดับการมียอมรับโดยรวม	ชาย	3.45	0.636	0.221	498	0.825
	หญิง	3.44	0.719			

จากตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในรายด้านพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการยอมรับของประชาชน

การยอมรับของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ขั้นรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.559	4	0.140	0.259	0.904
	ภายในกลุ่ม	267.624	495	0.541		
	รวม	268.183	499			
ขั้นจงใจหรือสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.487	4	0.872	1.752	0.137
	ภายในกลุ่ม	246.300	495	0.498		
	รวม	249.788	499			
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ระหว่างกลุ่ม	1.243	4	0.311	0.620	0.649
	ภายในกลุ่ม	248.086	495	0.501		
	รวม	249.328	499			
ขั้นนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	4.983	4	1.246	2.043	0.087
	ภายในกลุ่ม	301.835	495	0.610		
	รวม	306.818	499			
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	4.013	4	1.003	1.792	0.129
	ภายในกลุ่ม	277.132	495	0.560		
	รวม	281.146	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.011	4	0.503	1.066	0.373
	ภายในกลุ่ม	233.345	495	0.471		
	รวม	235.355	499			

จากตารางที่ 4.35 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และในรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสรุปว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการยอมรับของประชาชน

การยอมรับของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ขั้นรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	4.948	5	0.990	1.857	0.100
	ภายในกลุ่ม	263.235	494	0.533		
	รวม	268.183	499			
ขั้นจงใจหรือสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.628	5	0.526	1.050	0.387
	ภายในกลุ่ม	247.160	494	0.500		
	รวม	249.788	499			
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ระหว่างกลุ่ม	2.969	5	0.594	1.191	0.313
	ภายในกลุ่ม	246.359	494	0.499		
	รวม	249.328	499			
ขั้นนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	4.187	5	0.837	1.367	0.235
	ภายในกลุ่ม	302.631	494	0.613		
	รวม	306.818	499			

ตารางที่ 4.36 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการยอมรับของประชาชน (ต่อ)

การยอมรับของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	6.238	5	1.248	0.242	0.493
	ภายในกลุ่ม	274.907	494	0.556		
	รวม	281.146	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.362	5	0.672	1.432	0.211
	ภายในกลุ่ม	231.994	494	0.470		
	รวม	235.355	499			

จากตารางที่ 4.36 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ในรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.4 อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการยอมรับของประชาชน

การยอมรับของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ขั้นรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.112	5	0.422	0.784	0.561
	ภายในกลุ่ม	266.071	494	0.539		
	รวม	268.183	499			
ขั้นจงใจหรือสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.675	5	0.735	1.475	0.196
	ภายในกลุ่ม	246.113	494	0.498		
	รวม	249.788	499			
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ระหว่างกลุ่ม	4.157	5	0.831	1.675	0.139
	ภายในกลุ่ม	245.171	494	0.496		
	รวม	249.328	499			
ขั้นนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	2.445	5	0.489	.794	0.555
	ภายในกลุ่ม	304.373	494	0.616		
	รวม	306.818	499			
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	3.294	5	0.659	1.171	0.322
	ภายในกลุ่ม	277.851	494	0.562		
	รวม	281.146	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.231	5	0.446	0.945	0.451
	ภายในกลุ่ม	233.124	494	0.472		
	รวม	235.355	499			

จากตารางที่ 4.37 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และในรายด้านพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบัน อุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.5 รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการยอมรับของประชาชน

การยอมรับของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ขั้นรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	7.319	4	1.830	0.472	0.098
	ภายในกลุ่ม	260.864	495	0.527		
	รวม	268.183	499			
ขั้นจงใจหรือสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	14.252	4	3.563	0.488	0.077
	ภายในกลุ่ม	235.535	495	0.476		
	รวม	249.788	499			
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ระหว่างกลุ่ม	5.991	4	1.498	0.047	0.097
	ภายในกลุ่ม	243.337	495	0.492		
	รวม	249.328	499			
ขั้นนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	11.821	4	2.955	0.959	0.081
	ภายในกลุ่ม	294.997	495	0.596		
	รวม	306.818	499			
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	6.671	4	1.668	0.008	0.088
	ภายในกลุ่ม	274.474	495	0.554		
	รวม	281.146	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	8.082	4	2.020	4.401	0.002*
	ภายในกลุ่ม	227.273	495	0.459		
	รวม	235.355	499			

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.38 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้กับการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผล

ต่อการยอมรับของประชาชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 [$F= 4.401, p = 0.002$] และในรายด้าน พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) ดังตารางแสดงผลที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการยอมรับของประชาชนโดยรวมจำแนกตามรายได้

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 - 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,001 - 45,000 บาท	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	\bar{X} 3.42	3.42	3.55 0.133 (0.286)	3.41 0.001 (0.991)	3.44 0.023 (0.874)	2.96 0.456 (0.011*)
5,001 - 15,000 บาท	3.55	-	- 0.135 (0.054)	0.111 (0.260)	0.590 (0.000*)	
15,001 - 25,000 บาท	3.41	-	-	0.024 (0.806)	0.454 (0.002*)	
25,001 - 35,000 บาท	3.44	-	-	-	0.478 (0.003*)	
35,001 - 45,000 บาท	2.96	-	-	-	-	

* p-value < .05

จากตาราง 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการยอมรับของประชาชนโดยรวม จำแนกตามรายได้โดยวิธีการ LSD พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการยอมรับของประชาชนโดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.011, 0.000, 0.002 และ 0.003 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3.6 เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

H_a : เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การยอมรับของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ขั้นรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	15.962	6	2.660	0.200	0.070
	ภายในกลุ่ม	252.221	493	0.512		
	รวม	268.183	499			
ขั้นจูงใจหรือสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	14.466	6	2.411	0.051	0.080
	ภายในกลุ่ม	235.321	493	0.477		
	รวม	249.788	499			
ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	ระหว่างกลุ่ม	13.829	6	2.305	0.825	0.069
	ภายในกลุ่ม	235.499	493	0.478		
	รวม	249.328	499			
ขั้นนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	24.534	6	4.089	0.141	0.087
	ภายในกลุ่ม	282.284	493	0.573		
	รวม	306.818	499			
ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	16.413	6	2.736	0.094	0.067
	ภายในกลุ่ม	264.732	493	0.537		
	รวม	281.146	499			
ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	16.586	6	2.764	0.229	0.098
	ภายในกลุ่ม	218.769	493	0.444		
	รวม	235.355	499			

จากตารางที่ 4.40 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันกับการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชน ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และในรายด้าน พบว่า เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัย

อยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปว่าเขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 (H₄) การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H₀: การรับรู้ของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

H_a: การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.41 สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี (n=500)

ตัวแปร	การยอมรับ		ระดับความสัมพันธ์
	r	p-value	
การเลือกเปิดรับข้อมูล	0.577	0.000**	ค่อนข้างปานกลาง
การเลือกให้ความสนใจ	0.658	0.000**	ค่อนข้างสูง
การเลือกรับรู้และตีความหมาย	0.785	0.000**	ค่อนข้างสูง
การเลือกจดจำ	0.668	0.000**	ค่อนข้างสูง
การรับรู้โดยรวม	0.772	0.000**	ค่อนข้างสูง

**p-value < .01

จากตารางที่ 4.41 แสดงสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่าการรับรู้ของประชาชน โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน (r= 0.772) รายละเอียดพบว่า การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกเปิดรับข้อมูลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน (r= 0.577) การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกให้ความสนใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน (r= 0.658) การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกจดจำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน (r= 0.668) การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย

มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r=0.785$) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ในระดับค่อนข้างปานกลางถึงค่อนข้างสูง ($0.658 < r < 0.785$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สมมติฐานที่ 5 (H_5) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : การมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

H_a : การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.42 สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ($n=500$)

ตัวแปร	การยอมรับ		ระดับความสัมพันธ์
	r	p-value	
การมีส่วนร่วมในการวางแผน	0.814	0.000**	สูง
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	0.816	0.000**	สูง
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.823	0.000**	สูง
การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	0.826	0.000**	สูง
การมีส่วนร่วมโดยรวม	0.876	0.000**	สูง

**p-value < .01

จากตารางที่ 4.42 แสดงสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการยอมรับของประชาชน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r=0.876$) รายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r=0.814$) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r=0.816$) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

การยอมรับของประชาชน ($r=0.823$) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r=0.826$) แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง ($0.814 < r < 0.876$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สมมติฐานที่ 6 (H_0) การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

H_a : การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.43 สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างการรับรู้ของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

	X_1	X_2	Y
X_1	1.000		
X_2	0.725**	1.000	
Y	0.772**	0.876**	1.000

**p-value < .01

จากตารางที่ 4.43 แสดงสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การรับรู้ของประชาชน (X_1) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชน (X_2) ($r = 0.725$) การรับรู้ของประชาชน (X_1) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน (Y) ($r = 0.772$) การมีส่วนร่วมของประชาชน (X_2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน (Y) ($r = 0.876$) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ของประชาชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง ($0.725 < r < 0.876$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตารางที่ 4.44 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
Model 1	0.898	0.807	0.806	0.30217

(Constant), การมีส่วนร่วมของประชาชน, การรับรู้ของประชาชน

จากตารางที่ 4.44 สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนและการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R^2) เท่ากับ 0.807 แสดงว่าทั้ง 2 ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตาม (Adjust R square) ได้ร้อยละ 80.6

ตารางที่ 4.45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

แหล่งข้อมูล	SS	Df	MS	F	p-value
สมการถดถอย	189.976	2	94.988	1040.317	0.000*
ความคลาดเคลื่อน	45.379	497	0.091		
รวม	235.355	499			

*p-value < .01

จากตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ การรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า p-value เท่ากับ 0.000 แสดงว่า การรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงกับการยอมรับของประชาชน และสามารถเป็นตัวทำนายผลการยอมรับของประชาชน

ตารางที่ 4.46 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ของการยอมรับของประชาชน

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized		Standardized	t	p-value
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std.Error	Beta		
(Constant)	0.164	0.082		1.989	0.047*
การมีส่วนร่วมของประชาชน(x ₂)	0.625	0.027	0.667	23.317	0.000*
การรับรู้ของประชาชน (x ₁)	0.336	0.033	0.289	10.092	0.000*

จากตารางที่ 4.45 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนมี 2 ปัจจัย คือ การรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยสามารถนำมาแทนค่าในสมการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y} = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y} = 0.164 + 0.336x_1 + 0.625x_2$$

(1.989*) (10.092*) (23.317*)

จากสมการอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (x₂) มีค่าน้ำหนักอิทธิพล (B₂) เท่ากับ 0.625 รองลงมาคือ การรับรู้ของประชาชน (x₁) มีค่าน้ำหนักอิทธิพล (B₁) เท่ากับ 0.336 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาอิทธิพลระหว่างการรับรู้ การมีส่วนร่วม ที่มีต่อการยอมรับของประชาชนต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ประชากรของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เปรียบเทียบกับค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเป็นผู้พิจารณา และการทำ Pilot study เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของข้อคำถาม (Reliability) โดยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่า ครอนบาคอัลฟา (Cronbach's Alpha)

การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยใช้สถิติดังนี้คือ สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปรการรับรู้ การมีส่วนร่วม และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ Independent t-test และ One - Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1- 3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 4 - 5 และ สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปอภิปราย และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ห้ข้อมูลด้วย สถิติเชิงพรรณนา และ สถิติอ้างอิง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 มีอายุอยู่ระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 มีอาชีพรับราชการเท่ากับรับจ้างจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 25,000 บาท จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของอำเภอธัญบุรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของประชาชน

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของประชาชนโดยรวมในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.590) ในรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกด้าน โดยอันดับ 1 ด้านการเลือกจดจำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.693) อันดับ 2 ด้านการเลือกให้ความสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (SD = 0.675) อันดับ 3 การเลือกเปิดรับข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (SD = 0.671) โดยอันดับสุดท้าย คือ การเลือกรับรู้และตีความหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (SD = 0.731)

การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (SD = 0.671) ในรายข้อ พบว่าอันดับ 1 สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (SD = 0.887) อันดับ 2 สื่อสิ่งพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (SD = 0.835) อันดับ 3 บุคคลใกล้ชิด กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.962) อันดับ 4 หนังสือเชิญ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (SD = 0.969) โดยอันดับสุดท้าย คือ การจัดนิทรรศการ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (SD = 0.848)

การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกให้ความสนใจ พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.54 (SD = 0.682) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านมักจะเลือกให้ความสนใจเฉพาะหัวข้อที่เป็นประโยชน์กับชุมชนของท่านเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 (SD = 0.773) อันดับ 2 ท่านเลือกให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการของสถาบันฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.809) อันดับ 3 ท่านมีความสนใจข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการของแต่ละสถาบันฯ เพื่อจะได้เลือกรับบริการ

ของสถาบันฯ นั้น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.773) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านมีความสนใจทุกครั้งที่สถาบันฯ ได้จัดให้บริการวิชาการในพื้นที่ของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 (SD = 0.779)

การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (SD = 0.731) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านนำความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ไปถ่ายทอดสู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.797) อันดับ 2 ท่านติดตามข้อมูลข่าวสารการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เป็นประจำสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.50 (SD = 0.843) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านประยุกต์หรือต่อยอดความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.809)

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเลือกจดจำพบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.57 (SD = 0.693) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ช่วยแก้ปัญหาความเดือนร้อนของคนในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.791) เท่ากับข้อท่านคิดว่าการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะทำให้เกิดเครือข่ายและสร้างความร่วมมือในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.809) โดยอันดับสุดท้าย คือ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 (SD = 0.780) เท่ากับข้อ ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ของคนชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (SD = 0.758)

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมพบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.732) ในรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยอันดับ 1 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (SD = 0.726) อันดับ 2 การมีส่วนร่วมในการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.738) อันดับ 3 การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 (SD = 0.842) โดยอันดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.800)

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 (SD = 0.738) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สำรวจ และเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (SD = 0.825) อันดับ 2 ท่านมีส่วนร่วมกำหนดข้อตกลงในการ

ดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.36 (SD = 0.859) อันดับ 3 ท่านมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือให้ข้อ เสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 (SD = 0.801) อันดับ 4 ท่านมีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนางานดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.31 (SD = 0.822) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านมีส่วนร่วมวางแผน การดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (SD = 0.848)

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 (SD = 0.769) ในรายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานหรือชักชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (SD = 0.826) อันดับ 2 ท่านมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ของงานบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.39 (SD = 0.874) อันดับ 3 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานด้านบริการวิชาการแก่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 (SD = 0.840) เท่ากับข้อท่านมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (SD = 0.926) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ วัสดุ/อุปกรณ์ หรือสนับสนุนเงิน ในการปฏิบัติกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (SD = 0.908)

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจพบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.800) ในรายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลของชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนิน กิจกรรมที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.853) อันดับ 2 ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.32 (SD = 0.893) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ในจัดกิจกรรมจากงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.30 (SD = 0.869) เท่ากับข้อท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดการคัดเลือกบุคลากรในการเข้าร่วมกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (SD = 0.873)

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลพบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (SD = 0.842) ในรายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระบวนการติดตามหลังการรับบริการ หรือดำเนินกิจกรรม ๆ ที่เกี่ยวกับงานบริการ

วิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (SD = 0.912) อันดับ 2 ท่านมีส่วนร่วมเป็นกรรมการดำเนินการติดตามการดำเนินกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 (SD = 0.912) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมด้านการให้ บริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.32 (SD = 0.903) เท่ากับข้อท่านมีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการนำไปใช้ประโยชน์ หรือต่อยอดของชุมชนในการรับบริการวิชาการแก่สังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (SD = 0.891)

ส่วนที่ 4 การยอมรับของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับของประชาชนโดยรวมพบว่า ในภาพรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.44 (SD = 0.687) ในรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยอันดับ 1 ด้านขั้นรับรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.733) อันดับ 2 ขั้นยืนยันหรือการยอมรับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.751) อันดับ 3 ขั้นนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.784) อันดับ 4 ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.707) โดยอันดับสุดท้าย คือ ด้านขั้นจงใจหรือสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.708)

การยอมรับด้านขั้นรับรู้พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขั้นรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.733) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขั้นรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านคิดว่าประโยชน์ในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะช่วยพัฒนาสังคมได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.796) อันดับ 2 ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ มีกระบวนการดำเนินงานที่มีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.48 (SD = 0.774) โดยอันดับสุดท้าย คือ ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ บุคลากรที่ให้บริการเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.733)

การยอมรับด้านขั้นจงใจหรือสนใจพบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขั้นจงใจหรือสนใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.42 (SD = 0.708) ในรายข้อพบว่า อันดับ 1 ท่านเห็นถึงประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจึงชักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.779) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านให้ความสนใจเข้าร่วม งานบริการวิชาการ เพราะมีแรงจูงใจมาจากเพื่อนหรือคนรอบข้างในสังคม กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.772) เท่ากับข้อท่านให้ความสนใจเข้าร่วม งานบริการวิชาการ เพราะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในเชิงธุรกิจ หรือพัฒนาสินค้า/บริการของตน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (SD = 0.779)

การยอมรับของประชาชนด้านขึ้นตัดสินใจหรือประเมินค่าพบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83 (SD = 0.639) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านรู้สึกดีกว่าท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ช่วยให้สามารถทำงานได้ดีขึ้นตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 (SD = 0.725) อันดับ 2 หน่วยงานมีการจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากร เพื่อเพิ่มความรู้ที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.85 (SD = 0.726) อันดับ 3 ท่านมีโอกาสได้พัฒนาทักษะของตนจากงานที่ปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (SD = 0.718) อันดับ 4 หน่วยงานสนับสนุนให้ บุคลากรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (SD = 0.709) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านมีความพึงพอใจกับวิธีการส่งเสริมความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากรในหน่วยงานนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 (SD = 0.704)

การยอมรับของประชาชนด้านขึ้นนำไปใช้ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขึ้นนำไปใช้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.44 (SD = 0.784) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขึ้นนำไปใช้อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อ ให้มีมูลค่ามากยิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45 (SD = 0.894) อันดับ 3 ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่สู่ชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.850) เท่ากับข้อ ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 (SD = 0.894) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านนำความรู้ที่ได้รับ ไปช่วยในการแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (SD = 0.839)

การยอมรับของประชาชนด้านขึ้นยื่นยื่นหรือการยอมรับ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขึ้นยื่นยื่นหรือการยอมรับอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45 (SD = 0.751) ในรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับด้านขึ้นยื่นยื่นหรือการยอมรับอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยอันดับ 1 ท่านยอมรับกระบวนการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (SD = 0.805) อันดับ 2 ท่านยอมรับนโยบายของงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (SD = 0.805) เท่ากับข้อ ท่านสามารถประยุกต์ทฤษฎีและหลักการวิชาการ เพื่อใช้ในการพัฒนาวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45 (SD = 0.844) โดยอันดับสุดท้าย คือ ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุง และต่อยอดให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (SD = 0.872)

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีอายุ 30 - 39 ปีมีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 40 - 49 ปีและ 60 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 20 - 29 ปีมีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี

อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท ประชาชนที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการรับรู้ของประชาชน โดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท

เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

5.2 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการ
แก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการ
แก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการ
ให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการ
แก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ
วิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมน้อยกว่า
กลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท

เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
ที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

5.3 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลการยอมรับของประชาชนที่มี
ต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผล
ต่อการยอมรับของประชาชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ
วิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยกลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการยอมรับของประชาชน โดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท

เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่จริงที่แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน

5.4 การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีพบว่า การรับรู้ของประชาชน โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .778$) ราชด้านพบว่า

การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกเปิดรับข้อมูลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .577$) การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกให้ความสนใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .658$) การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกจดจำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .668$) การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้และตีความหมายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .785$) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับค่อนข้างปานกลางถึงค่อนข้างสูง ($0.658 < r < 0.785$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

5.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีพบว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .876$) ราชด้านพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .814$) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .816$) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r = .823$) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลมี

ความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน ($r=.826$) แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง ($0.814 < r < 0.876$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

5.6 การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

การทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์การรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า

การรับรู้ของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อยอมรับของประชาชน โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R^2) เท่ากับ .807 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้ (Adjusted R^2) เท่ากับร้อยละ 80.6 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.164 + 0.336x_1 + 0.625x_2$$

(1.989*) (10.092*) (23.317*)

จากสมการอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสูงสุดคือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (x_2) รองลงมาคือ การรับรู้ของประชาชน (x_1)

5.2 การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาข้างต้น มาอภิปรายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในเชิงลึก และแนวกว้างเพิ่มขึ้น ดังนี้

5.2.1 ระดับของตัวแปรที่ทำการศึกษา

5.2.1.1 การรับรู้ของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้าน ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก รายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านการเลือกจดจำ ด้านการเลือกให้ความสนใจ ด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล และด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ของประชาชนมีกระบวนการรับรู้ที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องกระบวนการรับรู้ของ Joseph T. Klapper เสิร์ วงษ์มณฑา (2548, น.88) กล่าวว่า การ

รับรู้ข่าวสารของมนุษย์ประกอบด้วยการเลือกจดจำ ด้านการเลือกให้ความสนใจ ด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล และด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับมากก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในทุกด้านแล้วปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ด้านการเลือกรับรู้และตีความหมายต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานียังเห็นเป็นรูปธรรมไม่ชัดเจนมาก ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีต้องมีการปรับปรุงการให้บริการในส่วนนี้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายชื่อของการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล ซึ่งพบว่า มีการรับรู้ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ เนื่องจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต จัดได้ว่าเป็นสื่อหลักที่หน่วยงานต่าง ๆ ใช้เพื่อประชาสัมพันธ์และสื่อสารกิจกรรมของหน่วยงานตนให้แก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้เปิดรับ และสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเป็นหน่วยงานที่ประชาสัมพันธ์และสื่อสารการให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ซึ่งสอดคล้องกับที่ Joseph T. Klapper เสรี วงษ์มณฑา (2548, น.88) กล่าวว่า การเลือกเปิดรับข้อมูลหรือข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางช่องทางที่หลากหลาย เช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น ตามความสนใจ และความชำนาญในการรับรู้และเข้าใจข่าวสารของบุคคลที่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายชื่อของการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกให้ความสนใจ ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอธิบายข้างต้น โดยพบว่า การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกให้ความสนใจ ทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านมักจะเลือกให้ความสนใจ เฉพาะหัวข้อที่เป็นประโยชน์กับชุมชนของท่านเท่านั้น ท่านเลือกให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการของสถาบันฯ ท่านมีความสนใจข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการของแต่ละสถาบันฯ เพื่อจะได้เลือกรับบริการของสถาบันฯ นั้น ๆ ท่านมีความสนใจทุกครั้งที่สถาบันฯ ได้จัดให้บริการวิชาการในพื้นที่ของท่าน ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีมีเนื้อหาที่หลากหลาย ทำให้ประชาชนเลือกให้ความสนใจได้ซึ่งสอดคล้องกับที่ Joseph T. Klapper เสรี วงษ์มณฑา (2548, น.88) กล่าวว่า บุคคลเลือกที่จะตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างหนึ่งอย่างตามความต้องการและความสนใจของตนเอง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายชื่อของการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอธิบายข้างต้น โดยพบว่า การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกรับรู้และตีความหมายทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านนำ

ความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ไปถ่ายทอดสู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง ท่านติดตามข้อมูลข่าวสารการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เป็นประจำสม่ำเสมอ และท่านประยุกต์หรือต่อยอดความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่เสมอ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสามารถถ่ายทอดสู่ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ในจังหวัด มีการให้ความรู้ที่เป็นรูปธรรมทำให้ประชาชนเล็งเห็นถึงความสำคัญและใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการดังกล่าวตามประสบการณ์ของตนซึ่งสอดคล้องกับที่ Joseph T. Klapper เสรี วงษ์มณฑา (2548,น.88) กล่าวว่า การตีความหมายข้อมูลที่ได้รับเข้ามาขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ แรงจูงใจ และประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อของการรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกจดจำ ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การรับรู้ของประชาชนด้านการเลือกจดจำทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ การช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนของคนในชุมชน ท่านคิดว่าการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะทำให้เกิดเครือข่าย และสร้างความร่วมมือในชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น การช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทำให้ประชาชนได้รับรู้ ได้เกิดความเข้าใจ ทำให้ประชาชนจดจำได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Joseph T. Klapper เสรี วงษ์มณฑา (2548,น.88) กล่าวว่า การที่บุคคลเลือกจดจำข้อมูลที่ได้เห็น ได้อ่าน ได้ยิน หลังจากเกิดการเปิดรับและเกิดความเข้าใจแล้ว

5.2.1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้าน ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของ บวรศักดิ์ อุวรรณโณและถวิวัติ นุรีกุล (2550,น.32) กล่าวว่า กระบวนการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม การรับรู้ข่าวสารของมนุษย์ประกอบด้วย การเลือกจดจำ ด้านการเลือกให้ความสนใจ ด้านการเลือกเปิดรับข้อมูล และด้านการเลือกรับรู้และตีความหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการ

มีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง สามารถอภิปรายได้ว่า การมีส่วนร่วมซึ่งเป็นการดำเนินการดำเนินงานที่บุคคลหรือองค์กรเข้าไปด้วยความสมัครใจโดยการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอาจเป็นการดำเนินงานที่ประชาชนเห็นว่ายังไม่เห็นความสำคัญมาก จึงยังไม่สมัครใจที่จะมีส่วนร่วมต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับมาก ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีต้องมีการปรับปรุงการให้บริการในส่วนนี้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายชื่อของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สำรวจ และเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาในการให้บริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนางานดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมวางแผน การดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการรับรู้และเข้าถึงกระบวนการวางแผนและร่วมวางแผนของประชาชนในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีว่ายังไม่น่าสนใจมาก จึงมีความสมัครใจในการมีส่วนร่วมในการวางแผนในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับที่ บวรศักดิ์ อุวรรณ โณและถวิดี นุริกุล (2550,น.32) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนประกอบ ด้วยการรับรู้ การเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผน และร่วมวางแผนกิจกรรม

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายชื่อของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการปฏิบัติหรือดำเนินการทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานหรือชักชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ของงานบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานด้านบริการวิชาการแก่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ท่านมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ วัสดุ/อุปกรณ์ หรือสนับสนุนเงิน ในการปฏิบัติกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมและการดำเนินการในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีว่ายังไม่น่าสนใจมากทำให้

ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับที่บรรศักดิ์ อูวรรณ โฉและถวิวัติ บุรีกุล (2550,น.32) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรายข้อของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลของชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสม ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในจัดกิจกรรมจากงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดการคัดเลือกบุคลากรในการเข้าร่วมกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผลของกิจกรรมและผลการดำเนินการในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีว่ายังไม่น่าสนใจมากทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับที่บรรศักดิ์ อูวรรณ โฉและถวิวัติ บุรีกุล (2550,น.32) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นการมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์หรือผลของกิจกรรมและผลของตัดสินใจที่เกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรายข้อของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามประเมินผลทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระบวนการติดตามหลังการรับบริการ หรือดำเนินกิจกรรม ๆ ที่เกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมเป็นกรรมการดำเนินการติดตามการดำเนินกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการนำไปใช้ประโยชน์ หรือต่อยอดของชุมชนในการรับบริการวิชาการ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนเห็นว่าหลักเกณฑ์และวิธีติดตามประเมินผลการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีว่ายังไม่น่าสนใจมากทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในติดตามประเมินผลในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับที่บรรศักดิ์ อูวรรณ โฉและถวิวัติ บุรีกุล (2550,น.32) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลเกี่ยวข้องกับความพยายามประเมินประสิทธิผลของกิจกรรมต่าง ๆ และพิจารณาวิธีการดำเนินต่อไป ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับการคิดเกณฑ์ในการประเมินกิจกรรม

5.2.1.3 การยอมรับของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับของประชาชนต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้าน ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก รายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ชั้นรับรู้ ชั้นยืนยันหรือการยอมรับ ชั้นนำไปใช้ ชั้นตัดสินใจหรือประเมิน ชั้นสนใจหรือสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องขั้นตอนการยอมรับของมลฤดี โภคศิริและบุญเรือน กิจสะสม (2552,น13) กล่าวว่า ขั้นตอนการยอมรับของประชาชนประกอบด้วยชั้นรับรู้ ชั้นยืนยันหรือการยอมรับ ชั้นนำไปใช้ ชั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า ชั้นสนใจหรือสนใจ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับมากก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในทุกด้านแล้วปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับในชั้นสนใจหรือสนใจต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการยอมรับในด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบัน อุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีทำให้เกิดการแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่สังคม แต่ประชาชนอาจยังไม่สนใจต่อการได้รับสิ่งใหม่ ๆ ดังกล่าว ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีต้องมีการปรับปรุงการให้บริการในส่วนนี้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อของการยอมรับของประชาชนด้านชั้นรับรู้ ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสนับสนุนการอธิบายข้างต้น โดยพบว่า การยอมรับของประชาชนด้านชั้นรับรู้ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านคิดว่าประโยชน์ในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะช่วยพัฒนาสังคมได้ ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ มีกระบวนการดำเนินงานที่มีคุณภาพ ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ บุคลากรที่ให้บริการเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีมีความใหม่ เป็นสิ่งใหม่ เป็นการนำวิทยาการใหม่มาแก้ปัญหาให้แก่ชุมชนได้ทำให้ประชาชนเล็งเห็นถึงความสนใจได้ซึ่งสอดคล้องกับที่มลฤดี โภคศิริและบุญเรือน กิจสะสม (2552,น13) กล่าวว่า การยอมรับของประชาชนด้านการรับรู้เป็นการเรียนรู้ ทำให้เกิดความต้องการวิทยาการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่ได้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อของการยอมรับของประชาชนด้านชั้นสนใจหรือสนใจ ซึ่งพบว่า ผลการศึกษานับสนับสนุนการอธิบายข้างต้น โดยพบว่า การยอมรับของประชาชนด้านชั้นสนใจหรือสนใจทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านเห็นถึงประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจึงชักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านให้ความสนใจเข้าร่วมงานบริการวิชาการ เพราะมีแรงจูงใจมาจากเพื่อนหรือคนรอบข้างในสังคม ท่านให้ความสนใจเข้าร่วม

งานบริการวิชาการ เพราะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในเชิงธุรกิจ หรือพัฒนาสินค้า/บริการของตน ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาใน จังหวัดปทุมธานีให้รายละเอียดเกี่ยวกับความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ตัวประชาชน ธุรกิจและ ชุมชนของประชาชนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่มลฤดี โภคศิริและบุญเรือน กิจสะสม (2552,น13) กล่าวว่า ความสนใจของประชาชนเกิดจากการแสวงหารายละเอียดเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ มีการเผยแพร่ ติดตาม รายละเอียดของสิ่งใหม่ ๆ นั้น

เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรายข้อของการยอมรับของประชาชนด้านขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาสันับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การยอมรับของประชาชนด้านขั้น ตัดสินใจหรือประเมินค่าทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านรู้สึกที่ท่านได้ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ช่วยให้สามารถทำงานได้ดีขึ้นตลอดเวลา หน่วยงานมีการจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากร เพื่อเพิ่มความรู้ที่เหมาะสม ท่านมีโอกาสได้พัฒนาทักษะของตนจากงานที่ปฏิบัติ หน่วยงานสนับสนุน ให้บุคลากรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ท่านมีความพึงพอใจกับวิธีการ ส่งเสริมความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากรในหน่วยงานนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้ เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีทำให้ประชาชนได้ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ มลฤดี โภคศิริและบุญเรือน กิจสะสม (2552,น13) กล่าวว่า การยอมรับในขั้นตัดสินใจเป็นการลอง ความคิดใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าสิ่งที่ได้รับมีประโยชน์

เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรายข้อของการยอมรับของประชาชนด้านขั้นนำไปใช้ ซึ่งพบว่า ผล การศึกษาสันสนับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การยอมรับของประชาชนด้านขั้นนำไปใช้ทั้งใน ภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของคนในชุมชน ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อให้มีมูลค่ามากยิ่งขึ้น ท่านนำความรู้ ที่ได้รับไปเผยแพร่สู่ชุมชน ท่านนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ท่านนำความรู้ที่ได้รับ ไปช่วยในการแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึง การให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประชาชนดำเนินอยู่ตลอดจนก่อให้เกิดเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่มลฤดี โภคศิริและบุญเรือน กิจสะสม (2552,น13) กล่าวว่า การยอมรับด้านขั้น นำไปใช้เป็นการทดลองใช้วิทยาการหรือความรู้ใหม่กับสถานการณ์ของตนเพื่อให้เกิดผลประโยชน์มาก พอที่จะยอมรับไปปฏิบัติได้อย่างเต็มที่

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อของการยอมรับของประชาชนด้านขั้นยืนยันหรือการยอมรับ ซึ่งพบว่า ผลการศึกษานับสนุนการอภิปรายข้างต้น โดยพบว่า การยอมรับของประชาชนด้านขั้นยืนยันหรือการยอมรับทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ท่านยอมรับกระบวนการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านยอมรับนโยบายของงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านสามารถประยุกต์ทฤษฎีและหลักการวิชาการเพื่อใช้ในการพัฒนาวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงและต่อยอดให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีก่อให้เกิดการยอมรับจากประชาชนทั้งในระดับการดำเนินงาน นโยบาย ตลอดจนวิธีการทำงานและการประยุกต์ใช้ในด้านต่าง ๆ ได้ ได้ซึ่งสอดคล้องกับที่มลฤดี โภคศิริและบุญเรือน กิจสะสม (2552, น13) กล่าวว่า การยอมรับด้านขั้นยืนยันหรือการยอมรับเป็นการยอมรับวิทย์การใหม่เพื่อไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่การดำเนินงานต่าง ๆ

5.2.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.2.2.1 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีอายุ 30 - 39 ปีมีการรับรู้ของประชาชนโดยรวมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 40 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 20 - 29 ปีมีการรับรู้ของประชาชนโดยรวมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งอภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอายุน้อย มีการเรียนรู้ได้ดี จึงมีการรับรู้การให้บริการวิชาการแก่สังคมได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ มะลิสด (2552) ที่พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามีการรับรู้ของประชาชนโดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี ซึ่งอภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่ไม่สูง อาจมีความเข้าใจกิจกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคมน้อย จึงมีการรับรู้ได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษามาก ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ มะลิสด (2552) ที่พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการรับรู้ของประชาชนโดยรวมน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท ประชาชนที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการรับรู้ของประชาชนโดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท ซึ่งอภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้น้อยมีความสนใจต่อกิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคมน้อยเนื่องจากมีภาระต่าง ๆ มากกว่าประชาชนที่มีรายได้มากซึ่งเริ่มสนใจและรับรู้ต่อกิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคมมากขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ มะลิสด (2552) ที่พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.2.2 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท ซึ่งอภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้สูง มีความรับผิดชอบในหน้าที่มากขึ้นทำให้สนใจและเข้าร่วมกับกิจกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคมน้อยลง ผลการวิจัยดังกล่าวแตกต่างกับงานวิจัยของศิริธร อรไชยา (2552) ที่พบว่า ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

5.2.2.3 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีรายได้ 35,001 - 45,000 บาท มีการยอมรับของประชาชนโดยรวมน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 - 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท ซึ่งอภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้สูง มีความรับผิดชอบต่าง ๆ มากจึงมีความสนใจและยอมรับกิจกรรมการให้บริการวิชาการน้อย ผลการวิจัยดังกล่าว

สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิตา เปรมพงษ์ (2556) ที่พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน

5.2.2.4 การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การรับรู้ของประชาชนโดยรวมและรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน สามารถอธิบายได้ว่า การที่ประชาชนรับรู้การให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีซึ่งเกิดจากการเปิดรับข้อมูล การจดจำยอมทำให้เกิดความสนใจ จึงเกิดการยอมรับต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีดำเนินภารกิจด้านการให้บริการวิชาการได้ชัดเจน และเผยแพร่ให้ข้อมูลการให้บริการวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ทำให้ประชาชนเปิดรับข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการวิชาการ มีการรับรู้และจดจำ ตลอดจนให้ความสนใจต่อการให้บริการวิชาการต่าง ๆ และประชาชนสามารถนำผลการบริการวิชาการดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ ทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับการให้บริการวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิตา เปรมพงษ์ (2556) ที่พบว่า การรับรู้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการยอมรับ

5.2.2.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมและรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับของประชาชน สามารถอธิบายได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมร่วมต่อภารกิจการให้บริการวิชาการ โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการ และร่วมตัดสินใจในโครงการบริการวิชาการในแต่ละปี เพื่อให้งานวิชาการบริการที่ออกมาเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ทำให้ประชาชนเปิดรับข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการวิชาการ มีการรับรู้และจดจำ ตลอดจนให้ความสนใจต่อการให้บริการวิชาการต่าง ๆ และประชาชนสามารถนำผลการบริการวิชาการดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ ทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับการให้บริการวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี และเมื่อการให้บริการวิชาการได้เสร็จสิ้นลง สถาบันอุดมศึกษา

ในจังหวัดปทุมธานีเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมติดตามและประเมินผลการบริการวิชาการร่วมกับทางสถาบันอุดมศึกษาเอง เพื่อให้ผลการดำเนินการที่ออกมาเป็นที่ยอมรับของประชาชนมากขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิตา เปรมพงษ์ (2556) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการยอมรับ

5.2.2.6 การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุพบว่า ทั้งการรับรู้และการมีส่วนร่วมมีอิทธิพลและสามารถเป็นตัวพยากรณ์การยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีได้ ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า เนื่องจากค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 80.6 ซึ่งมีค่าสูงมาก และตัวแปรทั้งสองมีความต่อเนื่องกัน กล่าวคือเมื่อประชาชนเกิดการรับรู้แล้วย่อมต้องดำเนินการให้มีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษา และเกิดการยอมรับต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในที่สุด ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีการรับรู้และมีส่วนร่วมต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงแล้ว พวกเขาจะมีการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงตามไปด้วย และในทางกลับกันหากประชาชนมีการรับรู้และมีส่วนร่วมต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับต่ำแล้ว พวกเขาจะมีการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับต่ำด้วยเช่นเดียวกัน

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ดังนี้

5.3.1 สถาบันอุดมศึกษาควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น เช่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางในการพัฒนา การวางแผนกิจกรรม และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ

สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะทำให้กระบวนการดำเนินงานเกิดความโปร่งใสแล้ว ซึ่งจะให้ประชาชนเกิดการยอมรับมากยิ่งขึ้น

5.3.2 การขับเคลื่อนงานด้านบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและเป็นที่ยอมรับนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดนโยบาย และรูปแบบการดำเนินงานให้โดดเด่น และน่าสนใจ อีกทั้งควรมีทิศทางและแนวทางการพัฒนางานบริการวิชาการที่ชัดเจน และเป็นระบบอย่างเป็นรูปธรรม

5.3.3 สถาบันอุดมศึกษาควรมีการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การลงนามความร่วมมือ/ร่างสัญญา (MOU /TOR) กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองท้องถิ่น มูลนิธิ/สมาคม บริษัทเอกชน และอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพราะเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมแบบบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมแล้ว ยังทำให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เกิดรายได้ เกิดงานวิจัย เป็นต้น

5.3.4 สถาบันอุดมศึกษาควรมีกระบวนการ/เทคโนโลยีในการเผยแพร่และนำเสนองานด้านบริการวิชาการแก่สังคมที่มีความหลากหลายช่องทาง เช่น Road Show Website Intranet Social Network สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อสมัยใหม่ต่าง ๆ เพื่อเป็นช่องทางที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าถึงการให้บริการวิชาการแก่สังคมได้สะดวกขึ้น อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นที่รู้จัก และทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

5.3.5 สถาบันอุดมศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริม และผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการริเริ่ม สร้างสรรค์ หรือเป็นผู้วางโครงการ เพื่อเพิ่มทักษะการเขียน โครงการ การเสนอโครงการ และเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างเป็นขั้นเป็นตอนตามหลัก PDCA หรือการวางแผน (plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (do) การประเมินคุณภาพ (check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (act) เพื่อให้เกิดสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

5.3.6 สถาบันอุดมศึกษาควรมีการสร้างแรงจูงใจ และเพิ่มทักษะในการทำงานให้แก่บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงาน ให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อให้ประชาชนได้เกิดความเชื่อถือ และเกิดการยอมรับมากยิ่งขึ้น

5.3.7 สถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาหลักสูตรที่จะนำมาถ่ายทอดหรือให้บริการวิชาการแก่สังคมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรหรือสิ่งที่จะนำไปถ่ายทอดนั้นสอดคล้องกับความต้องการและทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

5.3.8 สถาบันอุดมศึกษาควรนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคม มาบูรณาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัย ให้ดียิ่งขึ้น

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

5.4.1 งานวิจัยในอนาคตอาจทำการศึกษา ปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของประชาชน โดยเลือกศึกษาตัวแปรอื่น ๆ อาทิเช่น วัฒนธรรมองค์กร บรรยากาศองค์กร หรือบริบทของชุมชน เป็นต้น

5.4.2 งานวิจัยในอนาคตอาจทำการศึกษา สถาบัน หรือหน่วยงานอื่น ๆ อาทิเช่น มหาวิทยาลัยเอกชน หรือ โรงเรียน เพื่อทำการเปรียบเทียบถึงรูปแบบการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีบริบทต่างกัน

5.4.3 งานวิจัยในอนาคตอาจทำการศึกษาในเชิงคุณภาพที่วิเคราะห์ถึงปัญหา อุปสรรค โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงานในการให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อที่สถาบันอุดมศึกษาจะได้ ออกแบบนโยบาย และกลยุทธ์ที่ให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินงานการให้บริการ ที่จะส่งเสริมให้ การดำเนินงานนั้นบรรลุความสำเร็จได้

บรรณานุกรม

- กันย์ทิศา พรหมมี. (2551). การยอมรับการนวนแผนไทยของประชาชนในเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนและบัตรของแต่ละอำเภอในจังหวัดปทุมธานี
- ข้อมูลจาก Website <https://www.lovethailand.org/>
- จิตรลดา ตรีสาคร. (2555). พฤติกรรมองค์กร. ปทุมธานี: ทริปเฟลด์ กรุ๊ป จำกัด.
- ฉลุวิทย์ ดีวงษ์. (2545). การมีส่วนร่วมบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดมุกดาหาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- ฉันทะพัทธ์ เขจรนันท์. (2551). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ทวีศักดิ์ อินทรรักษา. (2549). การยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากร บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- ธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2550). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์ จำกัด.
- นพดล ทะนิตะ. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนเครือข่ายลุ่มน้ำห้วยยอดในการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธาร พื้นที่ต้นน้ำห้วยยอด อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์).
- นิภาพร เจริญผ่อง. (2550). การยอมรับของนักศึกษาต่อการประชาสัมพันธ์ ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- บวรศักดิ์ อูวรรณโณ และฉวีลาดี บุรีกุล. (2550). ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม. หนังสือชุดความรู้ด้านการจัดการความขัดแย้ง เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บังอร เบ็ญจาธิกุล และคณะ. (2553). คู่มือการบริการวิชาการแก่สังคมปีการศึกษา 2553. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. สืบค้นจาก www.bkkthon.ac.th/userfiles/file/QE2554/คู่มือบริการวิชาการแก่สังคม.pdf
- บุญเรือน กิจสะสม. (2552). การศึกษาการยอมรับการจัดการความรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เบญจวรรณ เปรมพงษ์. (2548). การยอมรับของประชาชนต่อโครงการ "น้ำประปาดื่มได้" ในเขตพื้นที่ให้บริการของการประปานครหลวง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- ประดับ ยอดป้องเทศ. (2551). การรับรู้บทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมบริหารตามโครงสร้างของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- ประสิทธิ์ มะลิสด. (2552). การรับรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัส-ซิริอ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์).
- ปิติ เดิมสมบุญ. (2550). การมีส่วนร่วมในการป้องกันการกระทำผิดต่อทรัพย์สินของภาคเอกชนในธุรกิจพลอย จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ปริศนา โกลละสุด. (2534). การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน: การศึกษาเปรียบเทียบผู้เคยย้ายถิ่นและผู้ไม่เคยย้ายถิ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- พัชนี นนทศักดิ์. (2549). การจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น.
- พิชาย รัตนดิถก ณ ภูเก็ต. (2552). องค์การและการบริหารจัดการ. นนทบุรี: ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด
- พิบูล ทีปะपाल. (2550). พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์ อินโดโนไชน่า.
- พูนศักดิ์ ชูพานิชสกุล. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมการพัฒนาของเทศบาลเมืองอุดรดิตต์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์).
- เพลินพิศ จุฬพันธ์ทอง. (2557). การพัฒนากลยุทธ์การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- จารุวรรณ ทิมทอง. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้วิสัยทัศน์ขององค์การปัจจัยจูงใจกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการ ของอาจารย์พยาบาลสถาบันการศึกษาของรัฐ กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มฤดี โภคศิริ. (2549). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับการจัดการความรู้ของพยาบาลประจำการ
สังกัดโรงพยาบาลกองทัพบก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ยุทธภูมิ สุวรรณเวช. (2551). ความคาดหวัง และความพึงพอใจ ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเพื่อการ
ประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักศึกษาและบุคลากร.
(งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร).
- วรวิมล ภัคคีนุช. (2552). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และการประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจ
พอเพียง ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตกรุงเทพมหานคร. (รายงานการวิจัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- วิพจน์ ดิวงศ์. (2552). การรับรู้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านของประชาชนผู้มี
สิทธิเลือกตั้งเขต 2 อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุตรดิตถ์).
- วันชัย มีชาติ. (2548). พฤติกรรมการบริหารองค์การสาธารณะ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วิภาส ทองสุทนต์. (2552). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: อินทเกษ.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2547). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.
- วิไลวัลย์ เจริญทรัพย์. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียง : ศึกษากรณีชุมชนต้นแบบบ้านโรงสี ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัด
ชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์. (2554). อิทธิพลของการรับรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมที่มีต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพ
การศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร).
- วรศรา ทาทอง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อ
ดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติ. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เศรษฐไชย หทัยวรรณ. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์).
- ศิริธร อร์ไชยา. (2552). การรับรู้ การมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ศิริมา สาระนั้นท์. (2548). การยอมรับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุตรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี).
- ศิริโรจน์ ผลพันธิน และคณะ. (2552). แผนงานบริการวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2552-2556. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. สืบค้นจาก http://www.regis.dusit.ac.th/images/.../1384584501_แผนบริการวิชาการฉบับสมบูรณ์.pdf
- ศูนย์บริการวิชาการ. คู่มือบริการวิชาการ. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. สืบค้นจาก <http://cas.kbu.ac.th/home.php?page=manual>
- สมพิศ สุขแสน. (2552). รายงานการวิจัยเรื่อง: การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์. (รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์).
- สมฤดี ชูขวัญ. (2550). การรับรู้ข่าวสารของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน อี 85 ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. (งานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม)
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2550). พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกี้ ศิริวงศ์พากร. (2556). การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพึ่งตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร. (งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร).
- สุชาติ วัฒนชัย. (2548). การบริการวิชาการแก่สังคมกับการประกันคุณภาพ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพานี สฤษฏ์วานิช. (2552). พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่: แนวคิด และทฤษฎี (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บรรณานุกรม (ต่อ)

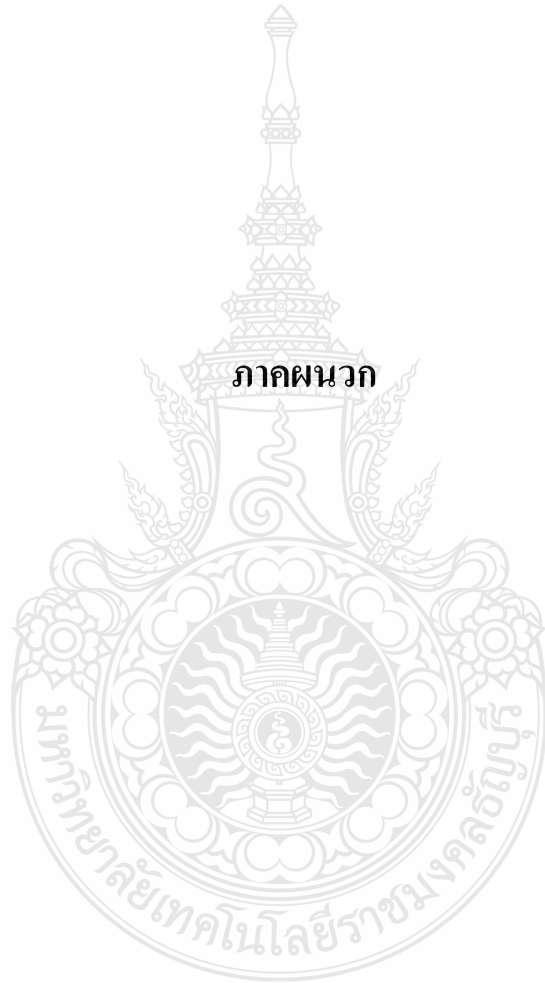
- สุริย์วัลย์ เทิกขุนทด. (2551). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมในจังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- สุวีร์ ศิวะแพทย์. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2548). “หลักและทฤษฎีการสื่อสาร” (เอกสารประกอบการสอน สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช).
- โสภิตา เปรมพงษ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การมีส่วนร่วมกับการยอมรับการปรับโครงสร้างองค์กร : กรณีศึกษา ธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- โสภิตา เลิศสุบิน และคณะ. (2554). คู่มือการบริการวิชาการแก่สังคม. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. สืบค้นจาก www.udru.ac.th/~qaudru/images/DATA/handbook5.pdf
- อิสเรศ คำแหง. (2553). การเปิดรับข่าวสาร ทศนคติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาลของมูลนิธิเมาไม่ขับ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- อรพรรณ ถาวรยศม์ และชวนพบ เอี่ยมสาธุรักษ์. (2553). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร และการรับรู้ข่าวสารงานประชาสัมพันธ์โครงการแนะนำเชิงรุกและรับตรง สำหรับผู้ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (โครงการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- Banks, W. P. & Krajiček, D. (1991). Perception. *Annual Review of Psychology*, 42, 305-331.
- Cohen, J. M. & Uphoff, N. T. (1977). **Rural Development Participation: Concepts and Measures for Project Design, Implementation, and Evaluation**. New York: the Rural Development Committee, Center for International Studies, Cornell University.
- Don, H., John W. S., Jr., & Richard, W. W. (1998). **Perception and Attribution**. Organization Behavior, Eighth Edition, South-Western College Publishing Cincinnati Ohio, 72.
- Foster, G. M. (1973). **Tradition Societies and Technological Change**. New York: Harper and Row Publishers.

บรรณานุกรม (ต่อ)

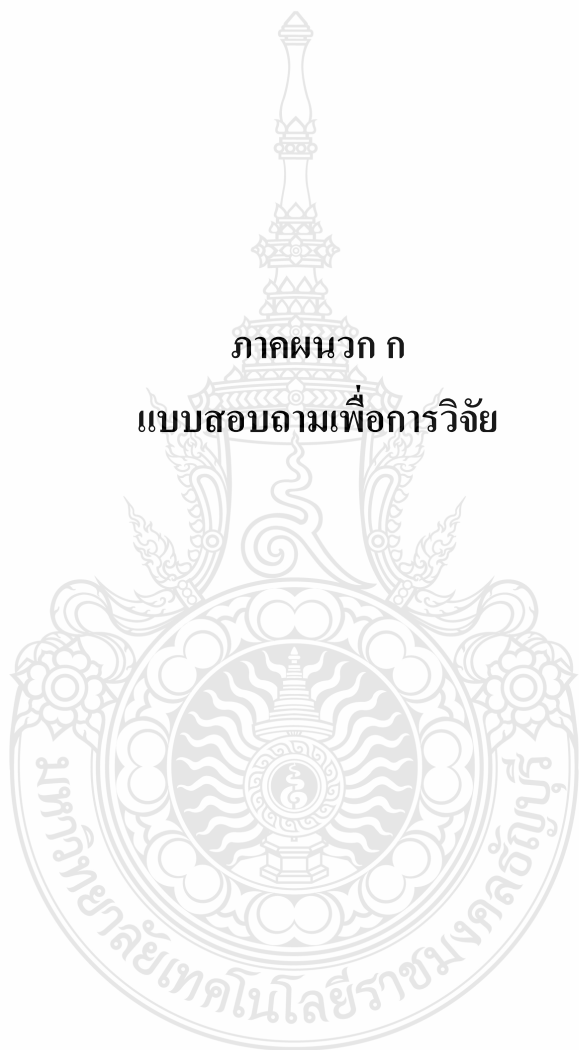
- Greenberg, J. & Baron, R. A. (2003). **Behavior in Orgainzational** (8th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Gregory, M. & Ricky, W. G. (1998). **Organization Behavior** (5th ed.). Houghton Mifflin Company.
- Robbins, S. P. (2003). **Organizational Behavior** (10th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Robert, K. & Angelo, K. (1995). **Organizational Behavior** (3rd ed.). Chicago: Irwin.
- White, A. T. (1982). **Why Community Participation? A Discussion of the Arguments**. Assignment Children. 59, 17-34.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง อิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชน
ในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

.....

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์
ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเห็นของท่านและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการ
แก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
- ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้สอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 20 – 29 ปี

2. 30 – 39 ปี

3. 40 – 49 ปี

4. 50 – 59 ปี

5. 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษาตอนต้น

3. มัธยมศึกษาตอนต้นปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า

4. ปวส. หรือเทียบเท่า

5. ปริญญาตรี

6. สูงกว่าปริญญาตรี

7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

1. รับจ้าง

2. รับราชการ

3. พนักงานบริษัทเอกชน

4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

5. นักเรียน / นักศึกษา

6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท

2. 5,001 - 15,000 บาท

3. 15,001 - 25,000 บาท

4. 25,001 - 35,000 บาท

5. 35,001 - 45,000 บาท

6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. เขตพื้นที่ของอำเภอที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน

1. อำเภอชัยบุรี

2. อำเภอลาดหลุมแก้ว

3. อำเภอหนองเสือ

4. อำเภอสามโคก

5. อำเภอลองหลวง

6. อำเภอเมืองปทุมธานี

7. อำเภอลำลูกกา

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การรับรู้ของประชาชนต่องานบริการวิชาการแก่สังคม	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด		ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การเลือกเปิดรับข้อมูล					
1. ท่านคิดว่าการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อการประชาสัมพันธ์ต่อไปนี้จะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึงมากน้อยเพียงใด					
1.1 สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์					
1.2 สื่อสิ่งพิมพ์					
1.3 การจัดนิทรรศการ					
1.4 บุคคลใกล้ชิด					
1.5 หนังสือเชิญ					
การเลือกให้ความสนใจ					
2. ความสนใจทุกครั้งที่สถาบันฯ ได้จัดให้บริการวิชาการในพื้นที่ของท่าน					
3. จะเลือกให้ความสนใจเฉพาะหัวข้อที่เป็นประโยชน์กับชุมชนของท่านเท่านั้น					
4. ความสนใจข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการของแต่ละสถาบันฯ เพื่อจะได้เลือกรับบริการของสถาบันฯ นั้น ๆ					
5. เลือกให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการของสถาบันฯ					
การเลือกรับรู้และตีความหมาย					
6. ติดตามข้อมูลข่าวสารการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เป็นประจำสม่ำเสมอ					
7. นำความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ไปถ่ายทอดสู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง					

การรับรู้ของประชาชนต่องานบริการวิชาการแก่สังคม	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การเลือกรับรู้และตีความหมาย					
8. ประยุกต์ หรือต่อยอดความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่เสมอ					
การเลือกจดจำ					
9. คิดว่าการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะช่วยประชาชนในชุมชนในด้านใดต่อไปนี้มากที่สุด					
9.1 ช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนของคนในชุมชน					
9.2 พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น					
9.3 ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการต่างๆ ของคนชุมชน					
10. คิดว่าการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะทำให้เกิดเครือข่าย และสร้างความร่วมมือในชุมชน					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่
สังคมของสถาบันฯ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การมีส่วนร่วมของประชาชนต่องานบริการวิชาการแก่สังคม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ส่วนร่วมในการวางแผน					
1. ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สำรวจ และเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาในการให้บริการวิชาการแก่สังคม					
2. ส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม					
3. ส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนางานดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม					
4. ส่วนร่วมกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม					
5. ส่วนร่วมวางแผน การดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม					
ส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือดำเนินการ					
6. ส่วนร่วมในการประสานงานหรือชักชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม					
7. อำนวยความสะดวกด้านสถานที่ วัสดุ/อุปกรณ์ หรือสนับสนุนเงินในการปฏิบัติกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม					
8. ส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ของงานบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆ					
9. ส่วนร่วมในการเสนอความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานด้านบริการวิชาการแก่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
10. ส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริการวิชาการแก่สังคม					

การมีส่วนร่วมของประชาชนต่องานบริการวิชาการแก่สังคม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
11. ส่วนร่วมในการให้ข้อมูลของชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา ดำเนิน กิจกรรมที่เหมาะสม					
12. ส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรม ของงานบริการวิชาการแก่สังคม					
13. ส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในจัดกิจกรรมจาก งานบริการวิชาการแก่สังคม					
14. ส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดการคัดเลือกบุคลากรใน การเข้าร่วมกิจกรรมของงานบริการวิชาการแก่สังคม					
ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล					
15. ส่วนร่วมเป็นกรรมการดำเนินการติดตามการดำเนินกิจกรรมงาน บริการวิชาการแก่สังคม					
16. ส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมด้านการ ให้ บริการวิชาการแก่สังคม					
17. ส่วนร่วมในการสนับสนุนกระบวนการติดตามหลังการรับบริการ หรือดำเนินกิจกรรม ๆ ที่เกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม					
18. ส่วนร่วมในการติดตามและวิเคราะห์ผลการนำไปใช้ประโยชน์ หรือต่อยอดของชุมชนในการรับบริการวิชาการแก่สังคม					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการบริการวิชาการแก่สังคม
ของสถาบันฯ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การยอมรับของประชาชนต่องานบริการวิชาการแก่สังคม	ระดับการยอมรับ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ขั้นรับรู้					
1. คิดว่าประโยชน์ในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ จะช่วยพัฒนาสังคมได้					
2. ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ มีกระบวนการดำเนินงานที่มีคุณภาพ					
3. ทุกครั้งที่ท่านรับบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ ท่านคิดว่าสถาบันฯ นั้น ๆ บุคลากรที่ให้บริการเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ					
ขั้นสนใจ หรือสนใจ					
4. ให้ความสนใจเข้าร่วม งานบริการวิชาการ เพราะมีแรงจูงใจมาจากเพื่อนหรือคนรอบข้างในสังคม					
5. ให้ความสนใจเข้าร่วม งานบริการวิชาการ เพราะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในเชิงธุรกิจ หรือพัฒนาสินค้า/บริการของตน					
6. เห็นถึงประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจึงชักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ					
ขั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า					
7. นำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม มาวิเคราะห์หา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (S.W.O.T) ของชุมชนได้					
8. คิดว่าจะนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมงานบริการวิชาการแก่สังคม ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และสังคม					
9. สามารถนำความรู้ ไปแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับชุมชนของตนได้					
10. สามารถต่อยอด หรือประยุกต์ความรู้ให้เป็นความรู้ใหม่ได้					

การยอมรับของประชาชนต่องานบริการวิชาการแก่สังคม	ระดับการยอมรับ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ขั้นตัดสินใจ หรือประเมินค่า (ต่อ)					
11. ติดตามประเมินผล และพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง					
ขั้นนำไปใช้					
12. นำความรู้ที่ได้รับไปช่วยในการแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน					
13. นำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่สู่ชุมชน					
14. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน					
15. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น					
16. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อให้มีมูลค่ามากยิ่งขึ้น					
ขั้นยืนยัน หรือการยอมรับ					
17. ยอมรับนโยบายของงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ					
18. ยอมรับกระบวนการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันฯ					
19. นำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุง และต่อ ยอดให้ เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ					
20. สามารถประยุกต์ทฤษฎีและหลักการวิชาการ เพื่อใช้ในการพัฒนาวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้					

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนรวม	IOC	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	ส่วนที่ 1					
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	0	-1	1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
3	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
4	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
5	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ส่วนที่ 2						
1	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ส่วนที่ 3						
1	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนรวม	IOC	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	5	1	1			
6	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
7	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ส่วนที่ 4						
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ			คะแนนรวม	IOC	สรุป
	ผู้ทรงคุณวุฒิ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อคำถามตอนที่ 1 ข้อที่ 2 ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า จัดช่วงระยะห่างไม่เหมาะสม จึงปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของคณะผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้น

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ
Cronbach

ตัวแปร	ค่า Cronbach 's Alpha
การรับรู้ของประชาชน	0.948
-การเลือกเปิดรับข้อมูล	0.866
-การเลือกให้ความสนใจ	0.868
-การเลือกรับรู้และตีความหมาย	0.933
-การเลือกจดจำ	0.849
การมีส่วนร่วมของประชาชน	0.968
-การมีส่วนร่วมในการวางแผน	0.938
-การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือดำเนินการ	0.908
-การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.906
-การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	0.909
การยอมรับของประชาชน	0.964
-ขั้นรับรู้	0.858
-ขั้นสนใจหรือสนใจ	0.907
-ขั้นตัดสินใจหรือประเมินค่า	0.914
-ขั้นนำไปใช้	0.913
-ขั้นยืนยันหรือการยอมรับ	0.875
รวมทั้งฉบับ	0.981

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ที่ ศธ ๐๕๓/๘.๐๖ / ๙๒๕๖

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์ จันทร์บรรเจิด
ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบฟอร์มการตรวจ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” โดยมี ดร.ดวงพร พุทธวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ
แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

U-An'boonlu

(ดร.อุมาวสี ศรีบุญลือ)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๘๒๑

โทรสาร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๘๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๖๘๔, ๐๘ ๕๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๓/๘.๐๖ / ๘๒๕๕

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศากร สิงห์เสณี
อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบฟอร์มการตรวจ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” โดยมี ดร.ดวงพร พุทธิวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ
แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

U. Anborin

(ดร.อุมาวดี ศรีบุญลือ)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๘๒๑

โทรสาร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๘๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๖๘๔, ๐๘ ๕๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๓/๘.๐๖ / ๙๒๔๕

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวสุทธิศรี ม่วงสวย หัวหน้าฝ่ายวิชาการและหัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบฟอร์มการตรวจ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” โดยมี ดร.ดวงพร พุทธิวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ
แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

U-Prinbamlu

(ดร.อุมาวดี ศรีบุญลือ)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

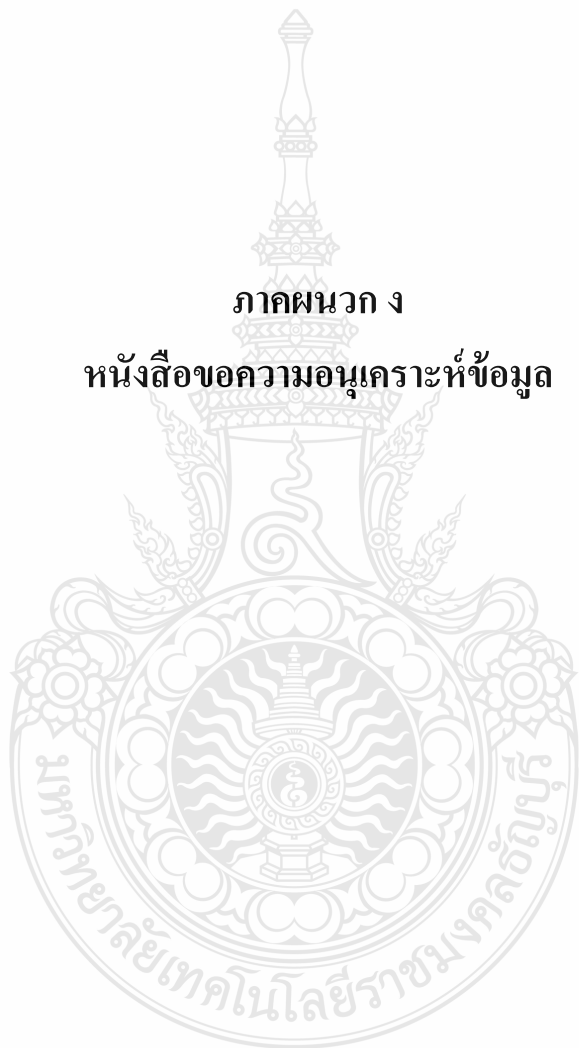
โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๔๘๒๑

โทรสาร. ๐ ๒๕๕๙ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๕๖๘๔, ๐๘ ๕๓๒๔ ๘๒๓๐

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๒๒๕๓

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอธัญบุรี

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขออนุญาต
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุวิทย์ กุศลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาพร กุณชลบุตร)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท
โทร. ๐๒-๕๕๙๔๘๒๑
โทรสาร. ๐๒-๕๕๙๔๘๓๖
<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์
โทร. ๐๒ ๕๕๙ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๒๒๒๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอลาดหลุมแก้ว

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สิทิพร กุลทลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาพร กุลทลบุตร)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐๒-๕๔๔๘๘๒๑

โทรสาร. ๐๒-๕๔๔๘๘๓๖

<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

โทร. ๐๒ ๕๔๔ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๒๒๒๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอเมืองปทุมธานี

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขออนุญาต
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุทินา กุศลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาพร กุศลบุตร)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐๒-๕๕๔๔๘๒๑

โทรสาร. ๐๒-๕๕๔๔๘๓๖

<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

โทร. ๐๒ ๕๕๔ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๖๒๕๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอหนองเสือ

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุจิตา กุศลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณฺทลบุตร)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท
โทร. ๐๒-๕๕๔๔๘๒๑
โทรสาร. ๐๒-๕๕๔๔๘๓๖
<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์
โทร. ๐๒ ๕๕๔ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๗๕๕๔

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอสามโคก

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขออนุญาต
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขออนุญาตจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

คุณพร กุณฑลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาพร กุณฑลบุตร)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท
โทร. ๐๒-๕๕๔๔๘๘๒๑
โทรสาร. ๐๒-๕๕๔๔๘๘๓๖
<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์
โทร. ๐๒ ๕๕๔๔ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๒๒๒๕

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอคลองหลวง

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ศุภมาส กุณฑลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภมาส กุณฑลบุตร)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐๒-๕๕๙๔๘๒๑

โทรสาร. ๐๒-๕๕๙๔๘๓๖

<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์

โทร. ๐๒ ๕๕๙ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๒๒๕๕

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำอำเภอ อำเภอลำลูกกา

ด้วย นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์
ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๖ ปี และ ๒๗-๕๕ ปี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา
รายวิชา ๐๕-๐๐๐-๗๐๕ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ การมีส่วนร่วมและการยอมรับของประชาชนที่มีต่อ
การบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี”

ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ฉันทนา กฤษณะ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณฑลบุตร)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท
โทร. ๐๒-๕๕๔๔๘๒๑
โทรสาร. ๐๒-๕๕๔๔๘๓๖
<http://www.mba.bus.rmutt.ac.th>

ผู้ประสานงาน นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์
โทร. ๐๒ ๕๕๔ ๔๖๘๔, ๐๘๕ ๓๒๔ ๘๒๓๐

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน	นางสาวขวัญรัตน์ เป้ารัมย์
วัน เดือน ปีเกิด	30 มีนาคม 2525
ที่อยู่	202/37 หมู่ 2 ซอย 53 ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประวัติการทำงาน	นักวิชาการศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2548 ถึงปัจจุบัน
เบอร์โทรศัพท์	085 3248230
อีเมล	khwanrat_p@rmutt.ac.th

